

புதிய அனநாயகம்

நவம்பர் 2012
ரூ.10.00

“ஐயோ! ஆபத்து!
கூடங்குளத்தில்
நக்சலைட்டுகள்!”

என்ன செய்கின்றன
போலீசும் உளவுத்துறையும்?

சிதார்
வெசல்ஸ்

கொத்தடிமைக் கூடாரம்!

சிதார் குழுமம் தொழிலாளிகள் மீது ஏவிவிட்டு வரும் சட்டவிரோத அடக்குமுறைகளை, ஜான்சன் டேவிட்டின் தற்கொலை அம்பலப்படுத்திவிட்டது.

“பெல்” நிறுவனத்திற்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் கொதிகலன்கள் (பாய்லர்) தயாரித்து வழங்கும் தனியார் துணை நிறுவனமான (Ancillary unit) திருச்சி சிதார் வெசல்ஸ் நிறுவனத்தின் முதலாளித்துவ இலாபவெறிக்கு எதிராகவும், அந்நிர்வாகம் தொழிலாளர்கள் மீது ஏவிவிட்டுவரும் அடக்குமுறைகளைக் கண்டித்தும் சிதார் வெசல்ஸ் ஆலைவாயிலின் முன்பாகத் தீக்குளித்து மரணமடைந்தார், திண்டுக்கல் வேடப்பட்டியைச் சேர்ந்த 24 வயதேயான இளந்தொழிலாளி ஜான்சன் டேவிட்.

பொதுத்துறை நிறுவனமான திருச்சி பெல் ஆலையில் அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றிய சிலர் 1980-களின் தொடக்கத்தில் விருப்ப ஓய்வில் வெளியேறி, கூடவே பெல் நிறுவனத்தின் வியாபாரத் தொடர்புகளையும், பாய்லர் தயாரிப்பிற்கான வடிவமைப்புகளையும் திருடிக்கொண்டு வந்து தொடங்கிய நிறுவனம்தான் சிதார் வெசல்ஸ். வெறும் 2 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் சிறுதொழில் நிறுவனமாகத் தொடங்கப்பட்ட சிதார் வெசல்ஸ், தற்போது திருச்சி மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களில் 7 இடங்களில் தனது கிளைகளைக் கொண்டிருப்பதோடு, சிதார் அக்ரோபுட்ஸ், சிதார் மருத்துவமனை எனப் பல துறைகளிலும் கால்பதித்து விரிவடைந்துள்ளது.

பெல் நிறுவனத்திலிருந்து திருடிக்கொண்டு வரப்பட்ட வடிவமைப்புகள், வியாபாரத் தொடர்புகளைப் பயன்படுத்தி மட்டுல்ல; ஒப்பந்த ஊழியர்களையும், தொழிற்பழகுநரையுமே பிரதானமாகக் கொண்டு கொத்தடிமைத்தனமான முறையில் உற்பத்தியை நடத்தியதன் மூலமும், அவர்களுக்குச் சட்டப்படி வழங்கவேண்டிய இ.எஸ்.ஐ., பி.எஃப்., ஊதிய உயர்வு உள்ளிட்ட உரிமைகளை வழங்க மறுத்து, அவற்றைத் திருடித் தின்றதன் மூலமும் தான் இந்த பிரமிப்பூட்டும் வளர்ச்சியை எட்டியிருக்கிறது சிதார் வெசல்ஸ்.

ஏழாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு மேல் பணியாற்றும் இந்நிறுவனத்தில் வெறும் ஐ-றுக்கும் குறைவான தொழிலாளர்கள்

ஜான்சன் டேவிட்

மட்டுமே நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள்; எந்நேரமும் தொழிலாளர்களை நிழலாய்க் கண்காணிக்கும் மேற்பார்வையாளர்கள்; 15 குடிக்கவும் கழிவறைக்குச் செல்லவும் நிர்வாகம் ஒதுக்கியிருக்கும் 10 நிமிடத்திற்கு மேல் ஒரு நிமிடம் தாமதமாகப் போனால் கூட வேலையை விட்டு நீக்கலாம் என்பது உள்ளிட்ட -று சட்ட விரோத நிபந்தனைகள்; எட்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பணிபுரிந்துவரும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள், தங்களைப் பணிநிரந்தரம் செய்யக் கோரினால், குண்டர்களைக் கொண்டு தாக்குவது; சங்க முன்னணியாளர்கள் மீது பொய் வழக்குப் போட்டுச் சிறையில் தள்ளுவது; நிர்வாகத்தின் அடாவடித்தனத்தைக் கண்டித்துத் தொழிலாளர்கள் போராடினால், இதையே காரணமாகக் காட்டி எவ்வித முன்னறிவிப்புமின்றி அவர்களை வேலையை விட்டுத் துரத்துவது என மாணேசர் மாருதி தொழிலாளர்கள் மீது ஏவப்படுவதைப் போலவே, அடக்குமுறைகளையும் கொத்தடிமைத்தனத்தையும் தனது தொழிலாளர்கள் மீது ஏவிவருகிறது, சிதார் வெசல்ஸ் நிறுவனம்.

கொழுத்த இலாபத்தோடு இயங்கவேண்டும் என்ற ‘உயர்ந்த’ நோக்கத்தில் இயங்கிவரும் சிதார் குழுமம், அதன் காரணமாகவே தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கியிருக்க வேண்டிய அனைத்துப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையும் புறக்கணித்து வருகிறது. இதனால் சிதார் வெசல்ஸ் தொழிற்சாலைகளில் அடிக்கடி விபத்து ஏற்படுவதும், அதில் தொழிலாளர்கள் சிக்கண்டு காயமுறுவதும் சர்வசாதாரணமாக நடைபெற்று வருகிறது.

திருச்சி மாவட்ட போலீசு கண்காணிப்பாளராகப் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்ற கலியமூர்த்திதான் இந்நிறுவனத்தின் மனிதவள மேம்பாட்டு அதிகாரி; தி.மு.க.வின் முன்னாள் அமைச்சர் செல்வராஜ், அ.தி.மு.க.வின் இந்நாள் அமைச்சர் சிவபதி ஆகியோர் இந்நிறுவனத்திற்குத் தொழிலாளர்களை சப்ளை செய்யும் ஒப்பந்ததாரர்கள்; இப்படிப்பட்ட அரசியல்-அதிகாரத் தொடர்புகளை வைத்திருப்பதன் மூலம் தொடர்ச்சி 35-ஆம் பக்கம்

சிதார் வெசல்ஸ் ஆலைவாயிலின் முன்பாகத் தொழிலாளர்களின் ஆர்ப்பாட்டம்

புதிய ஜனநாயகம்

மார்க்சிய-லெனினிய அரசியல் ஏடு

தொகுதி: 28 இதழ்: 1
நவம்பர் 2012

உள்நாடு

தனி இதழ்: ரூ.10.00

ஆண்டு சந்தா: ரூ.120.00

வெளிநாடுகள்

(வான் அஞ்சலில்)

ஆண்டு சந்தா: US \$ 20

அட்டை வடிவமைப்பு: முகிலன்

தொடர்பு முகவரி:

புதிய ஜனநாயகம்,
110, இரண்டாம் தளம்,
63, என்.எஸ்.கே. சாலை,
(அ.பெ.எண்: 2355)
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

தொலைபேசி: 94446 32561

ஊழல் எதிர்ப்பு:

மேதாவினின் நீழல் யுத்தம்

அரசியல் உயர்மட்டத்தில் நிலவும் ஊழல், அதிகார முறைகேடுகள், மோசடிகள் பற்றிய செய்திகள் நாளும் வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன. அவை நாள்கு நாள் பெரும் அளவிலும் பரவலாகவும், அடி முதல் முடி வரை எல்லா மட்டங்களிலும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ளன. அரசியல் கட்சிகளில் ஆளும் கட்சிகள் மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சிகள்; அரசியல்வாதிகள் மட்டுமல்ல, போலீசு, இராணுவம், அனைத்து மட்ட நீதிபதிகள், அதிகார வர்க்கத்தினர்; கல்வியாளர்கள், மருத்துவர்கள், வழக்குரைஞர்கள், பொறியாளர்கள், அறிவியல் அறிஞர்கள், பொதுத்துறை நிர்வாகிகள் மட்டுமல்ல, தனியார்களுக்கான தொழில் நிறுவன நிர்வாகிகள் முதல் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் செய்தி ஊடகங்கள் வரை எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து விட்டன, ஊழல்களும் அதிகார முறைகேடுகளும்.

நடைபெறும் ஊழல்கள், அதிகார முறைகேடுகளில் ஒரு சில மட்டுமே வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன. இவற்றுள்ளும் ஒன்றிரண்டு மட்டுமே மக்கள் கவனத்திலும் செய்தி உலகிலும் சில காலம் நீடித்து நிற்கின்றன. மற்றவை புதிது புதிதான ஊழல்கள், அதிகார முறைகேடுகள் பற்றிய செய்திகளால் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு, பரபரப்புகள் அடங்கி, மறந்து அல்லது மறைந்து போகின்றன; அல்லது சம்பந்தப்பட்டவர்களாலேயே அமுக்கப்படுகின்றன. வகைமாதிரிக்குக் கூட அல்ல, உள்நோக்கங்களுடன் தெரிந்தெடுத்த, அரிதினும் அரிதாக புகார்கள் விசாரணைக்கு வந்தாலும் புலன் விசாரணை அல்லது நீதிமன்ற விசாரணை, மேல் முறையீடு என்று இழுத்தடிக்கப்பட்டுச் சாகடிக்கப்படுகின்றன. இடைக்காலத்தில் குற்றவாளிகள் வழக்கமான அதிகாரம், சொகுசு வாழ்க்கை என்று தான் இருக்கிறார்கள். ஜெயலலிதா - சசிகலா கும்பல் 42 வழக்குகளில் சிக்கினாலும் மற்ற எல்லா வழக்குகளிலிருந்தும் தப்பி, சொத்துக்குவிப்பு வழக்கை மட்டும் 15 ஆண்டுகளாக இழுத்தடித்து நாட்டுக்கே எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது. சட்டத்துறையையும் நீதித்துறையையும் கண்களில் விரலை விட்டு ஆட்டி, “எங்களை யாரும் ஆட்டவோ, அசைக்கவோ முடியாது” என எக்காளமிடுகிறது.

அரசின் வரவு-செலவுகளை ஆய்வு செய்து வழக்கமாக அறிகைகள் தரும் பொதுக் கணக்கு மற்றும் தணிக்கை அமைப்பின் கருத்துகள் - முடிவுகளைக் கையிலெடுத்துக் கொள்ளும் எதிர்க்கட்சிகளும் தொலைக்காட்சிகளும் பத்திரிகைகளும் சில ஊழல்கள், அதிகார முறைகேடுகளை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருகின்றன. மேலும் சில விவகாரங்கள் தகவல் உரிமைச் சட்ட - சமூக ஆர்வலர்களாலும் தன்னார்வத் தொண்டு அமைப்புகளாலும் ஊடகங்கள் நடத்தும் புலனாய்வுகளாலும் அம்பலத்துக்கு வருகின்றன. இன்னும் சில விவகாரங்கள் கார்ப்பரேட் தொழில் கழகங்களுக்கிடையிலும் அதிகாரிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளிடையேயும் நடக்கும் தொழில் போட்டிகள் காரணமாக வெளிவருகின்றன.

இரண்டாம் அலைக்கற்றை (2-ஆ) ஒதுக்கீடு, காமன்வெல்த் விளையாட்டு ஏற்பாடுகள், மும்பை ஆதர்ஷ் குடியிருப்பு ஆகியவற்றில் தொடங்கி எஸ்-பாண்ட் அலைக்கற்றை ஒதுக்கீடு, இராணுவ நிலங்கள் விநியோகம், உ.பி.யில் பொது விநியோக (ரேஷன்) பொருட்கள் கடத்தல், கோதாவரி படுகை பெட்ரோலிய உற்பத்தியில் அம்பானியின் வரிஏய்ப்பு, ஏர்-இந்தியா மற்றும் இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் விமானங்கள் கொள்முதல், மகாராஷ்டிராவில் சுற்றுலா வளர்ச்சித் தொழிலுக்கு பழங்குடி மக்களின் நில அபகரிப்பு (லவாசா ஊழல்), ஆந்திரா - கர்நாடகாவில் ரெட்டி சகோதரர்களின் ரங்கக் கொள்ளை; ஓரிசா, ஜார்கந்து, சட்டிஸ்கரில் வேதாந்தா, போஸ்கோ, மிட்டல், எஸ்ஸார், டாடாக்களின் இரும்பு, செம்பு, அலுமினியக் கனிமவளக் கொள்ளை, கடைசியாக நிலக்கரி ஒதுக்கீடு எனத் தொடர்ந்து பல ஊழல், அதிகார முறைகேடுகள் - இவை வெளியில் தெரிந்தவை. இன்னும் வெளிவராதவை, இதைல்லாம் இயல்பானவை, தவிர்க்க முடியாதவை என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை, அமுக்கப்பட்டவை ஏராளம்.

இவற்றுள்ளும், ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக வீசப்படும் குற்றச்சாட்டுகளைத் திசை திருப்பிவிட காங்கிரசும், அரசியல் ஆதாயம் கருதி பா.ஜ.க., ஜெயா-சு.சாமி அடங்கிய எதிர்த்தரப்பும், அரசியல் கும்பல் தகராறு காரணமாக மாறன் சகோதரர்களும், டிஆர்பி ரேட்டிங்கை உயர்த்திக் கொள்வதற்காகப் பத்திரிகைகளும், வானொளி அலைவரிசைகளும், வீழ்ந்துவிட்ட நம்பகத்தன்மையைத் தூக்கி நிறுத்திக் கொள்வதற்காக சி.பி.ஐ.யும் உச்ச நீதிமன்றமும் 2-ஆ அலைக்கற்றை ஒதுக்கீடு விவகாரத்தில் மட்டும் அக்கறையும் ஆர்வமும் காட்டின. மற்ற விவகாரங்கள் எல்லாம் கிடப்பில் போடப்பட்டன.

இதற்கிடையே ஊழலுக்கு எதிராக மக்களிடம், குறிப்பாக நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடையே நிலவிய பொதுக்கருத்தை - மனநிலையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அன்னாஹுசாரே, கேஜ்ரிவால், கிரண்டேஷி, கார்ப்பரேட் சாமியார் ராம் தேவ் மூலமாக பா.ஜ.க. ஆகியோர் களத்தில் குதித்தனர். குறிப்பான ஊழல், அதிகார முறைகேடு விவகாரங்களை எல்லாம் புறங்கையால் ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டு, பொத்தாம் பொதுவான ஊழல் எதிர்ப்பு மற்றும் “ஜன லோக்பால்” கோரிக்கையை முன்வைத்து, அறவழி அடையாளப் போராட்டங்களை நடத்தினர். அரசியல் சாணக்கியம் - சகுனித்தனத்தில் பழம் தின்று கொட்டை போட்ட காங்கிரசு கும்பல் இவர்களை எளிதில் முடக்கியது. பிறகு இலஞ்ச ஊழல், அதிகார முறைகேடுகளோடு பின்னிப் பிணைந்த தனியார்மயம் - தாராளமயம் - உலகமயமாக்கம் என்ற புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் இரண்டாம் கட்ட சீர்திருத்தத்தை முன் தள்ளும் குறிக்கோளை எளிதில் சாதித்து விட்டது.

கேஜ்ரிவால் குழுவினர் போட்டுக்கொண்டுள்ளது காந்தி-நேரு குல்லாய் மட்டுமல்ல, கொள்கையுந்தான்!

அன்னா ஹுசாரே தலைமையிலான ஊழல் எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் பலமும் நம்பகத்தன்மையுமே கட்சி சார்பற்ற அல்லது அரசியலற்றவாதம்தான். அதனால்தான் நடுத்தர வர்க்கத்தின் கணிசமான ஒரு பகுதி ஆதரவை அதனால் ஈர்க்க முடிந்தது. ஆனால், அந்த இயக்கம் பிளவுபட்டு அன்னா, ராம்தேவ் தலைமையிலான ஒரு பிரிவு பா.ஜ.க.வுடன் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டது. கேஜ்ரிவால் தலைமையிலான மற்றொரு பிரிவு தனியொரு ஓட்டுக் கட்சி அரசியல் அமைப்பாக அவதாரமெடுத்தது. இது ஆளும் கும்பலுக்குச் சாதகமாக அமைந்துவிட்டது.

கேஜ்ரிவால் தலைமையிலான பிரிவு தனியொரு அரசியல் இயக்கமாக உருவெடுத்துள்ளதால், காங்கிரசு, பா.ஜ.க., உட்பட தற்போதுள்ள கட்சிகள் எல்லாவற்றுக்கும் எதிரான ஊழல் விவகாரங்களை அம்பலப்படுத்தி, ஆதரவைத் திரட்ட முயல்கிறது. அத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக சோனியாவின் மருமகன் ராபர்ட் வத்ரா, மத்திய அமைச்சர்கள் சல்மான் குர்ஷித், வீரபத்திர சிங், தேசியவாத காங்கிரசுத் தலைவர் சரத்பவாரின் நெருங்கிய உறவினரும் மகாராஷ்டிர துணை முதல்வருமான அஜித்பவார், பா.ஜ.கட்சியின் தலைவர் நிதின் கட்கரி முதலானோரின் ஊழல், மோசடி, அதிகார முறைகேடுகள் சிலவற்றை அம்பலமாக்கியது. இதனால் மீண்டும் ஊழல் செய்திகள் ஊடகங்களில் பரபரப்பாகப் பேசப்படுகின்றன. ஊழல் எதிர்ப்பு மனநிலை மக்களிடையே, குறிப்பாக நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடையே வேகம் பிடித்துள்ளது. இதை ஆதாயமாக்கிக் கொள்ளும் நோக்கத்தோடு ஊழல் எதிர்ப்பு இயக்கத்தை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு காங்கிரசு மற்றும் பா.ஜ.க. அணிகளுக்கு மாற்றுச் சக்தியாக அரசியல் அணியை நிறுவுவதற்கான திசையில் காய்களை நகர்த்துகிறார்கள். இதற்காக, நாடு முழுவதுமுள்ள தன்னார்வக் குழுக்கள், அரசியலற்ற ஆர்வலர்கள், விளிம்புநிலை அடையாள அரசியல் குழுக்கள் போன்ற சக்திகளை ஒருங்கிணைத்து அரசியல் இயக்கமாக வளர்த்தெடுக்க முயல்கிறார்கள்.

ஊழல் எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் முன்னணியாளர்கள் அனைவரும் மெத்தப்படித்த அறிவுஜீவிகள்தாம். ஆனாலும் ஊழலின் தோற்றுவாய், அடிப்படையைப் பற்றி பேசாமல் அதைத் தடுப்பதற்கான, தகர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளைத் தேடாமல் பொத்தாம் பொதுவாக ஊழல் எதிர்ப்பு-ஒழிப்பு முயற்சிகளை மேற்கொள்வதாக நிழல் யுத்தம் நடத்துகிறார்கள். ‘அரசு அதிகாரம் - அதை வைத்து தனிமனிதர் அல்லது ஒரு கும்பல் ஆதாயம் தேடிக்கொள்ளும் வெறிதான் ஊழலின் ஊற்றுக்கண்; அரசு அதிகாரத்துக்கு வெளியில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் ஊழலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்’ என்று இந்த அறிவுஜீவிகள் அனைவரும் வாதிட, பாமர மக்களும் அப்படியே நம்பி விடுகிறார்கள்.

ஆனால், இக்கருத்தில் பாதி உண்மைதான் உள்ளது. அரசு அதிகாரத்துக்கு வெளியில் இருந்தாலும், செல்வ - மூலதன ஆதிக்கம் பெற்றிருப்பவர்கள் அதிகாரத்தை விலைக்கு வாங்க முடியும்; அதை வைத்துக் கொண்டு தனிமனித அல்லது கும்பல் ஆதாயத்தைக் குவித்து கொள்ள முடியும். இப்படிச் செய்வது ஊழலின் மறுபாதி - இன்னொரு வடிவம். தனிநபர் ஆதாயம் அல்லது ஒரு கும்பலின் (இதன் அதிநவீன வடிவம்தான் கார்ப்பரேட் கூட்டுப்பங்கு நிறுவனங்கள்) இலாபவெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான் தனியார்மயம் - தாராளமயம் - உலகமயம் என்ற புதிய தாராளவாதப் பொருளாதாரக் கொள்கை. இதையும், இதன் விளைவான தனியார் அல்லது கூட்டுப்பங்கு (கார்ப்பரேட்) கொள்ளை, இலாபவெறியையும் ஊழலையும் தனியே பிரிக்க முடியாது. இதனால்தான் இப்போது ஊழல் 2 இலட்சம் கோடி, 10 இலட்சம் கோடி என்று பிரம்மாண்ட உச்சநிலைக்குப் போகிறது. அரசும், அனைத்து ஓட்டுக்கட்சிகளும், ஆளும் வர்க்கங்களும் அறிவித்துக் கொண்ட இப்புதிய தாராளவாதக் கொள்கைக்கு மாறாக, 2-ஜி விவகாரத்தை மட்டும் முன் தள்ளிக் கொண்டு போனதால் நாட்டு வளங்களைக் கொள்ளையடிப்பதில் எப்படிப் பங்குப் போட்டுக் கொள்வது என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாமல் அரசும், அரசியல் கட்சிகளும், ஆளும் வர்க்கங்களும் அவர்களோடு உச்ச நீதிமன்றமும் மீளமுடியாத சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டுள்ளன.

‘அரசு அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கி மக்களிடம் ஒப்படைக்கும் பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறை வேண்டும்; பொருளாதாரத்தின் உந்து சக்தியாக இலாபநோக்கு மட்டும் இருக்கக் கூடாது; பொருளாதார வளர்ச்சியின் இலக்குகளை மனிதனின் தேவையை நிறைவு செய்யும் சமத்துவமாக இருக்க வேண்டும்’ என்று “ஊழலுக்கு எதிரான இந்தியா” வின் அறிவுஜீவிகள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். காந்தி - நேரு - காங்கிரசு எதைச் சொல்லிக் கொண்டு இவ்வளவு காலமும் ஊழல் இந்தியாவைப் பெற்றெடுத்து வளர்த்துள்ளார்கள், மீண்டும் அங்கிருந்து அதேவழியில் தொடங்கச் சொல்கிறார்கள். இது, பாமரர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், அறிவுஜீவிகளான இவர்களுக்குத் தெரியாதா - மக்கள் சர்வாதிகாரமும், அதன்கீழ் தொடர்ந்து நீடித்த உழைக்கும் மக்களின் வர்க்கப் போராட்டம்தான் எல்லா ஊழல்கள், அதிகார முறைகேடுகளுக்கும் முடிவுகட்டும் என்ற உண்மை!

என்ன செய்கின்றன போலீசும் உளவுத்துறையும்?

அடிப்படைத் தேவைகளுக்காகப் போராடும் மக்கள் மீது பாயும் போலீசு, மக்கள் விரோதிகளோடு கூடிக்குலாவி வருகிறது.

சென்னை சீயோன் பள்ளிப் பேருந்திலிருந்த ஓட்டையில் விழுந்து சிறுமி சுருதி கொல்லப்பட்ட கொடுமைக்கு எதிராக உழைக்கும் மக்கள் குமுறி எழுந்ததும், துறைசார்ந்த அதிகாரிகளும் போலீசும் உளவுத்துறையும் நீதித்துறையும் அவசரமாக நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாகக் காட்டின. விருதுநகர் முதலிப்பட்டி பட்டாசு ஆலையில் நடந்த கோர விபத்தில் 39 தொழிலாளர்கள் பலியாகிப் போன கொடுமையைத் தொடர்ந்து, இந்த ஆலையின் முதலாளியைக் கைது செய்து, முறைகேடுகளை விசாரிப்பதாக அதிகாரிகளும் போலீசும் பரபரப்பூட்டினர். இப்படி எங்காவது கொலைகள் விபத்துகள், மோசடிகள் நடந்தால்தான், மக்களுக்குப் பெருந்த பாதிப்பு ஏற்பட்ட பிறகுதான், அங்கே அதிகார வர்க்கமும், போலீஸ் முதற்கட்ட விசாரணையைத் தொடங்குகின்றன.

ஆனால், சிவில் நிர்வாகம் மற்றும் போலீசுத்துறையின் கடமையே இத்தகைய முறைகேடுகளையும் மோசடிகளையும் கொள்ளையையும் கண்டறிந்து தடுப்பதுதான். சிவில் நிர்வாகத்தில் கண்காணிப்புத் துறையும், போலீசில் உளவுத்துறையும் இந்த நோக்கத்துக்காகவே உருவாக்கப் பட்டிருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. அந்தக் கடமையை அறவே தட்டிக்கழித்துவிட்டு கண்ணுக்குத் தெரியும்படியான பாதிப்புகள் ஏற்பட்ட பின்னர்தான், மோசடிகள்-முறைகேடுகள் அம்பலமான பின்னர்தான், தூக்கத்திலிருந்து திடீரென விழித்துக் கொண்டவனைப் போல அதிகார வர்க்கமும் போலீசும் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாகப் பரபரப்பூட்டுகின்றன.

ஈரோடு மாவட்டத்தில் ஈழு பண்ணையாளர்கள் சிறுவீத முதலீட்டாளர்களை மோசடி செய்து ஏறத்தாழ ரூ.300 கோடி அளவுக்கு சுருட்டும்வரை காத்திருந்து விட்டு, இப்போது ஏதோ அதிரடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதைப் போல காட்டுகிறது தமிழக போலீசு. ஈழு கோழிப்பண்ணைத் திட்டம் என்பதே மோசடியானது என்று போலீசின் பொருளாதாரக் குற்றப்

பிரிவுக்குத் தெரியாதா? போர்டு போட்டுக் கொண்டு பட்டப்பகலில் பகிரங்கமாக இக்கொள்ளை நடந்துவந்த போதிலும் மாவட்ட ஆட்சியர் தலைமையிலான சிவில் நிர்வாகமும் போலீசும் உளவுத்துறையும் கண்டு கொள்ளாதது ஏன்? யாரும் புகார் கொடுக்காத போதிலும், சில்லறை வியாபாரிகள் தெருவில் கடை போடுவதை சரியாகக் கணக்கு வைத்துக் கொண்டு மாமூல் வசூலிக்கும் போலீசு, மோசடிப் பண்ணைகள் குறித்து புகார்கள் வராததால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் போனதாகக் கதையளக்கிறது.

திருப்பூர், அவிநாசி சாலையில், “பாசி போரெக்ஸ் டிரேடிங்” எனும் நிதி நிறுவனம், முதலீடுகளுக்கு கூடுதல் போனசும் வட்டியும் தருவதாக ஏமாற்றி ஆயிரம் கோடிக்கு மேல் வாரிச் சுருட்டியுள்ளது. தோற்றத்திலேயே மோசடி என்று அறிந்திருந்த போதிலும் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் இத்தனை காலமும் ஆதாயமடைந்து விட்டு, இப்போது இந்நிறுவனத்துக்கு போலீசார் சீல் வைத்து திடீரென சூரத்தனம் காட்டுகின்றனர். இம்மோசடி நிதிநிறுவன இயக்குநர்களில் ஒருவரான கமலவள்ளியைக் கடத்தியதோடு, இதர இயக்குனர்களை மிரட்டி 3 கோடி ரூபாய் வரை பணம் பறித்த கோவை மேற்கு மண்டல ஐ.ஜி. பிரமோத்குமார், டி.எஸ்.பி. ராஜேந்திரன், இன்ஸ்பெக்டர்கள் மோகன்

கோடிகோடியாய் மோசடி: பணத்தைப் பறிகொடுத்தவர்கள் சசி ஈழு கோழிப்பண்ணை நிறுவனத்தை முற்றுகையிட்ட பிறகு நடவடிக்கை எடுப்பதாக நாடகமாடும் போலீசு.

ராஜ், சண்முகையா ஆகிய போலீசு அதிகாரிகள் கைதாகினர். ஆனாலும், இக்குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்காமல் வழக்கை இழுத்தடித்துக் கொண்டிருக்கிறது போலீசு. முன்பு பயந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்த இந்நிறுவனத்தின் இயக்குநர்கள் இப்போது போலீசு அதிகாரிகளிடம் சிரித்துப் பேசிக் குலாவுவதாகப் பார்ப்பன தினமலரே கிசுகிசு செய்தியாக எழுதுகிறது. இந்நிதி நிறுவனத்தின் மோசடிக்கு எதிராக போலீசு தனது சூரத்தனத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும்போதே, சென்னை-கொளத்தூரில் அப்ரோ நிறுவனத்தின் இயக்குனராக அறிவித்துக் கொண்ட யேசுதால் என்பவன் மகளிர்சுய உதவிக்குழுக்களுக்குக் கடன் தருவதாக கோடிக்கணக்கில் நடத்திய மோசடி அம்பலமானது.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, மலைகளையே விழுங்கிய கிராணைட் கொள்ளை நீண்டகாலமாக நடந்துவந்துள்ள போதிலும், அக்கொள்ளையர்களின் சம்பளப் பட்டியலில் இருந்துவந்த போலீசும் சிவில் நிர்வாகமும் அதைக் கண்டு கொள்ள வேயில்லை. கிராணைட் கொள்ளை பற்றி முந்தைய மாவட்ட ஆட்சியர் சகாயம் தான் வெளிப்படுத்தினார். அவருக்கு முன்பணியாற்றிய ஆட்சியர்களும் அதிகாரிகளும் என்னதான் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? போலீசும் உளவுத்துறையும் சிவில் நிர்வாகமும் இத்தனைகாலமும் எதைப்படுங்கிக் கொண்டிருந்தது? தமிழகத்தின் அனைத்து பகுதிகளிலும் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் முதல் கிராம அதிகாரி வரை அனைவருமே ரியல் எஸ்டேட் மாஃபியாக்களின் அல்லக்கைகளாகவே இருப்பது அம்பலமாகியுள்ள போதிலும், உளவுத்துறை இன்னமும் எதை நோண்டிக் கொண்டிருக்கிறது?

விருதுநகர் - முதலிப்பட்டி பட்டாசு ஆலையில் நடந்த கோரவிபத்தில் 39 பேர் பலியாகிப் போனார்களே, வெடிபொருள் கட்டுப்பாடு அதிகாரிகள், வருவாய்துறை அதிகாரிகள், மாவட்ட ஆட்சியர், போலீசு, தீயணைப்புத் துறை அதிகாரிகள் உள்ளிட்டோர் இந்த ஆலையின் முறைகேடுகளுக்கு எதிராக இத்தனை காலமும் என்ன

முறைகேடுகளைத் தடுக்காமல் ஆதாயமடைந்த போலீசு மற்றும் சிவில் நிர்வாகத்தின் அலட்சியம்: 39 பேரைப் பலிகொண்டு பலரைப் படுகாயப்படுத்திய முதலிப்பட்டி பட்டாசு ஆலை விபத்தின் கோரம்.

தான் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? தனியார் மெட்ரிக் பள்ளிகளின் கட்டணம் வரன்முறைப்படுத்தப்பட்ட பின்னரும், அதை ஏற்க மறுத்து பகற்கொள்ளை நடத்தும் தனியார் பள்ளி முதலாளிகளைக் கைது செய்து தண்டிக்காமல் சிவில் நிர்வாகமும் போலீசும் உளவுத்துறையும் எதைக் கிழித்துக் கொண்டிருக்கிறது? கடந்த ஆட்சியில் ஆற்றுப்படுகைகளில் நடந்து வந்த மணற்கொள்ளை இப்போது குளம், ஏரி, கண்மாய் - என விரிவடைந்துவிட்ட போதிலும் மணற்கொள்ளை மாஃபியாக்கள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் சிவில் நிர்வாகமும் போலீசும் என்னதான் செய்கிறது?

ஜெயலலிதா ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே, “நிர்வாகத்திலும் போலீசுத் துறையிலும் அரசியல் தலையீடு இருக்காது; அத்துறைகள் சுதந்திரமாகச் செயல்படும்” என்று பார்ப்பன பத்திரிகைகள் பிரமையூட்டின. “ஜெயலலிதா முதல்வராகப் பதவியேற்றார் என்றவுடனேயே போலீசுத் துறை தானாகவே மும்முரத்துடன் செயல்படத் தொடங்கிவிட்டது” என்று புளுகினார் துக்ளக் சோ. ஆனால், பார்ப்பன பாசிஸ்டான ஜெயாவின் ஆட்சியைத் தமது சொந்த ஆட்சியாகவே கருதிக்கொண்டு கேள்வி முறையின்றிக் கொட்டமடிக்கிறது போலீசு.

தனது கடமைகளை - குற்றங்கள், மோசடிகள், சமூக விரோதச் செயல்கள், முறைகேடுகளைத் தடுப்பது, சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பது - எனத் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அன்றாடப் பணிகளைக்கூடச் செய்யாமல் அலட்சியம் காட்டுவதோடு, அப்பாவி மக்கள் மீது தமிழக போலீசு பாய்ந்து குதறிக் கொண்டிருக்கிறது. கண்ணெதிரே நடக்கும் பகற்கொள்ளையைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பது, கொள்ளையர்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து ஆதாயமடைவது, கொள்ளையும் மோசடியும் அம்பலப்படும் போது, ஏதோ இப்போதுதான் தெரியவந்ததாகக் காட்டிக்கொண்டு அதில் சூரத்தனம் காட்டுவது, பின்னர் வழக்குகளை நீர்த்துப் போகச் செய்வது, பிற மாநிலங்களுக்குக் குற்றவாளியைத் தேடிச் செல்வதாகக் கணக்குக் காட்டி இன்பச் சுற்றுலா சென்று வருவது, மறுபுறம் சாதாரண

சிறு குற்றங்களை பூதாகரமான தாக்கி, அதில் குற்றவாளிகளைப் பிடித்து விட்டதாக ஊடகங்களில் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வது என்பதாகவே அதன் செயல்பாடுகள் உள்ளன.

தமிழகப் போலீசின் உளவுத்துறையானது எதிர்க்கட்சியினரை உளவுபார்த்து, அரசியல் ரீதியாகப் பழிவாங்கும் வேலையையும், ஆளுங்கட்சியின் அமைச்சர்களையும் பிரமுகர்களையும் உளவுபார்த்து மேலிடத்துக்குத் தகவல் சொல்வதையும் தான் முக்கியமாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இது தான் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட வேலையா? ஜெயா - சசியின் ஊடல்-கூடல்

நாடகங்களில் போலீசு உளவுத்துறை கேடாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதோடு, சசிகலா உறவினர்களிடமிருந்து இலஞ்ச-ஊழல், அதிகார முறைகேடுகள் மூலம் குவிக்கப்பட்ட சொத்துகள்-செல்வங்களைக் கைப்பற்றுவதற்காகவும், அவர்களுடன் கட்சிக்காரர்கள் கொண்டுள்ள இரகசிய உறவுகளைக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இந்த நாடகத்தில், நடராஜன்(சசிகலா) மீது புகார் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கூறி, பின்னர் அப்புகார்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. புகார் கொடுத்தவர்கள் யார்? அந்தப் புகார் உண்மையானதா, இல்லையா என்று போலீசு முதல் நிலை விசாரணைகூட நடத்தவில்லை. ராவணன், திவாகரன், மிடாஸ்

மோகன், நடராஜன் என்று பல புள்ளிகளின் மீது பாம்பந்த வழக்குகள், சசிகலா மறுவீடு நுழைந்ததும் அப்படியே படுத்துக் கொண்டு விட்டன. எதற்காக இந்த வழக்குகள் பதியப்பட்டன, ஏன் இப்போது மந்தகதியில் உள்ளன என்பதெல்லாம் ஜெயலலிதாவுக்கும் உளவுத்துறைக்குமே வெளிச்சம்.

ஆளும் பாசிச ஜெயா கும்பலின் விசுவாச ஏவல்நாயக இருப்பதோடு, கண்ணெதிரே கொள்ளையும் மோசடிகளும் நடந்த போதிலும் கண்கொள்ளாத போலீசும் உளவுத்துறையும், தாங்கள் துடிப்பாக செயல்படுவதாகக் காட்டிக் கொள்வதற்காக அவ்வப்போது பயங்கரவாதப் பீதியூட்டி ஒடுக்கும் வேலையை மட்டும் முறையாகச் செய்துவருகிறது.

இணையத்தைத் திறந்தால் குன்னூர் இராணுவக் கல்லூரி மற்றும் அணு மின் நிலையங்களின் படங்கள் எளிதாகக் கிடைக்கும் நிலையில், அவற்றைப் புகைப்படம் எடுத்து பாகிஸ்தான் உளவு அமைப்பான ஐ.எஸ்.ஐ.க்கு இந்திய இராணுவ இரகசியங்களைக் கடத்த முயன்றதாகக் கூறி, வெங்காய வியாபாரியான தமீம் அன்சாரி என்ற இளைஞரை, கடந்த செப்டம்பர் 16 அன்று திருச்சி விமான நிலையத்தில் கியூ பிரிவு போலீசார் கைது செய்தனர். முஸ்லிம்கள் நாட்டுப்பற்றில்லாதவர்கள், பாகிஸ்தானின் கைக்கூலிகள், தீவிரவாதிகள் என்றெல்லாம் மக்களின் பொதுப்புத்தியில் திணிக்கப்பட்டிருப்பதால், ஒரே நாளில் தமீம் அன்சாரியைத் தீவிரவாதியாக்கி விட்டது தமிழக போலீசு.

கடந்த அக்டோபர் மாதத்தில், வழக்குரைஞர்களும் கல்வியாளர்களும் மாணவர்களும் கொண்ட உண்மையறியும் குழுவினர் 11 பேர் கூடங்குளத்துக்குச் சென்ற போது, மாவோயிஸ்டு பயங்கரவாதிகள் என்று குற்றம் சாட்டி போலீசு கைது செய்ததோடு, அவர்களைத் தீவிரவாதிகளாகவும் சதிகாரர்களாகவும் அவதூறு செய்தது. இதேபோல, கடந்த மாதத்தில் சென்னை புறநகர்ப் பகுதியான குன்றத்தூரிலுள்ள ஒரு பள்ளியில் கூடி விவா

துடிப்பாகச் செயல்படுவதாகக் காட்டிக்கொள்ள போலீசு கிளப்பிய பயங்கரவாதப் பீதி: சென்னை-குன்றத்தூரில் மாவோயிஸ்டு தீவிரவாதிகளாகச் சித்தரித்துக் கைது செய்யப்பட்ட மக்கள் குடியரசுக் கட்சியினர்.

தித்துக் கொண்டிருந்த மக்கள் ஜனநாயகக் குடியரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த 13 பேர்கியூ பிரிவு போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டனர். முன்பு மாவோயிஸ்டு கட்சியில் இருந்த அவர்கள், அதிலிருந்து சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பே விலகிவிட்டதாக வெளிப்படையாக அறிவித்துள்ள போதிலும், அவர்களைப் பயங்கரவாதிகளாக போலீசும் ஊடகங்களும் அவதூறு செய்தன.

தமிழகத்தில் மின் வெட்டால் அவதிப்படும் உழைக்கும் மக்கள், மின்சாரம் கேட்டுப் போராடினால், மின்துறை அதிகாரிகள் வருவதில்லை, போலீசு வருகிறது. போராட்டத்தைச் சட்டம்-ஒழுங்குப் பிரச்சினை யாகக் காட்டி, தடியடி நடத்தி மக்களை விரட்டுகிறது. இதேபோல குடிநீர், துப்புரவு, கல்வி வியாபாரிகளின் பகற்கொள்ளை, மணற்கொள்ளை முதலானவற்றுக்கு எதிராக மக்கள் போராடினால், துறைசார்ந்த அதிகாரிகள் வருவதில்லை. போலீசுதான் வருகிறது.

சீயோன் பள்ளிப் பேருந்திலிருந்த ஓட்டையில் விழுந்து சிறுமி சுருதி கொல்லப்பட்டதைப் போல எங்காவது கொலைகள் விழுந்தால்தான் சிவில் நிர்வாகமும் போலீசும் நடவடிக்கை எடுப்பதாகக் காட்டிக் கொள்கின்றனவே தவிர, மற்ற நேரங்களில் அவை வேறு எதையோ புடுங்கும் வேலைகளில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றன. இதை மக்களுக்கு உணர்த்தவோ, போராடவோ ஓட்டுக் கட்சிகளும் தயாரில்லை. இதனால் மாஃபியாக்களும் கொள்ளையர்களும் கொட்டமடிப்பதும், அதிகாரவர்க்கமும் போலீசும் உளவுத்துறையும் இக்கொள்ளையர்களின் கூட்டாளிகளாகி விசுவாச சேவை செய்வதும் கேள்விமுறையின்றித் தொடர்கிறது. இதுதான் பீற்றிக் கொள்ளப்படும் ஜெயலலிதா ஆட்சியின் நிர்வாகத்தின்! தமிழக மக்களின் வெறுப்புக்கும் கோபத்துக்கும் ஆளாகியுள்ள இத்தகைய கேடுகெட்ட ஆட்சியை போலீசைக் கொண்டுதான் காத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதால், தமிழக போலீசுக்கு தீனிக்கு மேல்தீனி போட்டு பங்களா நாய் போல வளர்த்து வருகிறது பாசிச ஜெயா கும்பல்.

● தனபால்

மக்களின் சேமிப்புக்கு வந்தது ஆபத்து!

காப்பீடு-ஓய்வூதியத் துறைகளில் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் நுழைய அனுமதிப்பது முதலுக்கே மோசம் விளைவிக்கக் கூடியதாகும்.

பொருளாதாரச்சீர்திருத்தங்கள் என்ற பெயரால், பல பிராண்டுகளை விற்பனை செய்யும் சில்லறை வர்த்தகத்தில் 51 சதவீத அந்நிய நேரடி முதலீட்டுக்கு அனுமதி, உள்நாட்டு விமானப் போக்குவரத்தில் அந்நிய முதலீட்டுக்குத் தாராள அனுமதி, ஊடகத் துறையில் அந்நிய முதலீட்டின் அளவை உயர்த்துவது, சமையல் எரிவாயு விற்பனையில் கட்டுப்பாடு, அரசுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகளை விற்பது முதலான நாட்டையும் மக்களையும் கடுமையாகப் பாதிக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுத்தது, மன்மோகன்-மாண்டேக்சிங்-சிதம்பரம் கும்பல்.

இதுவும் போதாதென்று, இரண்டாவது கட்டமாக இப்போது காப்பீடு துறையில் நேரடி அந்நிய முதலீட்டை 49 சதவீதமாக உயர்த்துவது, ஓய்வூதிய நிதித் துறையில் 26 சதவீத அந்நிய நேரடி முதலீட்டுக்குக் கதவை அகலத் திறந்துவிடுவது, வருடத்திற்கு ஆறு எரிவாயு உருளைகள் மட்டுமே மானிய விலையில் வழங்கப்படும் எனக் கட்டுப்பாடு விதிப்பது, ஊக பேரரசு சந்தையைக் கட்டுப்படுத்தும் முன்பேரசு சந்தைகளின் கமிசனுக்கு கூடுதல் அதிகாரம் அளிக்கும் வகையில் சட்டத்திருத்தம் முதலான மக்கள் விரோத முடிவுகளை

அறிவித்துள்ளது, இக்கும்பல். நாட்டின் நிதித்துறையில் இருந்து வரும் பெயரளவிலான தற்சார்பை முறிப்பதோடு, நடுத்தரமற்றும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சேமிப்புகளை அந்நிய ஏகாதிபத்திய முதலாளிகள் சூறையாடுவதற்கும் பட்டுக் கம்பளம் விரித்து வரவேற்றுக் கொண்டிருக்கிறது, இந்த ஏகாதிபத்தியக் கூலிப்படை.

ஒரு துறை சீர்கெட்டிருந்தால் அதைச் சீர்திருத்தலாம். ஆனால், காப்பீடு துறை எந்த வகையிலும் சீர்கெட்டிருக்கவில்லை. காப்பீடு துறை நாட்டுடமையாக்கப்படுவதற்கு முன்புதான் சீர்கெட்டுக் கிடந்தது. இப்போது நடக்கும் ஈழு கோழிப்பண்ணை மோசடிகள் போன்று 1950-களில் காப்பீடு துறையில் தனியார் நிறுவனங்களின் மோசடிகள் புழுத்துப் பெருகியதால்தான் காப்பீடு துறையை அரசே தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்தது. ஆனால், இப்போது மோசடிகளையே மூலதனமாகக் கொண்டுள்ள தனியார் முதலாளிகளிடம் அத்துறையைத் தாரைவார்க்கிறது மன்மோகன் அரசு.

1956-இல் ஆயுள் காப்பீடுத் துறையும் 1971-இல் பொதுக்காப்பீடும் அரசுடமையாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, இந்தியக் காப்பீடு சந்தை முழுவதும் அரசுத்

துறை நிறுவனங்களிடமே இருந்தன. பொதுச்சொத்துக் களைத் தனியார்மயமாக்கும் நோக்கத்துடன் காப்பீடு துறை சீர்திருத்தத்துக்காக 1993-இல் மல் ஹோத்ரா குழுவை அரசு உருவாக்கியது. அந்தக் குழுவோ, காப்பீடு துறையின் 74 சதவீதப் பங்குகளைத் தனியார் முதலாளிகளுக்கு விற்க வேண்டுமெனப் பரிந்துரைத்தது. இதற்கெதிராக பொதுக்கருத்து வலுவாக இருந்ததால், பங்குகள் விற்பனை தற்காலிகமாகத் தடுக்கப்பட்டது. பின்னர் 1999-இல் பா.ஜ.க. அரசுகாப்பீடு துறையைத் திறந்துவிடுவதற்காக ஐ.ஆர்.டி.ஏ. சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. அதன்

வங்கித்துறை தனியார்மயத்தை எதிர்த்து வங்கி ஊழியர்கள் நடத்திய வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தின்போது, டெல்லியிலுள்ள இந்திய அரசு வங்கித் தலைமையகம் முன்பாக நடந்த ஆர்ப்பாட்டம்.

தொடர்ச்சியாக இன்று 24 தனியார்காப்பீடு நிறுவனங்கள் செயல்படுகின்றன. இந்த 13 ஆண்டுகளில் எந்தவொரு தனியார் காப்பீடு நிறுவனமும் தொடர்ச்சியாக இலாபத்துடன் இயங்கவில்லை. மாறாக, பலவகையான முறைகேடுகளைத்தான் செய்துள்ளன. மும்பையில் ஓ.பி.தீட்சித் என்பவர் பஜாஜ் அலையன்ஸ் நிறுவனத்தால் மோசடி செய்யப்பட்ட வழக்கு இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. (தி டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா, மார்ச் 10, 2011)

காப்பீடு துறையில் அந்நிய முதலீட்டை எதிர்த்து சென்னையில் எல்.ஐ.சி. ஊழியர்களின் போராட்டம்.

ஓய்வூதியம் என்பது உழைக்கும் மக்களின் சமு

கப்பாதுகாப்புத்திட்டம். அரசுத்துறை ஊழியர்கள், தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஒருசில தனியார்துறை ஊழியர்களைத் தவிர, கோடிக்கணக்கான இந்திய உழைக்கும் மக்கள் தங்களின் முதுமைக்காலத்தில் எவ்வித சமூகப்பாதுகாப்பும் இல்லாத அவலநிலையிலேயே உள்ளனர். இருப்பினும், ஓய்வூதியம் பெற்றுவரும் அரசு ஊழியர்களிடமிருந்து அந்த உரிமையையும் 2003-ஆம் ஆண்டில் பா.ஜ.க. கூட்டணி அரசு பறித்தது. 2004-க்குப் பிறகு மைய அரசுப் பணியில் சேரும் ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கிடையாது; அதற்குப் பதிலாக அந்த ஊழியரின் சம்பளத்திலிருந்து பிடிக்கப்படும் 10 சதவீதத் தொகையோடு, அதற்கிணையான தொகையை தனது பங்காகச் சேர்த்து அவர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதிக்கணக்கில் மைய அரசு செலுத்தும் என்ற புதிய ஓய்வூதியத் திட்டத்தை அறிவித்தது. மைய அரசைப் பின்பற்றி மாநில அரசுகளும் 2004-க்குப் பிறகு அரசுப் பணியில் சேருவோருக்கு ஓய்வூதியம் வழங்க முடியாது என்று அறிவித்தன. ஓய்வூதியத் திட்டம் மட்டுமின்றி, அரசு மற்றும் தனியார் துறைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதி மற்றும் ஓய்வூதிய நிதியைக் கையாள்வதிலும் சீர்திருத்தங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

இதுவரை தொழிலாளர்களிடமிருந்து மாதந்தோறும் பிடிக்கப்படும் வருங்கால வைப்பு நிதியை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு, தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதி வாரியம் என்ற மைய அரசு நிறுவனத்திடமும், அந்த நிதியை முதலீடு செய்யும் பொறுப்பு இந்திய அரசு வங்கியிடமும் இருந்து வந்தது. ஆனால், இந்த அமைப்புகள் இந்த நிதியைத் திறம்பட முதலீடு செய்யும் ஆற்றல் கொண்டதல்ல என்று காரணம் காட்டி, வருங்கால வைப்புநிதியை முதலீடு செய்யும் பொறுப்பில் ஐ.சி.ஐ.சி.ஐ., கோடக் மகிந்திரா வங்கி, ரிலையன்ஸ் கேப்பிடல், ஹெச்.டி.எஃப்.சி. ஆகிய தனியார் நிதி நிறுவனங்களையும் நுழைய அனுமதித்தது பா.ஜ.க. கூட்டணி அரசு.

பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த காங்கிரசு கூட்டணி அரசு, அமைப்புசாரா துறைகளில் பணியாற்றிவரும் கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்களையும் ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் இழுத்துப் போடும் தேசிய ஓய்வூதியத் திட்டத்தை அறிவித்தது. மைய-மாநில அரசு ஊழியர்கள் இத்தேசிய ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் இணைவது கட்டாயமென்றும், மற்ற துறைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் தமது விருப்பப்படி இதில் இணையலாம் என்றும் அறிவித்தது.

இதனையடுத்து தொழிலாளர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதியை அரசின் கடன் பத்திரங்கள் மற்றும் முதலீட்டுத் திட்டங்களில் மட்டும்தான் முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடும் தளர்த்தப்பட்டது. தேசிய ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் இணையும் அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களின் ஊழியர்கள் தங்களது வருங்கால வைப்புநிதியை அரசு பத்திரங்களில் மட்டுமின்றி, தனியார் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் வெளியிடும் பத்திரங்களிலும் பங்குச் சந்தையிலும் முதலீடு செய்யலாம் என்ற தாராளமயம் புகுத்தப்பட்டது. நாடெங்கும் கடும் எதிர்ப்பின் காரணமாக, கடந்த ஆண்டு நாடாளுமன்ற குளிர்காலக் கூட்டத் தொடரில் சில்லறை வணிகம் மற்றும் தொழிலாளர்களின் ஓய்வூதிய நிதியைக் கையாள்வதில் அந்நிய நிறுவனங்களை அனுமதிக்கும் முடிவுகள் தற்காலிகமாக ஒத்திவைக்கப்பட்டு, இப்போது மூர்க்கமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

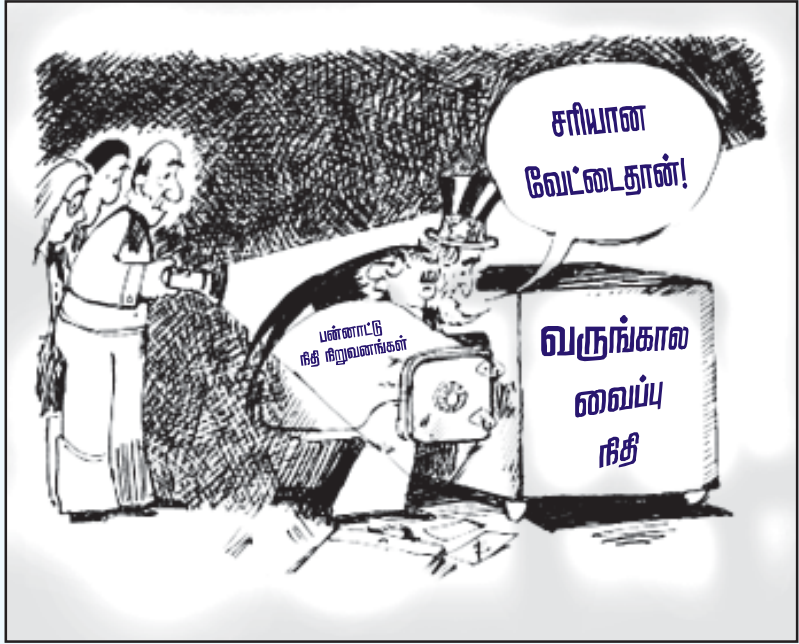
இதன் விளைவாக, ஓய்வூதிய நிதியை நிர்வகிக்கும் தனியார் முதலீட்டு நிறுவனங்கள் அறிவிக்கும் திட்டங்களில் ஏதாவதொன்றை தொழிலாளர் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும், அல்லது அத்தொழிலாளியின் சார்பில் முதலீட்டு நிறுவனங்களே முதலீடு செய்து கொள்ளும். சுருக்கமாகச் சொன்னால், தனது ஓய்வூதிய நிதியைக் கொள்ளையிடும் உரிமையை எந்தத் தனியார் முதலாளியிடம் கொடுப்பது என்பதைத் தீர்மானிக்கும்

உரிமை தொழிலாளிக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளது. இந்தக் கொள்ளையிலிருந்து விலகிவிடும் உரிமையோ, வேறு விதமாகப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் உரிமையோ தொழிலாளிக்குக் கிடையாது. ஓய்வூதியத் திட்டங்களில் வசூலாகும் பணத்தை தனியார் நிறுவனங்கள் எதில், எப்படி முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்ற விசயத்தில் அரசு தலையிடாது. இதனால் அந்த நிறுவனங்கள் திவாலாகிப் போனால் முழுத் தொகையும் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்காது.

தற்போது இந்தியத் தொழிலாளர் வைப்பு நிதி அலுவலகத்தில் "செயல்படாத கணக்கு" களில் ரூ.22,636 கோடி உள்ளது. அதாவது, வேலையிழப்பினால், ஆலை மூடலினால் தொழிலாளர்கள் தங்களது மாதச் சந்தாவைத் தொடர்ந்து செலுத்த இயலாத நிலையில், அவர்களது கணக்கில் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிதான் இது. இத்தொழிலாளர்கள் வேறிடத்தில் புதிய வேலை கிடைத்த பிறகு தங்கள் கணக்கைத் தொடர்ந்தால் இது "செயல்படும் கணக்காக" மாறும். இது தவிர, கேட்பாரில்லாத நிதியாக ரூ. 4,000 கோடி இந்த அலுவலகத்தில் உள்ளது. 58 வயது நிறைவடைந்து பணி ஓய்வு பெற்றவர்கள் தங்களது ஓய்வூதியத் தொகையைக் கேட்டுப் பெறாததால் அல்லது கேட்கத் தவறிவிட்டதால் கேட்பு இல்லாமல் உள்ள பணம் இது. இந்தப் பணத்துக்கும் இந்த அலுவலகம் வட்டி போட்டு வைத்துள்ளது.

இவ்வாறான செயல்படாத கணக்குகளும் கேட்பு இல்லாக் கணக்குகளும் அரசிடம் உள்ளவரை பாதுகாப்புடன் இருக்கும். இனி இந்தத் தொகை தனியார் ஓய்வூதிய நிறுவனங்களுக்குக் கிடைக்கப் போகிறது. அந்நிறுவனங்கள் குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் செயல்படாத கணக்குகளையும் கேட்பு இல்லாக் கணக்குகளையும் ரத்து செய்வதாக அறிவித்து, கோடிக்கணக்கிலான அத்தொகையை விழுங்கினால் இனியாரும் கேள்வி கேட்க முடியாது.

மறுபுறம், இந்தியக் காப்பீட்டுச் சந்தையில் நுழையும் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளைச் சேர்ந்த பன்னாட்டு நிறுவனங்களோ, தங்கள் நாடுகளில் காப்பீடு துறையில் புகுந்து மொட்டையடித்து பொருளாதாரத்தையே திவாலாக்கியவர்கள். அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் காப்பீடு நிறுவனங்கள் தனியார் மயமாக்கப்பட்டதும், தொழிலாளர்கள் மற்றும் நடுத்தர வர்க்கத்தின் ஒரு கோடியே ஐம்பது லட்சம் கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஓய்வூதிய நிதி, பங்குச் சந்தையில் சூறையாடப்பட்டு மாயமாகிவிட்டது. அமெரிக்காவின் ஏகபோக காப்பீடு நிறுவனமான ஏ.ஐ.ஐ. திவாலாகிப் போனது. மேலும், முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் அடுத்தடுத்து

சரிந்து வீழ்வதும், பல நிதி நிறுவனங்கள் திவாலானதாக அறிவித்துக் கிடைத்ததைச் சுருட்டிக் கொண்டு கம்பி நீட்டுவதும் வழக்கமாக உள்ளன.

இருப்பினும், இத்தகைய மலைமுழுங்கிகளால் காப்பீடு துறையும் இந்தியப் பொருளாதாரமும் நாலுகால் பாய்ச்சலில் முன்னேறப் போகிறது என்று குறி சொல்கிறார்கள் மன்மோகனும் சிதம்பரமும். இந்த ஏகாதிபத்திய கூலிப்படையினரால் வங்கி, காப்பீடு முதலான உயிராதாரமானதுறைகள் தனியாரிடம் தாரைவார்க்கப்பட்டு, அரசின் கண்காணிப்பும் கட்டுப்பாடும் இல்லாததாக இந்திய நிதிச் சந்தை மாற்றப்பட்டுள்ளதையும் இந்தியா இன்னுமொரு வாழைப்பழக் குடியரசாகிவிட்டதையுமே இச்சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் மெய்ப்பித்துக் காட்டுகின்றன.

● குமார்

28-ஆம் ஆண்டில் புதிய ஜனநாயகம்

அன்பார்ந்த வாசகத் தோழர்களே,

இந்த இதழ் தொடங்கி, 28-ஆம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் புதிய ஜனநாயகம் இதழுக்கு நேரிலும் அஞ்சலிலும் தொலைபேசி வாயிலாகவும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்த அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள். வாசகத் தோழர்கள் அனைவருக்கும் எமது நவம்பர்-7 சோசலிசப் புரட்சி நாள் வாழ்த்துக்கள்!

மார்க்சிய-லெனினிய அரசியலை ஏந்தி, இந்துவெறி பாசிசத்துக்கு எதிராகவும் நாடு மீண்டும் காலனியாக்கப் படுவதற்கு எதிராகவும் பரந்துபட்ட மக்களிடம் அரசியல் விழிப்புணர்வுட்டும் மகத்தான கடமையை நிறைவேற்ற, உங்களது உறுதியான ஆதரவுடன் 28-ஆம் ஆண்டில் எமது பயணத்தைத் தொடர்கிறோம்.

-ஆசிரியர் குழு.

தனியார்மய-தாராளமய எதிர்ப்பு:

தீர்வுக்கான திசை எது?

தனியார்மய-தாராளமயத்துக்கு ஏற்ப கட்டியமைக்கப்பட்டுள்ள

இன்றைய அரசியலைப்பு மூலம் இக்கொள்கைகளை மாற்றியமைக்க முடியாது.

ஆளும் வர்க்கத்தால் உருவாக்கப்பட்ட 'தூய்மையாளர்' எனும் ஒளிவட்டத்தின் பின்புலத்தில் மஞ்சக் குளித்துக் கொண்டிருந்த மன்மோகன் சிங், நிலக்கரி ஊழல் என்று அழைக்கப்படும் பகற்கொள்ளையில், ஆதாரங்களுடன் சிக்கி கடந்த இரு மாதங்களாகத் திணறிக் கொண்டிருந்தார். நிலக்கரிக் கொள்ளை, டெல்லிவிமான நிலையக் கொள்ளை, டாடா-அம்பானி மின்நிலையங்கள் அடித்த கொள்ளைகள், மகாராட்டிரத்தில் நீர்ப்பாசனக் கொள்ளை, அதற்குமுன் காமன் வெல்த், ஆதர்ஷ், லவாசா கொள்ளைகள் என்று கார்ப்பரேட் கொள்ளைக்குதுணைநின்ற காங்கிரசின் கூட்டுக் களவாணித்தனம் அன்றாடம் அம்பலமாகிக் கொண்டிருந்தது. மன்மோகன் சிங்கின் பரிசுத்தவான் வேடம் கிழிந்து கந்தலாகிக் கொண்டிருந்தது.

இன்னொருபுறம் சில்லறை வர்த்தகத்தில் அந்நிய முதலீட்டுக்கு அனுமதி, ஓய்வூதியம், காப்பீடு போன்ற துறைகளைத் திறந்து விடுதல் என்பன போன்ற தாராளமய நடவடிக்கைகளை துணிச்சலாக அமல்படுத்தாமல், தடுமாறும் மன்மோகனின் பலவீனத்தை அமெரிக்கா வின் டைம் வார இதழ் விமரிசித்திருந்தது. இந்தியாவின் தர மதிப்பீட்டைக் குறைத்து, தாராளமய நடவடிக்கைகளை விரைவுபடுத்துமாறு ஸ்டான் டர்டு அண்டு புவர் நிறுவனம் மிரட்டியது. ரூபாயின் மதிப்பு வீழ்ந்து கொண்டிருந்தது. கடைசியாக ஓபாமாவின் எச்சரிக்கையும் வந்து விட்டது.

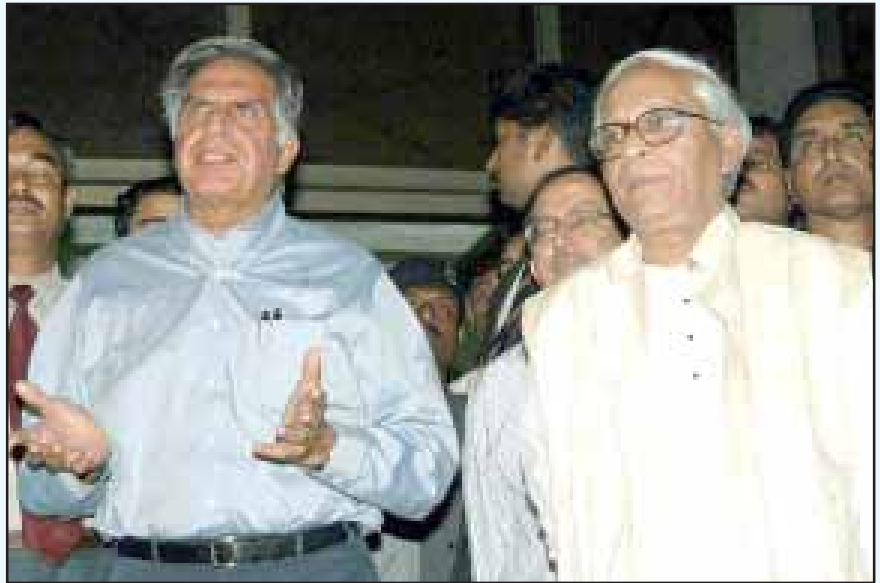
இந்த இக்கட்டை ஒரு தேர்ந்த கிரிமினலுக்கே உரிய சாதூரியத்துடன், சங்கிலியைத் திருட்டுக் கொடுத்த பெண் சத்தம் போடாமலிருக்க சங்கை அறுக்கும் திருடனைப் போல சமாளித்திருக்கிறது மன்மோகன் அரசு. டீசல் விலை உயர்வு, எரிவாயு சிலிண்டர் குறைப்பு, சில்லறை வணிகத்தில் அந்நிய மூலதனம், ஆயுள் காப்பீடு, ஓய்வூதிய நிதியில் சூதாட அனுமதி, பொதுத்துறை நிறுவனப்

பங்குகளை தனியாருக்கு விற்பது என ஒரே நேரத்தில் மக்கள் மீது வீசப்பட்ட கொத்து குண்டுகள் தோற்றுவித்த அதிர்ச்சி, ஊழல் விவகாரங்களைப் பின்னுக்குத் தள்ளி விட்டது.

'வீழ்வது நாமாக இருந்தாலும் வாழ்வது அந்நிய மூல தனமாக இருக்கட்டும்' ("If we have to go down, we will go down fighting: PM on FDI", Money control.com, 14 sep, 2012) என்று பொருளாதார விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழுவின் கூட்டத்தில் 'வீர வசனம்' பேசியிருக்கிறார் மன்மோகன். இதே வீரத்தை இதற்கு முன்பும் ஒரு முறை காட்டியிருக்கிறார். "வலது-இடது கம்யூனிஸ்டுகள் ஆதரவை திரும்ப பெறுகிறார்களா, கவலையில்லை. இந்திய - அமெரிக்க அணு சக்தி ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றியே தீருவோம்" என்று 2008 - இல் மன்மோகன் முழங்கினார்.

பலவீனமான பிரதமர் என்று பாரதிய ஜனதாவால் அவ்வப்போது கேலி செய்யப்பட்டவரும், விபத்தில் பிரதமரானவர் (Accidental Prime Minister) என்று தன்னைத்தானே கூறிக்கொண்டவருமான மன்மோகன் சிங், எட்டுத் திக்கிலிருந்தும் ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளால்

சில்லறை வர்த்தகத்தில் அந்நிய முதலீட்டுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து எதிர்க்கட்சிகள் நடத்திய "பாரத் பந்த்" போராட்டத்தில் கந்துகொண்ட சி.பி.ஐ., சி.பி.எம்., பா.ஜ.க., ஐக்கிய ஜனதா தளம் தலைவர்களின் கதம்பக் கூட்டணி.

தாக்கப்படும் இன்றைய ஒரு சூழ்நிலையில் வெல்லப் படமுடியாத பலசாலியாகி விட்டார்.

பாரதிய ஜனதா உள்ளிட்ட எல்லாக்கட்சிகளும் ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளிலும் உட்கட்சி மோதல்களிலும் சிக்கி யிருப்பதுதான், மன்மோகன் அரசின் பலம் என்று ஊடகங்கள் கூறுகின்றன. இது ஒரு எளிமைப்படுத்தப்பட்ட மேம்போக்கான கருத்து. மன்மோகன் அரசும், அதன் எதிரிகளாகத் தம்மைச் சித்தரிக்கும் கட்சிகளும் ஒரே கொள்கையில் 'சிக்கி'யிருப்பதுதான், தனிப்பெரும் பாண்மை இல்லாத சூழலிலும், காங்கிரசு அரசை இத் தனை வலிமையானதாக ஆக்கியிருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதாயின், மன்மோகன் சிங் அரசு அமல்படுத்தும் புதிய தாராளவாதக் கொள்கைகளுக்கு மாற்றுக் கொள்கையை எதிர்க்கட்சிகளால் முன்வைக்க முடியாத காரணத்தினால்தான், மன்மோகன் சிங் பலசாலி ஆகிவிட்டார்.

வெறித்தனமான இந்தப் புதிய தாராளவாத தாக்கு தலுக்கு எதிராக உடனே போராட்டம் துவங்கும் என்பது அரசுக்குத் தெரியும். அது உடனே முடிந்துவிடும் என்பதும் தெரியும். டீசல், எரிவாயு உள்ளிட்ட அனைத்து மானிய வெட்டுகளையும் ஒரேயடியாக அறிவித்து விட்டால், ஒரே பந்த் உடன் முடிந்து விடும் என்பது அரசின் எதிர்பார்ப்பு. அனைத்தும் அவ்வண்ணமே நடந்து முடிந்தன.

அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்கும் தி.மு.க. கடையடைப்பில் பங்கேற்றது. வால் மார்ட் நுழைவை எதிர்ப்பதாக கூறும் புரட்சித் தலைவியோ, கடையடைப்பை முறியடிக்க போலீசை ஏவினார். தற்போது அந்நிய முதலீட்டுக்கு எதிராக நெருப்பைக்கக்கும் மமதா வின் 2009-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையோ, சில்லறை வணிகத்தில் அந்நிய மூலதனத்தை வரவேற்பதாக கூறுகிறது. கேட்டதற்கு, அது 'அச்சுப்பிழை' என்று பதிலளித்து விட்டார் மமதா.

தரகு முதலாளி டாடாவுடன் மே.வங்க முன்னாள் முதல்வர் புத்ததேவ் பட்டாச்சார்யா (கோப்புப் படம்). தனியார்மயத்தை எதிர்ப்பதாகக் கூறிவரும் சி.பி.எம்., சிங்கூர் பிரச்சினை யில் டாடாவின் அடியாளாகச் செயல்பட்டது.

இந்தப் பதிலை ஒரு கவிதை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆட்சியிலிருக்கும் போது தனியார் மய-தாராளமயக் கொள்கைகளை அமல்படுத்துவதும், தோல்வியைத்தழுவி எதிர்க்கட்சியான பின்னர் அதனை எதிர்ப்பது போலப் பம்மாத்து செய்வதும் கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இந்திய ஓட்டுக் கட்சிகள் நடத்தி வரும் நாடகம். மக்களின் வாக்குகள் மூலம் பெறப்பட்ட இறையாண்மைமிக்க அதிகாரத்தை, பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் இந்த அரசமைப்பை, 'ஜனநாயகம்' என்று குறிப்பிடப்படுவதும் ஒரு வகை அச்சுப்பிழைதானே!

பாரதிய ஜனதா முதல் போலி கம்யூனிஸ்டுகள் வரையிலான எல்லா கட்சிகளுமே, தமது தேர்தல் அரசியல் ஆதாயத்துக்காகவும், தத்தம் வாக்கு வங்கிகளை திருப்திப்படுத்துவதற்காகவும் தனியார்மய-தாராளமய எதிர்ப்பு பேசி வருகிறார்கள். சிறு வணிகர்களைத் தம் சமூக அடித்தளமாகக் கொண்டிருக்கும் பாரதிய ஜனதா, வால்மார்ட்டை எதிர்ப்பதாகச் சவடால் அடிக்கிறது. பொதுத்துறை தொழிற்சங்க சந்தாக்களால் உயிர் தரித்திருக்கும் வலது, இடது போலிகள், 'பொதுத்துறை தனியார்மயத்தை முறியடிப்போம்' என்று தொண்டை நரம்பு புடைக்க பொளந்து கட்டுகிறார்கள்.

தனியார்மய-தாராளமய நடவடிக்கைகளின் விளைவாகப் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் யாரேனும் போராடினால், உடனே அங்கெல்லாம் ஓட்டுக் கட்சிகள் பிரசன்னமாகி விடுகிறார்கள். தமது கைத்தடிகள் புடைசூழ புயலைப் போல வந்திறங்கி, 'தனியார் மயம் தாராளமயம் உலகமயம், அந்நிய ஆதிக்கம், அமெரிக்க ஆதிக்கம், மத்திய அரசு, மாநில அரசு உள்ளிட்ட அனைத்தையும் எதிர்ப்பதாக'ப் புழுதி கிளப்பி விட்டு, அடுத்த மேடையைத் தேடிப் புறப்படுகிறார்கள்.

கொட்டகை போட்டு கூட்டம் கூடியிருந்தால், அந்த மேடையில் ஏறி ஆதரவு தெரிவிக்க வர வேண்டும் என்பது, எழவு வீட்டிற்கு கேதம் கேட்கச் செல்வது போன்ற ஒரு சம்பிரதாயமாகவே ஆகிவிட்டது. தலைவர் ஆதரிக்கும் பிரச்சினை பற்றி சம்பந்தப்பட்ட கட்சியின் தொண்டனுக்கு எதுவும் தெரிந்திருக்காது என்பது மட்டுமல்ல; இத் தலைவர்களின் வீர உரைகள் எதுவும், அவர்களது அடுத்த தேர்தல் கூட்டணிகளையும் தீர்மானிக்காது என்பதுதான் முக்கியம்.

டீசல் விலை ஏற்றத்தையோ எரிவாயு சிலிண்டர் குறைப்பையோ நாளைக்கு ஆட்சிக்கு வர இருக்கும் எந்தக் கட்சியும்

திரும்பப் பெறப்போவ தில்லை. இருந்தாலும் இந்த விலையேற்றம் தோற்றுவித்திருக்கும் கோபத்தை, தங்களிடமிருந்து எந்தக் கட்சி திறமையாக ஜேப்படி செய்யவிருக்கிறது என்பதை, மக்களே மிகுந்த ஆர்வத்துடன் கவனிக்கும் வகையில் 'அரசியல்' நடத்தப்படுகிறது. தேர்தல் அரசியல் என்பது ஒரு விளையாட்டு போலவும், அந்த விளையாட்டில் கூட்டணி அமைப்பதும், மக்களின் வாக்குகளை ஏமாற்றிப் பெறுவதும் ஒரு சாமர்த்தியம் போலவும் கருதி அங்கீகரிப்பதற்கும், சிலாகிப்பதற்கும் மக்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“
தற்போது அந்ரிய முதலீட்டுக்கு
எதிராக ஂருப்பைக் கக்கும்
மமதாவின் 2009-ஆம் ஆண்டு
தேர்தல் அறிக்கையோ,
சில்லறை வணிகத்தில் அந்ரிய
மூலதனத்தை வரவேற்பதாகக்
கூறுகிறது. கேட்டதற்கு, அது
'அச்சுப்பிழை' என்று
பதிலளித்துவிட்டார் மமதா.
”

தனியார்மயம்-தாராளமயம் என்பது எல்லா ஓட்டுக்கட்சிகளும் ஆதரிக்கும் கொள்கை மட்டுமல்ல; அது அவர்களுடைய சொந்த தொழிலின் அடித்தளம். பவார், கட்சரி, மாறன், வதேரா முதல் தனி ராமச்சந்திரன் வரையிலான சர்வகட்சி மேல்மட்டத்திற்கும், காண்டிராக்கு, ஏஜென்சி, ரியல் எஸ்டேட் தொழில்களில் வளையவரும் கீழ்மட்டத்திற்கும் அதுதான் அமுதசுரபி. பி.ஆர்.பி. வெட்டி விற்ற ஒவ்வொரு சதுரமீட்டர் கிராணைட்டிலும், அம்பானிக்குத் தரப்பட்ட ஒவ்வொரு சதுர கி.மீ. நிலக்கரி வயலிலும், ஏட்டு முதல் ஐ.ஜி. வரை, தலையாரி முதல் கலெக்டர் வரை, முன்சீப் முதல் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி வரை, வட்டச்செயலர் முதல் அமைச்சர் வரை ஆயிரக்கணக்கான திருடர்களின் பெயர்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாத வண்ணம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள்தான் இந்தக் கொள்கைகளைத் தாங்கி நிற்கும் அமைப்பு. இவர்களை வைத்தே இக்கொள்கையை முறியடித்து விட முடியும் என்று பேசுபவர்கள் கிறுக்கர்கள் அல்லது கேட்பவனைக் கிறுக்கனாக்குபவர்கள்.

தனியார்மயம் - தாராளமயம் என்பது உலக முதலாளித்துவம் தனது நெருக்கடியைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கும், தனது கொள்ளையை விரிவுபடுத்திக் கொள்வதற்கும் வகுத்திருக்கும் கொள்கை. இந்தக் கொள்கைக்கு ஏற்றவாறு இந்தியாவின் அரசமைப்பும் சட்டங்களும் மாற்றியமைக்கப்படுவதைத்தான் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அரசமைப்பின் மூலம், கட்சிகள், நீதிமன்றம், சட்டங்கள் மூலம் - அந்தக் கொள்கைகளை மாற்றியமைப்பதோ, தடுப்பதோ நடக்காத காரியம்.

இந்த அமைப்புக்கு வெளியே நின்று இதனை எதிர்த்துப் போராடி வீழ்த்துகின்ற மக்கள்திரள் போராட்டங்களின் மூலம், ஒரு புதிய ஜனநாயக அமைப்பைக் கட்டி

யமைப்பதன் மூலம்தான் இதற்குத் தீர்வு காண முடியும். இதெல்லாம் உடனே ஆகக்கூடிய காரியமில்லை என்றும், காரியசாத்தியமான தீர்வைத் தேடவேண்டும் என்றும் கூறுபவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இலக்கு இமயம் என்றால், பயணம் வடக்கு நோக்கித்தான் இருக்க வேண்டும். போய்ச்சேர நாளாகும் என்பதால், பரங்கிமலையை இமயமாகச் சித்தரிப்பதும், பரங்கிமலை செல்வதே காரியசாத்தியமானது என்று பேசுவதும் பித்தலாட்டம். போகாத ஊருக்கு வழி சொல்வது என்பதும் இதுதான்.

தன்னார்வக் குழுக்களும், அறிவுத்துறையினரும், போலி கம்யூனிஸ்டுகளும் அவரவர்க்கு உரிய மொழியில் இதைத்தான் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனிசமல்லாத, முதலாளித்துவமும் அல்லாத, இரண்டைக் காட்டிலும் மேலான, நீதியான ஒரு மாற்று இருப்பதைப் போலவும், கையில் சிக்காமல் நழுவிக்கொண்டிருக்கும் அந்த 'மாற்றை' பிடிப்பதற்குத் தாங்கள் முயற்சித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் பம்மாத்து செய்கிறார்கள். பம்மாத்துகளால் எதார்த்தத்தை எதிர்கொள்வதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சி, கோமாளித்தனத்தில் முடிவது தவிர்க்கவியலாதது.

அச்சம் காரணமாகவோ, ஆதாயம் காரணமாகவோ இவர்கள் தமக்குத்தாமே வகுத்துக் கொண்டிருக்கும் எல்லைக் கோட்டினைக் காட்டி, "இந்தப் பார்டரைத் தாண்டி நீயும் வரக்கூடாது; நானும் வரமாட்டேன். ஜனநாயக நாட்டில் பேச்சு பேச்சாத்தான் இருக்கணும்" என்று எதிரியை எச்சரிக்கிறார்கள்.

சிரிக்கிறீர்களா?

அந்த பார்டரை இவர்கள் மக்களின் மூளையிலும் அழுந்த இழுத்து, தாண்டக்கூடாது என்று மிரட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். இது நகைச்சுவையில்லையே!

● சூரியன்

விஞ்சி நிற்கும் அடிமை தா.பா.வா? ஓ.ப.வா?

வார்த்தைகளால் அம்மாவுக்கு சலாம் போடும் வித்தையில்
தா.பா.வை ஓ.ப.வால் வெல்ல முடியாது.

“அம்மா விசுவாசத்தில் விஞ்சி நிற்பவர் தா.பா.-வா ஓ.ப.-வா?” என்று பட்டிமன்றமே நடத்தலாம். அந்த அளவுக்கு ஜெயலலிதாவின் அடிமையாய் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார் வலது கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியின் மாநிலச் செயலர் தா.பாண்டியன்.

தனது 80-வது பிறந்தநாளையொட்டி, வீட்டுக் ‘கே’ வந்து வாழ்த்து தெரிவித்த ஜெயலலிதாவின் மனிதப்பண்பு, தமிழர் பண்பாடு மற்றும் இன்னபிற பண்பு நலன்கள் குறித்து அவர் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் புல்லரிப்பைக் காணும்போது, அது எத்தனை சொரிந்தாலும் அடங்காத அரிப்பு என்று புரிகிறது. சில மாதங்களுக்கு முன் மகளின் திருமணத்துக்கு வருவார் வருவாரென்று அம்மாவுக்காக மண்டப வாசலிலேயே தா.பா. காத்திருந்த கதையை நினைவுபடுத்தி தா.பா. வைக் கேலி செய்திருக்கிறது விகடன் இதழ்.

இதற்கெல்லாம் கூச்சப்படுபவரல்ல தா.பா. அவரைக் கேட்டால், “அது போன மாசம்” என்பார்.

பார்ப்பன ஊடகங்களாலேயே நியாயப்படுத்த முடியாத, சட்டசபைக் கட்டிட விவகாரம், செம்மொழி -லகம், அண்ணா -லகம், சமச்சீர் கல்வி விவகாரம் ஆகியவை தொடர்பான ஜெ-வின் வக்கிரங்களை தா.பா. நியாயப்படுத்துகிறார். “-று கருணா நிதி வந்தாலும் ஒரு ஜெயலலிதாவுக்கு சமமாக முடியாது” என்று கூவுகிறார்.

அம்மா அறிமுகப் படுத்தியிருக்கும் டிலைட் பார் உள்ளிட்ட டாஸ்மாக் வளர்ச்சித்திட்டங்களை விமரிசித்தால், “இங்கே மதுவைத் தடை செய்தால் வேறு மாநிலத்தில் போய் குடிப்பார்கள்” என்று சாக்கனாக கடையை ஏலமெடுத்தவர் போல நியாயப்படுத்துகிறார்.

ஜெ ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அறிவித்த மின்சாரம், பால், பேருந்து கட்டண உயர்வு நடவடிக்கைகள் மூர்க்கத்தனமான தனியார்மயத் தாக்குதல்கள் என்று உலகத்துக்கே தெரிந்திருந்த போதிலும், “இது கருணா நிதி வாங்கி வைத்திருக்கும் கடனுக்கான வரி” என்று ஜெயலலிதாவின் பித்தலாட்டத்துக்கு பொழிப்புரை போடுகிறார்.

போலீசின் கொட்டடிக் கொலைகள், துப்பாக்கிச் சூடுகள், போலீசே நடத்தும் கொள்ளைகள், பெருகி வரும் கொலை-கொள்ளைகள், கிரிமினல் குற்றங்கள், எங்கெங்கு நோக்கினும் கோடிக்கணக்கில் நடக்கும் மோசடிகள், மந்திரிசபை மாற்றம், மின்வெட்டு உள்ளிட்ட நிர்வாக சீர்குலைவுகள் ஆகியவை குறித்து நாடே காறித்துப்பிக் கொண்டிருக்கும் போதும், நீங்கள் ஏன் போராடவில்லை என்று கேட்டால், “ஜெ ஆட்சியில் எனக்கு குறை யொன்றும் தெரியவில்லை. உங்களுக்கு தெரிந்தால் சொல்லுங்கள்” என்று நிருபரை எதிர்க் கேள்வி கேட்கிறார்.

“ஒரு மாநிலங்களவை சீட்டுக்காக ஜெயலலிதாவுக்கு இவ்வளவு வக்காலத்து வாங்க வேண்டுமா?” என்று பொறுக்க முடியாமல் விகடன் நிருபர் கேட்க, அப்போதும் தா.பா.வுக்கு ரோசம் வரவில்லை. “இந்தக் கேள்விக்கு நான் ஏதாவது பதில் கூறி முதல் வரின் கோபத்துக்கு ஆளாக வேண்டும்... அதுதானே உங்கள் விருப்பம்?” என்று நிருபரிடம் வெடித்திருக்கிறார்.

‘சிரிப்பு போலீசு’ வடிவேலுவைப்போல, தா.பாண்டியனை ஒரு ‘சிரிப்பு கம்ப்யூனிஸ்டு’ என்று சொல்லலாம். அதற்காக குண்டு கல்யாணம், எஸ்.எஸ்.சந்திரன் ரகத்திலும் தா.பா.வை சேர்த்துவிட முடியாது.

கிராணைட் திருட்டு, கொலை உள்ளிட்ட டஜன் கணக்கிலான குற்றங்களுக்காக குடும்பத்தோடு உள்ளே இருக்கும் வலது கம்ப்யூனிஸ்டு எம்.எல்.ஏ, தளி ராமச்சந்திரனை விடுதலை செய்யக்கோரி அவர் தான் இயக்கம் நடத்துகிறார். கூடங்குளம் அணு உலை வேண்டாமென்றால், அப்பகுதி மக்கள் ஊரைக் காலி செய்து கொண்டு வேறு இடத்துக்குப் போகட்டும் என்று மத்திய அமைச்சர் நாராயண சாமியைப் போலப் பேசுகிறார். “உங்கள் கட்சியிலேயே நல்லகண்ணு அணு உலையை எதிர்க் கிறாரே” என்று கேட்டால், “ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நிலைப்பாடு இருக்கும்” எகத்தாளமாக பதில் சொல்கிறார். “போராடினால் மின்சாரம் வந்து விடுமா” என்று மின்வெட்டுக்கு எதிராகப் போராடும் மக்களை நக்கலடிக்கிறார். தா.பா.வின் முந்தைய பேச்சுகளில் வெளிப்படுவது அடிமைத்தனம் என்

றால், இந்த பதில்கள் அனைத்திலும் ஒரு பாசிஸ்டுக்குரிய திமிர் ததும்புகிறது.

தெலுங்கு சினிமா வில்லனைப் போல ஒருபுறம் பார்த்தால் காமெடி பீசு; மறுபுறம் பாசிஸ்டு.

“தா.பா.வின் கட்சியை கம்யூனிஸ்டு கட்சி என்று ஊர்ல இன்னமுமா நம்புறாய்ங்க?” என்று வாசகர்கள் கேட்கலாம். என்ன செய்வது, இருக்கிறார்கள்! அப்படி நம்பிக்கொண்டிருப்பவர்கள், தா.பா.வின் பேச்சுகளையும் நடவடிக்கைகளையும் பார்த்து அதிர்ச்சியடைகின்றனர். ஆனால் அக்கட்சியில் உள்ள ரொம்ப நல்லவர்கள் கூட, அதிர்ச்சியடையவில்லை. கொஞ்சம் சங்கடப்படுகிறார்கள்.

தா.பா.வின் 80-ஆவது பிறந்தநாளையொட்டி, வீட்டுக் 'கே' சென்று வாழ்த்து தெரிவிக்கும் ஜெயலலிதா!

ஜெ.வுக்கு காவடி எடுப்பது பற்றி அவர்களுக்கு ஆட்சேபமில்லை. அதை நாகுக்காகச் செய்யாமல், அரோகரா என்று சத்தம் போட்டு, கட்சியின் டவுசரைக் கழட்டுவதுதான் அவர்களை நெளியச் செய்கிறது. தா.பா.வின் குருநாதர் கல்யாணசுந்தரம்தான் எம்.ஜி.ஆருக்கு கட்சி வைத்து, கொள்கை எழுதி, தொழில் கத்துக் கொடுத்தவர்.

அவரும் தா.பா.வும் வலது கம்யூனிஸ்டு கட்சியிலிருந்து தாவி, இந்திராவின் நேரடி எடுபிடையான யு.சி.பி.ஐ. என்ற கட்சிக்குப் போனவர்கள். தா.பா. ராஜீவின் அல்லக்கையாக இருந்தவர். எங்கிருந்தாலும், ஜெயலலிதாவுடைய ஐந்தாம்படையின் சிப்பாயாக செயல்படுபவர். இதெல்லாம் தெரிந்துதான், அவர் மாநிலச் செயலராகப்பட்டார்.

தனி இராமச்சந்திரனின் கிரிமினல் நடவடிக்கைகளோ, அவருக்கும் தா.பா.வுக்கும் இடையிலான விசேடத் தோழமையோ, ராமச்சந்திரனுக்கு எம்.எல்.ஏ சீட் விற்பனை செய்யப்பட்ட கதையோ, சசிகலா வகையறாக்களுடனான அவரது பாசப் பிணைப்போ உலகம் அறியாத ரகசியங்களல்ல.

இருந்த போதிலும், தா.பா.-தனி வகையறாக்களின் நடவடிக்கைகளால் 'அதிருப்தியுற்ற' தருமபுரி மாவட்ட வலது கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் ராமகிருஷ்ணன் முன்னிலையில் மார்க்சிஸ்டு கட்சியில் இணைந்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் நகைச்சுவை.

தா.பா. வேலையில் தனிப்பெருமை பெற்றது மார்க்சிஸ்டு கட்சி. இந்திரா வீட்டு சமையலறைக்கே செல்லுமளவு நான் அம்மாவுக்கு நெருக்கம் என்று மேடையிலேயே பெருமை பேசியவர் பி.ராமமூர்த்தி. டி.கே.ரங்கராஜனோ போயஸ் தோட்டத்தின் பூசையறைக்கு செல்லுமளவுக்கு நெருக்கம். சி.ஐ.டி.யு. சவுந்தரராசனுக்கு போயஸ் தோட்டத்து கூர்க்காவுக்கு பக்கத்து சீட்டு என்பதை அவரது சட்டமன்ற உரைகளிலிருந்தே புரிந்து கொள்ளலாம்.

எனவே, தா.பா. வை எதிர்த்து, தா.பா.க்களின் கட்சிக்கு அவர்கள் போயிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். போலி கம்யூனிஸ்டு கட்சிகள் சந்தி சிரித்துப் போனாலும், நாலு முழம் வேட்டியுடன் நடமாடும் சில 'முத்த' தோழர்களை, பிராண்டு இமேஜுக்காக ஒரு முகமூடி போலப் பராமரித்து வருகிறார்கள். 'பெரியவர் நல்லகண்ணு' அப்படி ஒரு முகமூடி. அத்தகைய முகமூடிகளை சுமந்து திரிய வேண்டிய தில்லை என்பதே தா.பா. முன்மொழியும் கொள்கை.

அரசியலிலும் சரி, வாழ்க்கையிலும் சரி எல்லா வகையான சீரழிவுகளும் சில 'முன்னோடி'களால் முன்மொழியப்பட்டு, பின்னர் அவை சகஜமான விசயமாக மாறுகின்றன. பாலியல் வக்கிரங்களையும், விரசங்களையும் இயல்பான பண்பாடாக சித்தரித்து, புதிய 'டிரெண்டு' களை உருவாக்குகின்ற, கோடம் பாக்கத்தின் துணிச்சலான இயக்குநர்களைப் போல, தா.பா.வும் ஒரு 'துணிச்சல்' பேர்வழி.

மாண்புமிகு இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் ஒரு அடிமைகள் படையையே வைத்திருக்கிறார். அந்த அடிமைகளுக்குப் பேசத்தெரியாது. அம்மா பேசத்தெரிந்தவர்களை அடிமைகளாக வைத்துக்கொள்வதும் இல்லை.

அம்மாவின் செருப்பை வைத்து ஆண்ட பரதனாக இருந்த போதிலும், தனது அடிமைத்தனத்தை நிரூபிக்க மேலும் சில அங்குலங்கள் கஷ்டப்பட்டு வளைவது மட்டுமே பன்னீருக்கு தெரியும். வார்த்தைகளால் 'ங' ப்போல் வளைந்து அம்மாவுக்கு சலாம் போடும் வித்தையில் தா.பா. வை ஒருபோதும் அவரால் வெல்ல முடியாது.

ஓ.ப. வை விஞ்சி நிற்பவர், தா.பா. தான் என்று தைரியமாகத் தீர்ப்பளிக்கலாம். டி.கே.ரங்கராஜனையும், சவுந்தரராசனையும் பட்டியலில் சேர்த்து, விஞ்சி நிற்பவர் யாரென்று தீர்ப்பளிக்கச் சொன்னால், நம்மால் முடியாது. சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குத்தான் போக வேண்டும்.

● தொடர்ட்டி

இடம்பெயரும் தொழிலாளர்கள்: இனவெறியர்களின் பீதியூட்டலும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சர்வதேசியமும்

**உள்ளூர் மக்களுக்கும்-தொழிலாளர்களுக்கும் இடம்பெயரும் தொழிலாளர்கள்
எதிரி அல்ல; ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கமே முதன்மை எதிரி.**

நீண்ட தகரக் கொட்டகை. அதில் ஆறடிக்கு நாலடியில் சிறிய அறைகள். அறை முழுவதும் பாய்கள் விரிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. ஓரத்தில் சூட்கேஸ்கள் தலையணையாக உள்ளன. சுவரில் ஆணியில் தொங்கும் சட்டைகள், பேண்டுகள். இது நான்கு பேர்தங்கும் அறை. இது போல் அடுத்தடுத்து பல அறைகள். வெளியே அனைவருக்கும் குளிக்க ஒரு பெரிய தொட்டி. சுகாதார மற்ற கழிப்பறைகள். கழிவுநீர் அப்பகுதியில் சாக்கடையாகத் தேங்கி நிற்கிறது. இவைதான் வடமாநிலங்களிலிருந்து வந்து சென்னையில் வானுயர்ந்த கட்டிடங்களை எழுப்பும் கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள் தங்கியிருக்கும் வாழ்விடங்கள்.

கால்களை நீட்டிப் படுக்கக்கூட இடமில்லாமலும், இரவு முழுவதும் கொசுக்கடியால் அவதிப்பட்டும் உறங்கும் அவர்கள், காலையில் ஒப்பந்ததாரர்களால் கட்டுமானப் பணி நடக்கும் இடங்களுக்கு லாரிகளில் கொண்டு செல்லப்படுகிறார்கள். சென்னையைச் சுற்றி பெருங்குடி, பள்ளிக்கரணை, சோழிங்கநல்லூர், பெருங்களத்தூர், தாம்பரம், திருவான்மியூர் ரயில் நிலையத்தை ஒட்டிய பகுதி முதலான பல இடங்களிலும் கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள் இப்படித்தான் வாழ்கிறார்கள்.

அடிப்படை வசதிகள் இல்லாத சுகாதாரமற்ற சூழலால் இவர்களில் பலர் நோய்வாய்ப்படுகின்றனர். அண்மையில் சென்னையில் வட மாநிலத் தொழிலாளர்

இரண்டு பேர் வாந்தி-பேதியால் மாண்டு போயுள்ளனர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இவர்களுக்குப் பணியாற்றும் இடங்களில் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளோ, அவசர மருத்துவ சிகிச்சைக்கான ஏற்பாடுகளோ கிடையாது. சென்னை ஜேப்பியார் கல்லூரி கட்டுமானப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த வடமாநிலத் தொழிலாளர்கள் கட்டிடம் சரிந்து விழுந்து உயிரோடு கொல்லப்பட்டனர். ஓமலூர் தவிட்டுக் கம்பெனியில் தீயில் வெந்து வடமாநிலத் தொழிலாளிகள் மாண்டு போயினர். இத்தகைய அவலங்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

விவசாயத்தின் அழிவும் தீவிரமாகும் உலகமயமாக்கமும் நாடெங்கும் கிராமப்புற இளைஞர்களை வாரிக்குண்டு வந்து பெருநகரங்களில் குவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. 2007-08 ஆம் ஆண்டின் தேசிய மாதிரி கணக்கெடுப்பின்படி, இந்தியாவில் ஏறத்தாழ 30 சதவீத மக்கள், இடம் பெயரும் உழைக்கும் மக்களாக உள்ளனர். கடந்த 2001-ஆம் ஆண்டின் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, ஏறத்தாழ ஒரு கோடியே 70 லட்சம் பீகாரிகள் இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் பஞ்சாப், டெல்லி, மகாராஷ்டிரா, அரியானா மாநிலங்களில் கூலித் தொழிலாளர்களாகக் குடியேறியுள்ளனர். இடம் பெயர் தொழிலாளர்களின் மையமாக மும்பை நகரம் மாறியுள்ளது. இங்கு இடம் பெயர்ந்த உழைக்கும் மக்களாக ஏறத்தாழ ஒரு கோடிக்கும் மேலானோர் உள்ளனர்.

சென்னையில், அடிப்படை வசதிகளின்றித் தகரக் கொட்டகையில் வாழ வேண்டிய
அவலத்தில் தள்ளப்பட்டுள்ள வடமாநிலக் கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள்.

தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 10 முதல் 15 இலட்சம் பேர் இடம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்களாக உள்ளனர். ஆந்திரா, அசாம், பீகார், சட்டிஸ்கர், ஓரிசா, உ.பி. மணிப்பூர், மிஜோரம் முதலான மாநிலங்களிலிருந்து இடம் பெயர்ந்த இக்கட்டுமான கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு 12 மணி நேர வேலைக்கு 150 முதல் 300 ரூபாய் வரை ஊதியமாகத் தரப்படுகிறது. இவர்கள் தவிர, நாளொன்றுக்கு ரூ.100,150 கூலியுடன்

தமிழகத்தின் உணவு விடுதிகள் - தேநீர்க்கடைகளில் பல இளைஞர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்.

பல ஆண்டுகளாக இவர்கள் தமிழகத்தில் தங்கியிருந்த போதிலும், இவர்களுக்கு அடையாள அட்டை எதுவும் ஒப்பந்த தாரர்களால் வழங்கப்படுவதில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு கேன்டீன், குழந்தைகள் காப்பகம், குடிநீர், கழிவறை முதலான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டியது முதலாளிகளின் கடமையாகும். அல்லது ஒப்பந்ததாரர்கள் அவற்றைச் செய்ய வேண்டும். மாநில

வடமாநிலத் தொழிலாளர்களைக் கொள்ளையர்களாகச் சித்தரித்து இழிவுபடுத்தும் வக்கிரம்: திருப்பூரிலுள்ள ஆலுக்காஸ் நகைக்கடை கொள்ளைக்குப் பின், அம்மாவட்டத்தில் பணிபுரியும் வடமாநில இளைஞர்களைப் பிடித்து வந்து அவர்களின் கைரேகை, புகைப்படம், அங்க அடையாளம் மற்றும் பிற விவரங்களைச் சேகரிக்கும் போலீசு.

அரசு அதனைக் கண்காணித்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். ஆனால், குறைந்த பட்ச கூலி உள்ளிட்டு இந்த அடிப்படை வசதிகள் எதுவும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத போதிலும் அரசு கண்டுகொள்வதில்லை. இடம் பெயரும் தொழிலாளர்கள் சட்டபூர்வக் கூலியைக்கூட கேட்க முடியாத, அதைப் பற்றி அறிந்திராத நிலையிலேயே உள்ளனர். அவர்களை அமைப்பாக்கி தொழிற்சங்கம் கட்டக்கூட விடாமல் முதலாளிகளும் ஒப்பந்த தாரர்களும் மூர்க்கமாகத் தடுத்து வருகின்றனர்.

இத்தகைய இடம் பெயரும் உழைக்கும் மக்களுக்கு, தேர்தல் நேரத்தில் தங்களது வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்த முடியாத நிலைமையே நீடிக்கிறது. அது பொதுத் தேர்தலாக இருந்தாலும் உள்ளாட்சித் தேர்தலாக இருந்தாலும் அவர்களால் தங்கள் பகுதிக்குச் சென்று வாக்களிக்க முடிவதில்லை. ஆனால், இது பற்றி தேர்தல் ஆணையம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை.

இடம் பெயரும் உழைக்கும் மக்களுக்கு அரசின் பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழான உணவுப் பொருட்கள் இடம் பெயர்ந்த இடத்தில் வழங்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் தற்காலிகமாக இடம் பெயர்ந்துள்ள இடத்திற்கான ஆதாரத்தைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி ஒருவேளை பெற்றாலும், அந்த இடத்தில் வேலை நிரந்தரமில்லாததால், அடுத்தடுத்து வேறிடத்துக்கு மாறிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அங்கும் ஆதாரத்தைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. இது தீராத நச்சுச் சமூகம் இருப்பதால் இடம் பெயரும் உழைக்கும் மக்கள் தாங்கள் செல்லுமிடங்களுக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு முறையும் ஆதாரத்தைப் பெற முடியாமல் தவித்து நிற்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் வறுமைக் கோட்டுக்கு மேலுள்ளவர்கள் வாங்குவதைப் போலவே, தனியார் அங்காடிகளில் உணவுப் பொருட்களைக் கூடுதல் விலைக்கு வாங்க வேண்டியதாகி, தொடர்ந்து ஏழ்மை நிலையிலேயே உள்ளனர்.

இடம் பெயரும் உழைக்கும் மக்களுக்கு இலவசப் போக்குவரத்து, குடியிருப்பு, வேலைவாய்ப்பு, மருத்துவம், அவர்களது குழந்தைகளுக்கான கல்வி முதலான அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் எனத் தொழிற்சங்கங்களும், தன்னார்வக் குழுக்களும், சில அறிவுத்துறையினரும் அவ்வப்போது குரலெழுப்பிய போதிலும், அரசும் முதலாளிகளும் அதை ஒரு பொருட்டாக மதிப்பதில்லை. அரசின் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் இவர்களைப் பற்றி அக்கறை காட்டுவதில்லை. இதனால் ஏற்படும் சமூகக் கொந்தளிப்புகளைப் பற்றிய தொலைநோக்குப் பார்வையோ, தீர்வோ அவர்களிடம் இல்லை.

இந்திய அரசின் அடிப்படை உரிமைகள் சட்டத்தின் 19(1) பிரிவு 'டி' மற்றும் 'இ' யின் படி, எந்த ஒரு குடிமகனும் நாட்டின் எந்தப் பகுதிக்கும் இடம் பெயரவும் அப்பகுதியில் தொடர்ந்து வாழவும் உரிமை உள்ளது. இருப்பினும், கடந்த 2008-ஆம் ஆண்டில் மும்பை, புனே, நாசிக் நகரங்களில் பிழைப்புக்காகக் குடியேறிய உ.பி. பீகார் மாநிலக் கூலித் தொழிலாளிகள் மீது மகாராஷ்டிர நவநிர்மாண் சேனா நடத்திய வன்முறைத் தாக்குதலால் வட இந்திய உழைக்கும் மக்கள் மும்பையை விட்டுத் தப்பியோடிய அவலம் நடந்தது. அண்மையில் வட மாநிலங்களைச் சேர்ந்த ரிச்சர்டு லோயிதம் பெங்களூரிலும், தனா சங்மா குர்கானிலும் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். வடகிழக்கு மாநிலங்களிலிருந்து பிற மாநிலங்களில் கல்விக்காகவும் பிழைப்புக்காகவும் குடியேறும் மக்களைத் தாக்குவதும் இழிவுபடுத்துவதும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு எதிரான வன்கொடுமைச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்து மாநில அரசுகள் கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மைய அரசின் உள்துறை அமைச்சகம் எச்சரிக்கிறது. ஆனால், எந்த மாநில அரசும் இதனைப் பொருட்டாக மதிப்பதேயில்லை.

•••

தனியார்மயம் - தாராளமயம் - உலகமயம் எனும் மறுகாலனியாதிக்கக் கொள்கையானது, உழைக்கும் மக்

களின் பெருந்திரளான இடம் பெயர்தலையும் சமூகத்தில் முறுகல் நிலையையும் தோற்றுவித்துள்ளது. விவசாயத்தின் அழிவும், அதில் முதலீடற்ற நிலையும், திணிக்கப்படும் ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கமும் இப்பிரச்சினையை மேலும் தீவிரமாக்கி வருகிறது. விவசாயத்தை விட்டு உழைக்கும் மக்கள் பெருந்தொகையில் நகரங்களில் குவிவதையும், தேவையேயில்லாமல் உழைக்கும் மக்களை விசிறியடித்து அலைக்கழிக்கப்பதையும் உலகமயமாக்கம் மூர்க்கமாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அற்பக்கூலியுடன் உரிமைகளற்ற அடிமை நிலையில் வாழும் இம்மக்கள், எஸ்.எம்.எஸ். பீதியால் உயிருக்கு அஞ்சி ஓட வேண்டிய அவலத்தைப் போன்று, எந்நேரமும் தாக்கப்படலாம் என்ற அச்சத்தில்தான் உயிர் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகக் காட்டி இடம் பெயரும் தொழிலாளர்கள் மீது இனவெறி, சமூகப் புறக்கணிப்பு, பாலியல் தாக்குதல்கள், அச்சுறுத்துவது, விரட்டுவது, பொய்வழக்கு போடுவது, கைது செய்வது, கொள்ளையர்களாகச் சித்தரித்து சுட்டுக் கொல்வது - என்பதாக நிலைமைகள் தீவிரமாகி வருவதால், வரப் போகும் காலம் மிகவும் சிக்கலாகவே இருக்கும் என்று சில முதலாளித்துவ அறிஞர்களே ஒப்புக் கொள்கின்றனர்.

கூலித் தொழிலாளிகளாகப் பெரு நகரங்களில் குவியும் இடம் பெயரும் தொழிலாளர்கள் யாருடைய வாழ்வையும் பறிப்பதற்காக வந்தவர்கள் அல்ல. இருப்பினும், வடகிழக்கிந்தியர்களை அந்நியர்களாகப் பார்க்கும் மனோபாவம்தான் சமுதாயத்தில் நிலவுகிறது. அவர்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பறித்துக் கொள்கிறார்கள், அவர்களால் சமூகத்தின் ஒழுங்கு சிதைகிறது என்றெல்லாம் இனவெறியர்களால் இட்டுக்கட்டப்பட்ட பிரச்சாரத்துக்கு மக்கள் எளிதில் பலியாகியாகிறார்கள். அசாமில் நடந்துள்ள வன்முறை வெறியாட்டங்களும், அதைத் தொடர்ந்து வடகிழக்கிந்திய மக்கள் இந்தியாவின் பிற பகுதிகளிலிருந்து பெருந்திரளாக வெளியேறியதும், பிழைப்புக்காக நாட்டுக்குள்ளேயே நடக்கும் குடியேற்றங்களும் இனரீதியான வன்மத்தை மக்களிடையே மௌனமாக வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாட்டில் ஏற்கெனவே நீடித்துவரும் சாதி, மத, இன முரண்பாடுகளும் வேலையின்மை, விலையேற்றம் முதலான பிரச்சினைகளும் தீவிர நிலையில், இடம் பெயர் தொழிலாளர்கள் தான் இவையனைத்துக்கும் காரணம் என்பதாக வெறியூட்டப்பட்ட நிலையில்தான் நமது சமூக அமைப்பு உள்ளது.

கடந்த 2008-ஆம் ஆண்டில் வட இந்திய மாணவர்கள் ரயில்வே நுழைவுத் தேர்வு எழுத மும்பை வந்த போது இனவெறி பிடித்த ராஜ்தாக்கரேவின் குண்டர்களால் தாக்கி விரட்டப்பட்டனர். மும்பையில் டாக்சி ஓட்டுநர்களான பீகாரிகள் அடுத்தடுத்து தாக்கப்படுகின்றனர். ஆனால், இடம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் இல்லாமல் மும்பை ஒருநாள் கூட இயங்க முடியாது என்பதே உண்மை. டாக்சி ஓட்டுநர்கள், காய்கறி வியாபாரிகள், பால்காரர், செய்தித்தாள் போடுபவர், டெலிவரி பையன்கள் எனப் பலதரப்பட்ட வேலைகளைச் செய்பவர்கள் வடகிழக்கு மாநிலத்தவர்கள்தான். இவர்களில் பெரும்பாலோர் பீகார், உ.பி. முஸ்லிம்களாக இருப்பதால், இவர்களால் மராத்தியர்களின் வாழ்வும் வளமும் பண்பாடும் நாகரிகமும் நாசமாகிவிட்டதாகவும், இவர்கள் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதாகவும் குற்றம் சாட்டி வெறியூட்டி வருகிறது ராஜ்தாக்கரே கும்பல். தமிழகத்தின் மணியரசன் கும்பலோ, தமிழகத்தில் பிழைப்புக்காகக் குடியேறியுள்ள வடமாநிலத் தொழிலாளர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று வெறியூட்டுகிறது.

பொதுவில் அனைத்து ஓட்டுக் கட்சிகளும் ராஜ்தாக்கரே அளவுக்கு வன்மத்தைக் காட்டாதபோதிலும், தமது ஓட்டு வங்கிக்காக இதே பாணியில்தான் செயல்படுகின்றன. காவிரி, முல்லைப் பெரியாறு விவகாரங்களில் குறுகிய இனவெறியூட்டி அரசியல் ஆதாயமடையும் நோக்கில்தான் கர்நாடகா மற்றும் கேரளத்தின் அனைத்து ஓட்டுக் கட்சிகளும் செயல்படுகின்றன. ஆனால், உழைக்கும் மக்களின் இன, மொழி, பண்பாட்டு அடையாளங்களைத் தகர்த்துக் கொண்டிருப்பதும், வேலையின்மை, விலையேற்றம் முதலானவற்றுக்குக் காரணமாக இருப்பதும் ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கம்தான். ஒருபுறம் தரகுப் பெருமுதலாளிகளும், புதிய தரகு வர்க்கங்களும், பன்னாட்டு ஏகபோக நிறுவனங்களும் கொழுப்பதற்கும், உழைக்கும் மக்கள் மரணப் படுகுழியில் சிக்கித் தவிப்பதற்கும் காரணமாக

அச்சமும் பீதியும் நீங்குமா, நீடிக்குமா? கடந்த ஆகஸ்ட் மாதத்தில் தென்மாநிலங்களிலிருந்து உயிருக்கு அஞ்சி வெளியேறும் வடமாநிலத் தொழிலாளர்கள்.

இருப்பது தனியார்மயம் - தாராளமயம் - உலகமயம் எனும் மறுகாலனியாக்கம் தான். இந்நிலையில், உலகமயமாக்கலை எதிர்க்காமல் குறுகிய இனவெறியூட்டுவதையே இவர்கள் தீர்வாக முன்வைக்கின்றனர்.

மகாராஷ்டிராவில் ராஜ்தாக்கரே கும்பல் மராத்தா இனவெறி-இந்துவெறி தேசியத்தை இதற்குத் தீர்வாக வைக்கிறது. தமிழகத்தில் மணியரசன் கும்பலோதமிழ்த் தேசியத்தைத் தீர்வாகக் காட்டுகிறது. ராஜ்தாக்கரே முன்வைக்கும் இந்துத்துவ தேசியமோ, மணியரசன் முன்வைக்கும் தமிழ்த் தேசியமோ உலகமய எதிர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. தாக்கரே கும்பல் என்றானை வரவேற்று ஆதரித்தது என்றால், மணியரசன் கும்பலோ தமிழகத்தில் முதலீடு செய்யும் அந்நிய நிறுவனங்களில் தமிழனுக்கு பங்கு கேட்கிறது. ஏகாதிபத்திய உலகமயத்துடன் கூட்டணி கட்டிக் கொண்டுள்ள இவர்கள், வடமாநிலங்களிலிருந்து பிழைப்புக்காக வந்தேறிய தொழிலாளர்களை எதிரிகளாகக் காட்டுகின்றனர். தமிழனுக்கு எதிரியாக வடமாநிலத் தொழிலாளர்களையும், மராத்தியனுக்கு எதிராக பீகார் தொழிலாளர்களையும் நிறுத்தி இவர்கள் இனவெறியூட்டி மோதவிடுகின்றனர்.

ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கத்தின்கீழ் உற்பத்தியும் உழைப்புப் பிரிவினையும் உலகமயமாகியுள்ள நிலையில், ஏகாதிபத்திய மூலதனத்துக்கு - பன்னாட்டு ஏகபோக தொழிற்கழகங்களுக்கும் தரகுப் பெருமுதலாளித்துவ நிறுவனங்களுக்கும் - எதிரான போராட்டங்களில் தேசிய எல்லைகளையும் தேசிய இன அடையாளங்களையும் கடந்த பாட்டாளி வர்க்க அமைப்புகளும் இயக்கங்களும் ஒன்றிணைய வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இனம் கடந்த தொழிலாளர் ஒற்றுமையைக் கட்டியமைப்பதன் மூலம்தான் உலகமயமாக்கத்தை வீழ்த்த முடியும். ஆனால், உழைக்கும் மக்கள் உலகமயமாக்கலுக்கு எதிராக ஓரணியில் திரண்டு போராடுவதைத் தடுத்து திசை திருப்பவும், குறுகிய இனவெறியூட்டி ஆதாயமடையவும் ராஜ்தாக்கரே, வட்டாள்நாகராஜ், தமிழகத்தின் மணியரசன் கும்பல் போன்றவை கிளம்பியுள்ளன. வர்க்க ஒற்றுமையைச் சிதறடித்து இனரீதியாகக் கூறுபோட்டுப் பிரிக்கும் அடையாள அரசியலையே தங்களது நிகழ்ச்சி நிரலாகக் கொண்டுள்ள இவர்கள், தங்களது வர்க்கத் தன்மைக்கேற்ப வெவ்வேறு அளவுகளில் செயல்படுத்துகின்றனர்.

எல்லாவற்றையும் தேசிய இன முரண்பாடாகப் பார்க்கும் மணியரசன் போன்ற இனவாத அடையாள அரசியல்வாதிகளின் காமாலைக் கண்களுக்கு ஏகாதி

இடம் பெயர்ந்த பீகாரி கூலித் தொழிலாளியை சுற்றிவளைத்துத் தாக்கும் இனவெறி பாசிச ராஜ்தாக்கரே குண்டர்களின் அட்டூழியம் (மேல்படம்). வெளிமாநிலத்தவருக்குக் குடும்ப அட்டை தரக்கூடாது எனக் கோரி த.தே.பொ.கட்சியின் இளைஞர் அமைப்பினர் சென்னையில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

பத்திய உலகமயமாக்கலையும் அதன் கொடிய விளைவுகளையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. வட மாநிலத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகத் தமிழ் மக்களின் பகையைத் தூண்டுவதென்பது, ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கத்துக்குத் துணைபோவதுதானேயன்றி, அது தேசிய இனச் சிக்கலுக்கோ தீவிரமாகிவரும் பிரச்சினைகளுக்கோ ஒருக்காலும் தீர்வாக முடியாது. வட இந்தியத் தொழிலாளிகளால் தமிழனுக்குப் பாதிப்பு ஏதுமில்லை எனும்போது, இத்தகைய இனவெறியர்கள் தமிழனின் பெயரால், தமிழினத்தின் பெயரால் பேசுவதற்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது. ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கலுக்கு எதிரான பாட்டாளி வர்க்க உலகமயமாக்கம்தான் மாற்றுத் தீர்வாக முடியும். பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியம்தான் பாட்டாளி வர்க்க உலகமயமாக்கத்துக்குப் பொருத்தமான அரசியல் அமைப்பாகவும் இருக்க முடியும். அத்தகைய நிசையில், இனவெறியர்களைத் தனிமைப்படுத்தி, ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கலுக்கு எதிராகத் தேசிய எல்லைகளையும் தேசிய இன அடையாளங்களையும் கடந்த போராட்டங்களும் தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையுமே இன்றைய தேவையாக உள்ளது.

● மனோகரன்

உச்ச நீதிமன்றம்: கார்ப்பரேட் கொள்ளையர்களின் காவல்காரன்!

உச்ச நீதிமன்றம் ஊழல் விவகாரங்களில் உள்நோக்கத்தோடும்,
ஒருதலைப்பட்டசமாகவும் நடந்து வருகிறது.

2ஜி அலைக்கற்றை ஒதுக்கீடு-ஊழல் தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றம் கடந்த பிப்ரவரி மாதம் அளித்த தீர்ப்பில், முன்னாள் தொலைதொடர்புத்துறை அமைச்சர் ஆ.ராசாவால் முதலில் வந்தவருக்கு முன்னுரிமை என்ற அடிப்படையில் ஜனவரி 10, 2008-க்குப் பின் வழங்கப்பட்ட 122 உரிமங்களையும் ரத்து செய்தது. மேலும் அத்தீர்ப்பில், “அலைக்கற்றை போன்ற இயற்கை வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்ய நேர்மையாகவும் பாரபட்சமற்ற முறையிலும் நடத்தப்படும் ஏலமுறைதான் சிறந்தது” என்ற வழிகாட்டுதலையும் முன்வைத்தது.

இத்தீர்ப்பை மறுஆய்வுக்கு உட்படுத்தக் கோரி மைய அரசு தாக்கல் செய்த மனுவை உச்ச நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்துவிட்ட நிலையில், “அனைத்து இயற்கை வளங்களையும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஏலத்தில் விடுவது மட்டும்தான் அனுமதிக்கப்பட்ட முறையா? முதலில் வந்தவருக்கு முன்னுரிமை என்ற அடிப்படையில் 2008-ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட அலைக்கற்றை உரிமங்கள் ரத்து செய்யப்பட்டிருப்பதால், அதற்கு முன்னர் அதேமுறைப்படி ஒதுக்கப்பட்ட அலைக்கற்றை உரிமங்களின் நிலை என்ன? இதற்கு முன்னர் பல்வேறு வகையான இயற்கை வளங்கள் ஏலம் அல்லாத முறைகளில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதோடு, அந்த ஒதுக்கீடுகளை உச்ச நீதிமன்றமும் அங்கீகரித்து தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறது.

இத்தீர்ப்புக்குப் பின்னர் அந்த ஒதுக்கீடுகளின் நிலை என்ன? இயற்கை வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வது தொடர்பாக அரசு எடுக்கும் கொள்கை முடிவுகளில் நீதிமன்றம் எந்த அடிப்படையில் தலையிட முடியும்?” என்பது உள்ளிட்ட 14 கேள்விகளை எழுப்பி, இக்கேள்விகளின் அடிப்படையில் இத்தீர்ப்புக்கு விளக்கம் அளிக்க மாறு கோரும் மற்றொரு மனுவை அரசுத் தலைவர் மூலம் தாக்கல் செய்தது. அதனை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட உச்ச நீதிமன்றத்தின் அரசியல் சாசன அமர்வு, இயற்கை வளங்களைத் தனியார் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்வது குறித்த பிரச்சினையில் பாலுக்கும் காவல்பூணைக்கும் தோழன் என்ற மாதிரியானதொரு தீர்ப்பை கடந்த செப்.27 அன்று அளித்தது.

அத்தீர்ப்பில், “இயற்கை வளங்களை ஏல முறையில் தான் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் எனத் தாம் அளித்த தீர்ப்பு 2ஜி அலைக்கற்றை ஒதுக்கீடுக்கு மட்டுமே பொருந்தும்; மற்ற இயற்கை வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்குப் பொருந்தாது. இயற்கை வளங்களை ஏலத்தின் மூலம் ஒதுக்குவது வசதியான ஒதுக்கீடு முறையாக இருக்கலாம். ஆனால், அரசியலமைப்புரீதியாக அதனைக் கட்டாயமாக்க முடியாது. ஏலத்தில் விடாமல் இருப்பதைச் சட்டவிரோதமான செயலாகக் கருத முடியாது.”

2ஜி வழக்கில் சதி, நம்பிக்கைத் துரோகம் உள்ளிட்ட குற்றச்சாட்டுகளின் கீழ்க் கைது செய்யப்பட்டு, தற்பொழுது பிணையில் வெளியே வந்துள்ள முன்னாள் தொலைத்தொடர்புத்துறை அமைச்சர் ஆ.ராசா மற்றும் தி.மு.க.வின் மாநிலங்களவை உறுப்பினர் கனிமொழி.

“அதிகபட்ச இலாப நோக்கத்தைக் கொண்டு இயற்கை வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்ய ஏலமுறை தான் சிறந்தது என்றாலும், அதிக பட்ச இலாப நோக்கத்தை மட்டுமே கொண்டு இயற்கை வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்ய முடியாது. பொது நலன் நோக்கத்திற்காக இயற்கை வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்யும் பொழுது, ஏலமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டிய தேவையில்லை. வருவாய்ப் பெருக்கத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு கொள்கைகளை வகுக்கக் கூடாது. பொது நலனுக்கு அவசியமென்றால் ஏலம் அல்லாத பிற வழிகளிலும் இயற்கை வளங்களைத் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு ஒதுக்கலாம்.”

“இந்நீதிமன்றம் இயற்கை வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்தவற்கு எந்தவொரு முறையையும் பரிந்துரைக்கவில்லை; எந்தவொரு முறையையும் தடை செய்யவில்லை. இயற்கை வளங்களைத் தனியாருக்கு ஒதுக்கீடு செய்ய எந்த முறையைப் பின்பற்றலாம் என முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் நிர்வாகத்திற்கு மட்டுமே உண்டு. அம் முடிவு அரசியலமைப்பையும் பொதுநலனையும் மீறுவதாகக் கருதப்பட்டால், அதில் தலையிடும் அதிகாரம் உச்ச நீதிமன்றத்துக்கு உண்டு” என விளக்கமளித்திருக்கிறது.

உச்ச நீதிமன்றத்தால் கண்டு கொள்ளப்படாத முன்னாள் தொலைத்தொடர்புத்துறை அமைச்சர்கள் தயாநிதி மாறன் (தி.மு.க.) மற்றும் அருண் ஷோரி (பா.ஜ.க.)

அரசு இயற்கை வளங்களைத் தனியாருக்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் பொழுது, அதில் இலாப/நட்டக் கணக்குப் பார்க்க முடியாது என்பதுதான் இத்தீர்ப்பு சொல்லியிருக்கும் செய்தி. அதாவது, அரசு இயற்கை வளங்களை ஏலத்தில் விடாதபொழுது, ஏலத்தில்விட்டிருந்தால் அரசுக்குக் கூடுதலாக இவ்வளவு வருவாய் கிடைத்திருக்கும். எனவே, ஏலத்தில் விடாததால் அரசுக்கு நட்டமேற்பட்டுவிட்டது எனத் தணிக்கை அதிகாரிகள் உள்ளிட்டு யாரும் இனி அரசின் மீது குற்றஞ்சுமத்த முடியாது.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக இருந்து, 2ஜி வழக்கில் இந்த விளக்கத்தை எழுதிய கையொடு ஓய்வு பெற்றுச் சென்றுள்ள எஸ்.ஹெச். கபாடியா இந்த இலாப/நட்டக்கணக்கு குறித்து, இன்னும் தெளிவாகவே அரசுக்குச் சாதகமாக விளக்கியிருக்கிறார். “இயற்கை வளங்களை மதிப்பீடு செய்வதில் பல குழப்பங்கள் நிலவுகின்றன. இக்குழப்பங்கள் நீங்க வேண்டும் என்றால், நட்டமென்பது உண்மையானது; இலாபமென்பது கருதுகோள்தான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்” எனத்தான் ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்பாக, நிலக்கரி ஊழல் விவகாரம் நாடாளுமன்றத்தில் அடிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் உபதேசித்தார், அவர்.

இயற்கை வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்ய அரசுக்கு உள்ள அதிகாரம் குறித்து உச்ச நீதிமன்றத்தின் அரசியல் சாசன அமர்வு அளித்துள்ள விளக்கம், இயற்கை வளங்களை மதிப்பீடு செய்வது குறித்து முன்னாள் தலைமை நீதிபதி ஹெச்.எஸ்.கபாடியா கூறியுள்ள கருத்து - இவை இரண்டும் ஆ.ராசாவால்

அலைக்கற்றை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதில் அரசுக்கு 1,76,000 கோடி ரூபாய் நட்டமேற்பட்டுவிட்டதாகத் தணிக்கை அதிகாரி அளித்துள்ள அறிக்கையைக் கேள்விக்குள்ளாக்கிவிடுகிறது. அது மட்டுமின்றி, ஆ.ராசாவால் முதலில் வந்தவருக்கு முன்னுரிமை என்ற முறையில் ஒதுக்கப்பட்ட 122 உரிமங்களை ரத்து செய்த உச்ச நீதிமன்றத்தின் முந்தைய முடிவையும் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.

2008-ஆம் ஒதுக்கப்பட்ட 122 உரிமங்களும் பொது நல நோக்கின் அடிப்படையில்தான் குறைந்த விலையிலும் - அதாவது, 2001-ஆம் ஆண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையிலும், முதலில் வந்தவருக்கு முன்னுரிமை என்ற அடிப்படையிலும் ஒதுக்கப்பட்டதாகவும், வருவாய்ப்பெருக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒதுக்கப்பட்டதால் அரசுக்கு எவ்வித இழப்பும் இல்லை என்பதுதான் மைய அரசின் வாதம். மேலும், முதலில் வந்தவருக்கு முன்னுரிமை என்ற முறையைக் கடைபிடித்தார் என்பதற்காக ஆ.ராசா மீது வழக்குத் தொடரப்படவில்லை. வழக்கு தொடரவும் முடியாது. ஏனென்றால்,

“

பொது நலனை வரையறுக்கும் துல்லியமான, கறான சட்ட விதிகள் எதுவும் கிடையாது என்பது மட்டுமல்ல, அரசு, நீதிமன்றம், ஓட்டுக்கட்சிகள் அனைத்தும் தற்பொழுது பொதுநலன் எனப் பேசி வருவது மக்கள் நலனையோ, நாட்டு நலனையோ குறிக்கவில்லை. அவர்கள் யாவரும் இன்று தனியார்மயத்துக்குச் சேவை செய்வதைத் தான் பொது நலன், நாட்டின் வளர்ச்சி என வரையறுக்கிறார்கள்.

”

ராசா அரசின் கொள்கை முடிவைத் தான் நடைமுறைப்படுத்தினார். “இம்முறையை அவர் பாரபட்ச மற்ற முறையில் கடைபிடிக்க வில்லை; சில தனியார் நிறுவனங்களுக்குச் சாதகமாக நடந்து கொண்டார்” என்றுதான் அவர்மீது குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டு, சி.பி.ஐ. நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடைபெற்று வருகிறது.

ஆ.ராசா, கனிமொழி உள்ளிட்டோர் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள், இயற்கை வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வது தொடர்பாக தற்பொழுது உச்ச நீதிமன்றம் அளித்துள்ள விளக்கம் இவற்றின் அடிப்படையில் பார்த்தால், உச்ச நீதிமன்ற அரசியல் சாசன அமர்வு 122 உரிமங்களை ரத்து செய்த முடிவையும் கைவிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், உச்ச நீதிமன்ற அரசியல் சாசன அமர்வோ அரசுத் தலைவர் மூலம் விளக்கம் கோரும் மனுவில் 2ஜி தொடர்பாகக் கேட்கப்பட்டிருந்த மூன்று கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்காமல் ஒருபுறம் நழுவிக்கொண்டுவிட்டு, இன்னொருபுறம் நாட்டாமை கணக்கில், தனது முடிவை யாரும் கேள்வி கேட்க முடியாது என்ற திமிரில் 122 உரிமங்களை ரத்து செய்தது செய்தது தான் எனத் தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறது.

மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் அமைந்துள்ள இயற்கை வளமான அலைக்கற்றையை ஏலத்தில்தான் விட வேண்டும்; தோண்டி எடுத்தால் காலியாகிவிடும் நிலக்கரி, கச்சா எண்ணெய் போன்ற இயற்கை வளங்களை அரசு விரும்பும் எந்த முறையில் வேண்டுமானாலும் ஒதுக்கீடு செய்து கொள்ளலாம் என்ற உச்ச நீதிமன்றத்தின் விளக்கமே தர்க்க அறிவுக்குப் பொருத்தமானதாக இல்லை. “இயற்கை வளங்களுள் ஒன்றான அலைக்கற்றையை மட்டும் ஏலத்தில்தான் விட வேண்டும்” என்ற தனது முடிவை நியாயப்படுத்தும் விதத்தில் உச்ச நீதிமன்றம் எந்தவிதமான விளக்கத்தையும் அளிக்கவில்லை. மேலும், தனது இந்த முடிவைப் பாரபட்சமின்றி நடைமுறைப்படுத்தும் நாணயமும் அதனிடம் இல்லை.

ஆ.ராசா தொலைதொடர்புத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது மட்டுமல்ல, அதற்கு முன்பும், அதாவது தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த தயாநிதி மாறன் தொலைதொடர்புத்துறை அமைச்சராக இருந்த போதும், அதற்கும் முன்பாக பா.ஜ.க. கூட்

2ஜி ஊழலில் தொடர்பிருப்பது அம்பலமான பின்னும், வழக்கிற்குள் கொண்டு வரப்படாத அதிகாரத் தரகர் நீரா ராடியா (இடது) மற்றும் தரகு முதலாளி ரத்தன் டாடா.

டணி ஆட்சியில் அருண்ஷோரி தொலைதொடர்புத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோதும் 2ஜி அலைக்கற்றைகள் முதலில் வந்தவருக்கு முன்னுரிமை என்ற அடிப்படையில்தான் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால், உச்ச நீதிமன்றம் பிப்ரவரி மாதம் அளித்த தீர்ப்பில், ஆ.ராசா அமைச்சராக இருந்து, ஜனவரி 2008-க்குப் பிறகு ஒதுக்கிய அலைக்கற்றை உரிமங்களை மட்டும் உள்நோக்கத்தோடு தேர்ந்தெடுத்து ரத்து செய்திருக்கிறது.

ஆ.ராசா முதலில் வந்தவருக்கு முன்னுரிமை அடிப்படையில் அலைக்கற்றைகளை ஒதுக்கீடு செய்து அரசிற்கு நட்டமேற்படுத்தினார் என்றால், தயாநிதி மாறனும் அருண்ஷோரியும் இதே முறையில் செய்த ஒதுக்கீடுகள் எப்படி அரசிற்கு இலாபத்தை ஈட்டித் தந்திருக்க முடியும்? அலைக்கற்றைகளை ஏலத்தின் அடிப்படையில்தான் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்ற உச்ச நீதிமன்றத்தின் முடிவு ஆ.ராசாவின் காலத்திற்குப் பொருந்தும் பொழுது, அதற்கு முந்தையை ஒதுக்கீடுகளுக்கு எப்படிப் பொருந்தாமல் போகும் என்ற கேள்விகளுக்குள் நுழையாமல், அவற்றை வேண்டுமென்றே அலட்சியப்படுத்திவிட்டுத் தனது விளக்கத்தை அளித்திருக்கிறது, உச்ச நீதிமன்றம்.

“நட்டம் உண்மையானது; இலாபம் என்பது வெறும் கருதுகோள்தான்” என கார்ப்பரேட் கொள்ளைக்குச் சாதகமாக விளக்கம் அளித்துள்ள முன்னாள் உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி ஹெச்.எஸ். கபாடியா.

உச்ச நீதிமன்ற அரசியல் சாசன அமர்வு ஒருதலைப்பட்சமாக தனது விளக்கத்தை அளித்திருப்பதாக இந்தப் பிரச்சினையைச் சுருக்கிப் பார்க்க முடியாது. காற்று, தண்ணீர் தொடங்கி நிலக்கரி, இரும்பு, அலுமினியம் போன்ற கனிம வளங்கள் ஊடாக

மலை, மண் ஈறாக அனைத்து இயற்கை வளங்களையும் தனியாருக்குத் தாரை வார்ப்பதன் மூலம்தான் பொருளாதார வளர்ச்சியைச் சாதிக்க முடியும் என ஆளுங்கும்பலும், அனைத்து ஓட்டுக் கட்சிகளும் சாமியாடிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், உச்ச நீதிமன்றமும் அரசின்தனியார்மயக் கொள்கைக்கு ஏற்றபடியே, கார்ப்பரேட் கொள்ளைக்கு இசைந்தாற் போலவே தனது விளக்கத்தை அளித்திருக்கிறது.

எனினும், பா.ஜ.க., சி.பி.எம்., ஊழலுக்கு எதிரான இந்தியா இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பிரசாந்த் பூஷண், சு.சாமி உள்ளிட்ட எதிர்த்தரப்பு யானையைத் தடவிப் பார்த்து வியந்து நின்ற குருடர்களைப் போல, உச்ச நீதிமன்ற அரசியல் சாசன அமர்வு அளித்திருக்கும் இந்த விளக்கம், மைய அரசு இனி தன் விருப்பம் போல இயற்கை வளங்களைத் தனியார் முதலாளிகளுக்கு ஒதுக்க முடியாத படி ஆப்பு வைத்திருப்பதாகப் பொழிப்புரை எழுதி வருகிறார்கள். மைய அரசு பொது நலனுக்கு எதிராக இயற்கை வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்ய முனைந்தால், உச்ச நீதிமன்றம் தலையிட்டு நீதியை நிலைநாட்டிவிடுமென இவர்கள் ஒரேகுரலில் பீற்றி வருகிறார்கள்.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் அரசியல் சாசன அமர்வு இந்த விளக்கத்தை அளித்த பொழுதுதான், 2ஜி ஊழலைவிடப் பல மடங்கு பிரம்மாண்டமான நிலக்கரிச் சுரங்க ஒதுக்கீட்டு ஊழல் அம்பலப் பட்டு, மன்மோகன் சிங்கின் யோக்கியதை சந்தி சிரித்தது. பொதுநலனுக்கு எதிராக இயற்கை வளங்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டால் நாங்கள் தலையீடு செய்வோம் எனத் தனது விளக்கத்தில் நீட்டி முழங்கியிருக்கும் உச்ச நீதிமன்றம் இந்த ஊழல் குறித்து மெளனமாகவே இருந்து வருகிறது.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் இந்தக் கள்ள மெளளம் ஒருபுறமிருக்க, இயற்கை வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதில் பொது நலன் என்பதை எப்படி வரையறுப்பது? கிராம், செ.மீ., என்பது போல அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க வகையில் இதற்குப் பொது அளவுகோல் உண்டா? என்பதுதான் இந்த விவகாரத்தின் மையமான கேள்வியாகும்.

மக்கள் அனைவருக்கும் கைபேசி சேவை குறைந்த கட்டணத்தில்

தனியார்மயத்துக்கு ஜே! உடன்பிறந்த ஊழலுக்கு ஜே! ஜே!

உச்ச நீதிமன்றம் உள்ளிட்டு, தனியார்மயம் - தாராளமயம் என்ற பொருளாதாரக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் அனைவரும் அக்கொள்கையோடு ஒட்டிப் பிறந்த ஊழலையும், கார்ப்பரேட் பகற்கொள்ளையையும் அங்கீகரித்துக் கொண்டே, இயற்கை வளங்களையோ, பொதுத்துறை நிறுவனங்களையோ கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு ஏல முறை மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழிகளிலோ கைமாற்றிவிடும்பொழுது, அதில் ஊழலோ முறைகேடுகளோ நடைபெறக் கூடாது என உபதேசித்து வருகிறார்கள். இங்கே ஊழல் என்று உச்ச நீதிமன்றமும், நடுத்தர வர்க்க கனவான்களும் குறிப்பிடுவது. நிச்சயமாக கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் அடிக்கும் பகற்கொள்ளையை அல்ல; பொதுத்துறை நிறுவனங்களையோ, இயற்கை வளங்களையோ தனியாருக்கு ஒதுக்கும்பொழுது அதில் அரசியல்வாதிகள், ஓட்டுக்கட்சிகள் தங்களது தனிப்பட்ட இலாபத்திற்காக அடிக்கும் கமிசனை மட்டும்தான் ஊழல் என்கிறார்கள். அரசியல்வாதிகளின் ஊழலைத்தான் இவர்கள் பொதுநலனுக்கு, அரசியல்சாசனத்திற்கு எதிரானது எனக் கூறுகிறார்களே தவிர, கார்ப்பரேட் பகற்கொள்ளையை நோக்கி இவர்களின் சுண்டுவிரல் கூட நீளுவதில்லை.

உதாரணத்திற்கு 2ஜி வழக்கை எடுத்துக் கொண்டால் ஆ.ராசா, கனிமொழி, கலைஞர் டி.வி. பெற்ற கையூட்டுப் பற்றி பேசிய அளவிற்கு, 2ஜி உரிமத்தைப் பெற்ற பின், தங்கள் நிறுவனப் பங்குகளை விற்று 22,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கொள்ளை இலாபம் அடைந்த டாடா டெலி சர்வீசஸ், ஸ்வான், யுனிடெக் போன்ற கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் பற்றி உச்ச நீதிமன்றமோ, ஜெயாவோ, சுப்பிரமணிய சுவாமியோ, சோ ராமஸ்வாமியோ பேசவில்லை. இந்த ஊழலில் ஆதாயம் அடைந்ததாகக் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்ட கலைஞர் டி.வி.யின் பங்குதாரர் என்ற முறையில் கனிமொழி கைது செய்யப்பட்டார். ஆனால், இவ்வழலில் தொடர்பிருப்பது அம்பலமான பிறகும் பழம்பெரும் தரகு முதலாளியான டாடா சி.பி.ஐ.-யாலும் நீதிமன்றத்தாலும் விசாரிக்கப்பட வேயில்லை. ரிலையன்ஸ் அதிபர் அனில் அம்பானியும் டி.பி. ரியாலிட்டி நிறுவனத்தின் அதிபர் பல்வாவும் அலைக்கற்றை உரிமம் பெற்றதில் கூட்டுக் களவாணிகளாக இருந்துள்ளனர் என்பது தெரியவந்த பிறகும், அனில் அம்பானி கைது செய்யப்படவில்லை. ரிலையன்ஸ் நிறுவனத்தின் நிர்வாகிகளும், புதுத் தரகு முதலாளியான பல்வாவும் தான் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். டாடா-நீரா ராடியா தொடர்பை உச்ச நீதிமன்றம் உள்ளிட்டு யாரும் மறந்தும் கூடத் தற்பொழுது பே வதில்லை.

நிலக்கரி ஊழல், இஸ்ரோ ஊழல், ஏர் இந்தியா ஊழல், முகேஷ் அம்பானி தொடர்புடைய கே.ஜி. எண்ணெய் வயல் ஊழல், ஆதர்ஷ் அடுக்குமாடி ஊழல், பா.ஜ.க. தொடர்புடைய ரெட்டி சகோதரர்களின் ஊழல் என கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் ஏகப்பட்ட ஊழல்கள் அம்பலமானாலும், முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகள், பா.ஜ.க., அ.தி.மு.க. உள்ளிட்ட எதிர்க்கட்சிகள், சுப்பிரமணிய சுவாமி, சோ ராமஸ்வாமி போன்ற யோக்கியர்கள் மட்டுமல்ல, அரசியல் சாசன நிறுவனங்களான உச்ச நீதிமன்றம், தலைமை தணிக்கை அதிகாரி ஆகியோரும் 2ஜி ஊழலை மட்டும்தான், அதிலும் அவ்வழலில் சம்பந்தப்பட்ட மற்றவர்களைக் காட்டிலும் ஆ.ராசா, மற்றும் தி.மு.க.வைத்தான் குறிவைத்துக் காய்களை நகர்த்தினார்கள்; தமிழகத்தின் பார்ப்பன ஜெயா கும்பல் 1,76,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு தி.மு.க. ஊழல் செய்துவிட்டதாகப் புளுகுணி பிரச்சாரம் நடத்தி, தமிழக முதல்வர் பதவி என்ற அரசியல் ஆதாயத்தையும் அடைந்தது.

உச்ச நீதிமன்றம் உள்ளிட்டு ஊழலுக்கு எதிராக சவுண்டு விடுபவர்கள் அனைவரும் தனியார்மயத்தின் கீழ் நடக்கும் எல்லா ஊழல்களையும் கண்டு கொள்வதில்லை. ஊழலை யார் செய்தார்கள் என்ற அடிப்படையிலும் எந்த ஊழலை எந்த அளவிற்கு அம்பலப்படுத்துவது என்பதையும், இந்த ஊழல் எதிர்ப்பு சவுண்டு பார்ட்டிகள் அரசியல் உள்நோக்கம், சுய இலாபம் கருதியே தீர்மானித்து அம்பலப்படுத்துகிறார்கள். மற்றபடி, இவர்கள் அனைவரும், தனியார்மயத்தின் உடன்பிறப்புகளான ஊழலையும், கார்ப்பரேட் பகற்கொள்ளையும் பொது நலன் என்ற போர்வையில் ஒரு கொள்கையாகவே வரித்துக் கொண்டு விட்டனர்.

கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அலைக்கற்றையைக் குறைந்த விலையில் ஒதுக்கீடு செய்ததாக ஆ.ராசா வாதிட்டு வருகிறார். அவரது வாதத்தில் ஓரளவு நியாயம் இருப்பதை உச்ச நீதிமன்றம்கூட மறுத்துவிட முடியாது. ஆனாலும், ஆ.ராசா பொது நலனுக்கு விரோதமாக அலைக்கற்றைகளை ஒதுக்கீடு செய்ததாகக் குற்றஞ் சுமத்தி, அவர் ஒதுக்கீடு செய்த 122 உரிமங்களை ரத்து செய்தது, உச்ச நீதிமன்றம். அதேசமயம், ஆ.ராசாவிற்கு முன்பாக, பா.ஜ.க. கூட்டணி ஆட்சியில் குறைந்த விலையிலும் முதலில் வந்தவருக்கு முன்னுரிமை என்ற அடிப்படையிலும் அலைக்கற்றைகள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளதை ரத்து செய்யாததன் மூலம், அந்த ஒதுக்கீடு பொது நலனுக்கு விரோதமானதல்ல எனச் சொல்லாமல் சொல்லியிருக்கிறது, உச்ச நீதிமன்றம்.

“பொது மக்களுக்கு மலிவான விலையில் மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களை ஏலத்தில் விடாமல், குறைந்த விலையில் தனியாருக்கு ஒதுக்கீடு செய்ததாக” மன்மோகன் சிங்கும் கூறி வருகிறார். ஆனால், மின்சாரக் கட்டணமோ மக்களின் மென்னியை இறுக்கும் வண்ணம் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. எனினும், தனியார் வர்த்தக மின்சாரக் கழகங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலக்கரிச் சுரங்கங்களைத் திரும்பப் பெறுவது குறித்துப் பேச மறுக்கிறது, உச்ச நீதிமன்றம்.

சில்லறை வணிகத்தில் அந்நிய முதலீட்டை அனுமதிப்பது நாட்டு நலனுக்கு எதிரானது; அதனால் அதைத் தடை செய்யக் கோரி உச்ச நீதிமன்றத்தில் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கில், அரசின் கொள்கை முடிவைத் தடை செய்ய மறுத்து, அவ்வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது, உச்ச நீதிமன்றம்.

பொது நலனை வரையறுக்கும் துல்லியமான, கறான சட்ட விதிகள் எதுவும் கிடையாது என்பது மட்டுமல்ல, அரசு, நீதிமன்றம், ஓட்டுக்கட்சிகள் அனைத்தும் தற்பொழுது பொது நலன் எனப் பேசி வருவது மக்கள் நலனையோ, நாட்டு நலனையோ குறிக்கவில்லை. அவர்கள் யாவரும் இன்று தனியார்மயத்துக்குச் சேவை செய்வதைத்தான் பொது நலன், நாட்டின் வளர்ச்சி என வரையறுக்கிறார்கள். தனியார்மயம் - தாராளமயம் மூலம் தான் வளர்ச்சியைச் சாதிக்க முடியும் என்ற அரசின், ஆளும் வர்க்கத்தின் மறுகாலனியாதிக்கக் கொள்கையை உச்ச நீதிமன்றமும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குத் தக்கபடி

“மக்கள் கழுத்தில் விழுந்திருக்கும் சுருக்குக் கயிறு!”

“சில்லறை வணிகத்தில் அந்நிய மூலதனம், டீசல் விலை உயர்வு, எரிவாயு உருளைக் குறைப்பு... மக்கள் கழுத்தில் விழுந்திருக்கும் சுருக்குக் கயிறு!” என்ற முழக்கத்தின் கீழ் ம.க.இ.க.; வி.வி.மு; பு.மா.இ.மு; பு.ஜ.தொ.மு; பெ.வி.மு. ஆகிய புரட்சிகர அமைப்புகள் தமிழகமெங்கும் பிரச்சார இயக்கத்தை மேற்கொண்டு வருகின்றன.

இதன் ஒரு பகுதியாக, திருச்சியில் 18.10.2012 அன்று உறையூர் குறத்தெருவில் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. ம.க.இ.க. தோழர் ஜீவா தலைமையில் நடைபெற்ற இப்பொதுக்கூட்டத்தில் ம.க.இ.க.வின் திருச்சி மாவட்டச் செயலர் தோழர் சீனிவாசன் மற்றும் ம.க.இ.க. மாநில இணைச் செயலர் தோழர் காளியப்பன் ஆகியோர் உரையாற்றினர்.

24 இலட்சம் கோடி மதிப்புள்ள இந்தியச் சந்தையைக் கைப்பற்றவே சில்லறை வர்த்தகத்தில் அந்நிய முதலீடு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும்; இதனால் 20 கோடி வணிகத் தொழில் செய்யும் குடும்பங்கள் நடுத்தெருவிற்குத் தள்ளப்படும் அபாயம் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியும்; இதனைத் தொடர்ந்து காப்பீடு, ஓய்வூதியம் உள்ளிட்ட துறைகளிலும் அந்நிய முதலீடு அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதன் அபாயத்தைப் பட்டியலிட்டும்; ஆட்சியாளர்களால் வலிந்து திணிக்கப்படும் தனியார்மயம், தாராளமயம், உலகமயம் என்பது நம்நாட்டின் கனிம வளங்களையும் சந்தையையும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் கைப்பற்றி கொள்ளையடிப்பதற்கான ஏற்பாடுதான் என்பதை உணர்த்தும் வகையிலும் பேச்சாளர்கள் உரையாற்றினர்.

ம.க.இ.க.வின் புரட்சிகர கலைநிகழ்ச்சியுடன் நடைபெற்ற இப்பொதுக்கூட்டம், நாட்டு மக்களின் மீது அடுத்தடுத்து இடியாய் இறங்கியிருக்கும் இம்மறுகாலனியாக்கத் தாக்குதலுக்கு எதிராக நக்சல்பாரி பாதையில் அணிதிரள்வதொன்று தான் மாற்று என்பதை முன்வைப்பதாய் அமைந்தது.

● பு.ஜ.செய்தியாளர்

தான் சட்டத்திற்கும் அரசியல் சாசனத்திற்கும் விளக்கங்களை வழங்கி வருகிறது. வோடாஃபோன் வழக்கில், அந்நிறுவனம் 11,000 கோடி ரூபாயை வரியாகச் செலுத்தத் தேவையில்லை என ஹெச்.எஸ்.கபாடியாதலைமையிலான உச்ச நீதிமன்ற அமர்வு அளித்த தீர்ப்பு ஒன்றே, நீதித்துறை யார் பக்கம் நிற்கிறது என்பதைத் துலக்கமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. 2ஜி வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் அளித்திருக்கும் விளக்கம், “நாட்டின் இயற்கை வளங்களை, பொதுச் சொத்துக்களைக் கொள்ளையிடக் குதித்திருக்கும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களிடையே அரசு பாரபட்சம் காட்டக் கூடாது; அவர்களிடம் நேர்மையாகவும் முறையாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டும்” என்பதை உறுதி செய்யும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் காவல் காரணமாக உச்ச நீதிமன்றம் நிற்கும் என்பதை எடுத்துக் கூறுகிறது.

● திப்பு

பிணந்தின்னிகள்!

விவசாயிகளின் தற்கொலைச் சாவுகள் நடந்துவரும் மகாராஷ்டிராவில் அம்பலமாகியுள்ள நீர்ப்பாசன ஊழல், ஓட்டுக்கட்சிகளின் கீழ்த்தரமான வக்கிரபுத்திக்கு எடுத்துக்காட்டு.

அமெரிக்க விதைகள் அமோக விளைச்சல் தரும் என நம்பி, பி.டி. பருத்தியைப் பயிரிட்டுக் கடனாளியான விவசாயிகள், கந்துவட்டிக் கொடுமைக்கு பயந்து தற்கொலை செய்துகொள்ளும் அவலம் மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் இன்னமும் தொடர்கிறது. சாய்நாத் என்ற பத்திரிக்கையாளர் விவசாயிகளின் தற்கொலைகளைப் பற்றி தொடர்ச்சியாக எழுதிய பின்னர்தான், விதர்பா பிராந்திய விவசாயிகளின் துயரம் வெளியுலகுக்குத் தெரிய வந்தது. ஆனால், தங்கள் உயிரை மாய்த்துக்கொண்டிருந்த விவசாயிகளின் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைக் கூட விட்டுவைக்காமல் கொள்ளையடித்துள்ளனர், மகாராஷ்டிர ஓட்டுப் பொறுக்கிகள். இழவுவீட்டில் கூட திருடிக்கொண்டிருந்த அந்த இழிபிறவிகள், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் பெயரால் பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பகற்கொள்ளையை நடத்தி வந்துள்ளனர்.

மகாராஷ்டிர மாநில நீர்ப்பாசனத்துறைத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில் சுமார் 35 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஊழல்கள் நடந்துள்ளதை அம்மாநிலத்தின் தலைமைப் பொறியாளரான விஜய் பந்தாரே என்பவர் முதல்வருக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில் அம் பலப்படுத்தியுள்ளார். மகாராஷ்டிர முன்னாள் துணை முதல்வரான அஜித்பவார் நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது, நீர்ப்பாசன வசதிகளை மேம்படுத்த செலவிடப்பட்ட ரூ.70 ஆயிரம் கோடியில், பாதிக்குப்பாதி கொள்ளையடிக்கப்பட்டு, கொள்ளையில் பெரும்பங்கு அஜித்பவாருக்குப் போயுள்ளது.

முன்பெல்லாம் நீர்ப்பாசனத்துறையில் வெட்டாத கிணறுக்குக் கணக்குக் காட்டுவதும், ஒப்பந்தக்காரரிடம் சதவீதக் கணக்கில் பணம் வாங்குவதும் தான் ஊழல் என்றிருந்தது. ஆனால் மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் நடந்துள்ள கொள்ளையோ நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாத அளவிற்கு, ஊழலின் அடுத்த பரிணாமத்தை எட்டியுள்ளது.

முதலில் அரசின் திட்ட மதிப்பிற்கு உட்பட்டு ஒப்பந்தங்களை வாங்குவது, பின்னர் ஏதாவதொரு காரணத்தைக் காட்டி திட்ட மதிப்பை உயர்த்திக் கேட்பது - என இக்கொள்ளை நடந்துள்ளது. மேட்டுப்பாங்கான இடங்களுக்கு நீரை ஏற்றி, அதன் பிறகு வாய்க்கால்கள் மூலம் பாசனவசதி செய்து தரும் திட்டங்களுக்காக மகாராஷ்டிர அரசு சுமார் 30 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவிட்டுள்ளது. ஆனால் அதில் 90% திட்

டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படவேயில்லை. கீழ்பெங்கங்காதிட்டத்தில், ஒரு ஒப்பந்தத்தின் மதிப்பு அதன் உண்மை மதிப்பிலிருந்து ரூ.9072 கோடிக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அதேபோல, ரூ.60 கோடி திட்டமதிப்பில் தொடங்கப்பட்ட ஜிகான் பாசன வசதித் திட்டம், பின்னர் ரூ.1322 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டது. பல திட்டங்கள் அதன் உண்மை மதிப்பிலிருந்து 100 முதல் 1000 மடங்கு வரை உயர்த்தப்பட்டு, நிதி முழுவதுமே கொள்ளையடிக்கப்பட்டுள்ளது. நர்வாதே அணைக் கட்டை உயர்த்திக் கட்டுவதாகக் கூறி 650 கோடி ரூபாய் கொள்ளை, வாசிம் மாவட்டத்தில் 11 தடுப்பணைகள் கட்டுவதாகக் கூறி அணைக்கு 50 கோடி ரூபாய்வரை கொள்ளை - என இப்பட்டியல் நீண்டுகொண்டே செல்கிறது.

விதர்பா விவசாயிகளின் தற்கொலை உச்சத்தில் இருந்த 2008-ஆம் ஆண்டில், மூன்றே மாதங்களில் அப்பகுதியில் தொடங்கப்பட்ட 32 திட்டங்களின் மதிப்பை மொத்தமாக ரூ.17,700 கோடி அளவிற்கு ஒப்பந்ததாரர்கள் உயர்த்தினர். ஒருபுறம் விவசாயிகளின் தற்கொலை

விவசாயத்தின் அழிவும் தாராளமயத்தின் கொடூரமும்: கடன் சுமை தாளாமல் மனமுடைந்து தற்கொலை செய்து கொண்ட விதர்பா வட்டார விவசாயி.

அவலம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த போது, இன்னொருபுறம் அவர்களது வாழ்வை மேம்படுத்தப் போவதாகக் கூறிக்கொண்டு இத்திட்டங்களின் மூலம் கொள்ளையடித்துள்ளனர். திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முழுவதையும் இவர்கள் விழுங்கிவிட்டதால், 32 திட்டங்களில் ஒன்றுகூட இதுவரை முடிக்கப்படவில்லை.

பெரிய திட்டங்களுக்கான ஒப்பந்தங்களை, அதிகாரிகளுக்குப் பதிலாக அஜித்பவாரே நேரடியாகத் தலையிட்டுத் தனக்கு வேண்டிய ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ளார். பெரிய ஒப்பந்தங்கள் அனைத்திலும் நீர்ப்பாசனத்துறை அதிகாரியின் கையொப்பம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில், அஜித்பவாரின் கையொப்பம் இருப்பதே அவரது தலையீட்டிற்குச் சாட்சி. வேலையைத் தொடங்கும் முன்னரே ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு பல-று கோடி ரூபாய்கள் முன்பணமாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. பல சமயங்களில் ஒப்பந்தக்காரர்கள், கட்டுமானப் பணிகளைத் தொடங்காமல் இழுத்தடித்துக் கொண்டிருந்த போதே -ற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் அவர்களுக்கு அடுத்த தவணையாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு முன்பணம் வழங்குதல் கூடாதென நீர்ப்பாசனத்துறை அதிகாரிகள் இருவர் அனுப்பிய சுற்றறிக்கை, அஜித்பவாரால் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

ஒட்டுக்கட்சி அரசியல்வாதிகள், அதிகாரிகள், ஒப்பந்தக்காரர்கள் இணைந்து நடத்தியுள்ள இந்தக் கொள்ளையின் விளைவாக 1200-க்கும் அதிகமான திட்டங்கள் கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளன. பத்து ஆண்டுகளாகியும் பல திட்டங்கள் நிறைவடையவில்லை. மகாராஷ்டிர மாநிலப் பொருளாதார ஆய்வறிக்கையின்படி, கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் அம்மாநிலத்தில் பாசன வசதிபெறும் நிலங்களின் பரப்பு வெறும் 0.1% மட்டுமே அதிகரித்துள்ளது.

இந்தப் பகற்கொள்ளை அம்பலமாகிய பின்னரும் எந்த ஒட்டுக்கட்சியும் இதனைத் தட்டிக்கேட்கவில்லை. மாநிலத்திலும், மத்தியிலும் தேசியவாத காங்கிரசுக் கட்சியானது கூட்டணியில் இருப்பதால், காங்கிரசுக் கட்சி இந்தக் கொள்ளைகளைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. தங்கள் கட்சிகளைச் சேர்ந்த முக்கிய புள்ளிகளும் ஒப்பந்தங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளையடித்துள்ளதால், எதிர்க்கட்சிகளான பா.ஜ.க.வும் சிவசேனாவும் இந்த ஊழலை அம்பலப்படுத்த முன்வரவில்லை.

இந்தத் திட்டங்கள் பெரும்பாலும் நான்கு ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கே வழங்கப்பட்டுள்ளன. பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் சாதாரண ஒப்பந்தக்காரர்களாக இருந்த இவர்கள், இன்று பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கட்டுமான நிறுவனங்களின் உரிமையாளர்கள். அவர்களில் மூன்று பேர் பா.ஜ.க. மற்றும் தேசியவாத காங்கிரசின்

இழவு வீட்டிலும் திருடும் இழிபிறவி: ஊழல்-கொள்ளை நாயகன் அஜித்பவார்

சட்டமேலவை உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். இன்னொருவரோ பா.ஜ.க. மாநிலங்களவை உறுப்பினராக உள்ளார்.

பா.ஜ.க. தலைவர் கட்காரியோ, அஜித்பவார் மீது விசாரணை கூடாதென்றும் நடவடிக்கை தேவையில்லை என்றும் கூறியிருக்கிறார். ஏனெனில், நீர்ப்பாசன ஊழல்களில் கட்காரியும் கை நனைத்திருக்கிறார். விதிமுறைகளுக்கு மாறாக, பத்துக்கும் அதிகமான ஒப்பந்தங்களை கட்காரியின் நிறுவனத்துக்கு அஜித்பவார் ஒதுக்கி, இருவரும் கூட்டுக்களவாணித்தனம் செய்துள்ளனர். அது மட்டுமன்றி, பா.ஜ.க. எம்.பி.யும் கட்காரியின் கூட்டாளியுமான அஜய் சஞ்செட்டியின் நிறுவனத்திற்குத்தான்

மிக அதிக அளவில் ஒப்பந்தங்கள் வாரிவழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையில் கட்காரி எவ்வாறு இந்த ஊழலை எதிர்த்துப் பேசுவார்?

அஜித்பவாருக்கும், நீர்ப்பாசனத்துறை ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதை, கடந்த 2009-ஆம் ஆண்டு லோக்சத்தா என்ற நாளேடு அம்பலப்படுத்தியதைத் தொடர்ந்து, அப்போது நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சராக இருந்த அஜித்பவார் பதவி விலகினார். ஆனால், அப்பதவியில் அவரின் விசுவாசியான னில் தட்காரே அமர்த்தப்பட்டார். அதன் பின்னர், அஜித்பவாரின் அரசியல் வளர்ச்சி வேகமடைந்தது. ஊழல் குற்றச்சாட்டில் பதவி விலகிய அஜித்பவார், துணை முதல்வராக்கப்பட்டார். அவர் மீதான விசாரணைகள் படிப்படியாக முடக்கப்பட்டன.

2010-இல் நீர்ப்பாசனத்துறை முறைகேடுகளை விசாரித்த இரண்டு விசாரணைக் கமிட்டிகளின் அறிக்கைகள் அரசிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பின்னரும், இன்னமும் வெளியிடப்படாமல் கிணற்றில் போட்ட கல்லைப் போலக் கிடக்கின்றன. இதுவரை அஜித்பவார் மீது மும்பை உயர் நீதிமன்றத்தில் தன்னார்வக் குழுக்களால் தொடரப்பட்டுள்ள இரண்டு பொதுநல வழக்குகளைத் தவிர, அரசு தரப்பிலிருந்து இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

ஆதர்ஷ், காமன்வெல்த், 2-ஜி, நிலக்கரி என அடுத்தடுத்து ஊழல்களும் கொள்ளையும் அம்பலமாகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த ஊழல்களில் பல லட்சம் கோடிகளை விழுங்கிய கொள்ளையர்கள் சுதந்திரமாகத் திரிகின்றனர். அவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற அதே அரசியமைப்புதான் மகாராஷ்டிர நீர்ப்பாசனக் கொள்ளையர்களையும் பாதுகாக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக இந்த அரசியலமைப்பே ஊழலுக்கும், கொள்ளைக்கும் ஏதுவாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், சட்டத்தின் மூலம் இவர்களைத் தண்டித்துவிடமுடியுமா?

● அன்பு

சட்டிஸ்கர்-பழங்குடியினர் படுகொலை:

உண்மைக்குக் குழிவெட்டும் அரசு!

மத்திய ரிசர்வ் போலீசு படையால் ற்றி வளைக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்ட பழங்குடியினர்.

சட்டிஸ்கர் மாநிலத்தின் பிஜாப்பூர் மாவட்டத்திலுள்ள சர்க்கோடா கிராமத்தின் பழங்குடி மக்களை, கடந்த ஜூன் 28 அன்று இரவில் சுற்றிவளைத்த மத்திய ரிசர்வ் போலீசு படை நாலாபுறமிருந்தும் கண்மூடித்தனமாகச் சுடத் தொடங்கியது. காலில் குண்டடிப்பட்டு உயிர் பிழைக்கத் தப்பி ஓடியவர்களைக்கூட அங்கே கிடைத்த கோடாரிகளைக் கொண்டு கொத்திக் கொன்றது. இரத்தம் பெருகிக் கிடந்த தெருவைச் சுத்தம் செய்துவிட்டு, இரண்டு பிணங்களுக்கு மாவோயிஸ்டுகளைப் போலச் சீருடை மாட்டிவிட்டு, “மாவோயிஸ்டு பயங்கரவாதிகளுடன் நடந்த மோதலில் 19 பேர் கொல்லப்பட்டனர்” எனப் பச்சையாகப் புளுகியது.

உடனே உள்துறை அமைச்சர் ப.சிதம்பரம், “மாவோயிஸ்டுகளுக்கு எதிராக நடந்த மிகப்பெரிய மோதல் நடவடிக்கை இது” என்று அறிவித்தார். ஆனால், நடந்தது மோதல் அல்ல; படுகொலைதான் என்று செய்திகள் வெளியாகத் தொடங்கியதும், மத்திய ரிசர்வ் போலீசு படையின் இயக்குநரான ‘வீரப்பன் புகழ்’ விஜயகுமார், “பயங்கரவாதிகளைக் கொல்லும் முன் அவர்கள் யார் என்றெல்லாம் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அது எங்கள் வேலை அல்ல” என்று திமிராக அறிவித்தார். பின்னர் செய்தி ஊடகங்களில், “பள்ளி செல்லும் சிறுவர்களும் பெண்களும் உள்ளிட்டக் கொல்லப்பட்டோர் அனைவருமே அப்பாவிப் பழங்குடியினர்” என்ற உண்மை வெளியானதும், “மாவோயிஸ்டுகளுக்கு எதிரான தாக்குதலில் சில அப்பாவிகள் சிக்கிக் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம். அதற்காக வருந்துகிறோம்” என்று பசுபினார்.

சட்டிஸ்கர் மாநில எதிர்க்கட்சிகள் இப்படுகொலை குறித்து நீதிவிசாரணை கோரியதும், “இச்சம்பவத்தை அரசியலாக்குகிறார்கள்” எனச் சீறினார் சட்டிஸ்கரின் பா.ஜ.க. முதல்வர் ராமன்சிங். ப.சிதம்பரமும், “எந்தவிசாரணையும் தேவையில்லை. கொல்லப்பட்டோரில் இருவர் மாவோயிஸ்டு தலைவர்கள் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன” என்று சாதித்தார். ஆனால், கொல்லப்பட்ட அந்த இரண்டு ‘தலைவர்களில்’ ஒருவர் பத்தாம் வகுப்பு மாணவர், இன்னொருவரோ ‘டோலக்’ இசைக் கருவி வாசிக்கும் கலைஞர் என்ற உண்மை அம்பலமாகி ப.சிதம்பரத்தின் முகத்தில் கரிபூசியது. பழங்குடியினரின் வாக்கு வங்கியை மனதில் கொண்டும், இப்படுகொலையைக் கண்டிக்காவிட்டால் மக்களிடம் தனிமைப்பட வேண்டியிருக்கும் என்பதாலும், உண்மை கண்டறியும் குழுவை அமைத்த மாநில காங்கிரசுக்கட்சி, ப.சிதம்பரம் பொறுப்பின்றிப் பேசுவதாகக் கண்டித்தது.

தற்கொலைச் சாவுகளுக்கு கூடப் பிரேதப் பரிசோதனை கட்டாயம் என்பது சட்ட நடைமுறை. ஆனால், சர்க்கோடாவில் பச்சைப் படுகொலை நடந்துள்ள போதிலும் பிரேதப் பரிசோதனை நடத்தப்படவேயில்லை. பிஜாப்பூர் போலீசு தலைமைக் கண்காணிப்பாளரோ, போலீசு நிலையத்திலேயே பரிசோதனை நடத்தப்பட்டு விட்டதாக நம்பச் சொல்கிறார். இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளேட்டின் நிருபர் உள்ளிட்ட பல பத்திரிகையாளர்களும், பிரேதப் பரிசோதனைக்குப் பின்னர் போடப்படும் தையல் ஏதும் பிணங்களின் உடலில் காணப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டு, போலீசின் பொய்யை அம்பலப்படுத்தியுள்ளனர்.

இப்படி அரசு பயங்கரவாதிகள் உருவாக்கிய கதைகளின் சாயம் வெளுக்கத் தொடங்கியதும், அப்பாவிகள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர் என்பதை வேறு வழியின்றி ஒப்புக் கொண்ட முதல் வர்ராமன்சிங், இச்சம்பவத்தை விசாரிக்கத் துணை வட்டாட்சியர் தலைமையில் விசாரணைக்கு முனை நியமித்தார். கொலைக்கும்பலின் தலைவன் விஜயகுமாரும் தன் பங்குக்கு துறைசார்ந்த உள்விசாரணை நடத்தப்படும் என்று அறிவித்தார். அப்பாவிகள் கொல்லப்பட்டதற்காக 'மிகவும் வருந்துகிறேன்' என்று ப.சிதம்பரமும் முதலைக் கண்ணீர் வடித்தார்.

படுகொலைகள் நடந்து நான்கு மாதங்களாகி விட்டன. ஆனால், உள்நூர் வட்டாட்சியர் தலைமையிலான விசாரணைக்கு முன் அறிக்கையைக் கூட அரசு இன்னமும் வெளியிடவில்லை. கொல்லப்பட்டவர்கள் அனைவரும் பழங்குடியினர் என்பதால் படுகொலையில் ஈடுபட்ட போலீசுப்படை மீது வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டப்படி வழக்கு பதிவு செய்து துறைசார் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கொல்லப்பட்டோரின் குடும்பத்தாருக்கு உரிய நிவாரணமும் இழப்பீடும் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், இன்னமும் இவை எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

சர்க்குடாவை எட்டிக்கூடப் பார்க்காத தேசிய மனித உரிமை கமிசன், கொலைகார மத்திய ரிசர்வ் போலீசுப்படையின் இயக்குநரிடமே அறிக்கையைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. விஜயகுமாரோ, ரிசர்வ் போலீசு படையில் துறைசார்ந்த உள்விசாரணையைக்கூட நடத்த முன்வராமல் ஓய்வு பெற்றுவிட்டார். மாநில காங்கிரசு அமைத்த உண்மை கண்டறியும் குழுவின் அறிக்கை முழுமையாக வெளியிடப்பட்டால், மாவோயிஸ்டுகளுக்கு எதிராகப் போராடும் படையினரின் ஊக்கத்தை அது குறைத்துவிடும் எனக் கட்சி மேலிடம் கூறியுள்ளதைக் காரணம் காட்டி, அறிக்கையை காங்கிரசு கட்சி முடக்கி வைத்துள்ளது. மாநில அரசு இப்படுகொலையை விசாரிக்க அகர்வால் என்ற ஓய்வுபெற்ற நீதிபதியின் தலைமையில் விசாரணைக் கமிசனை நியமித்தது. ஆனால், அந்நீதிபதி தனது பணிகளைத் தொடங்க முறையான அலுவலகம் கூட இல்லாமல் மூன்று மாதங்களாக இழுத்தடிக்கப்பட்டு, கடந்த அக்டோபரில்தான் அலுவலக அறை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

“ஆதிக்க சாதிவெறியர்களைக் கைது செய்!”

-மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத்தின் ஆர்ப்பாட்டம்.

தருமபுரி அருகேயுள்ள பஞ்சப்பள்ளி-ஜெலித்திம்மனூர் கிராமத்தில் வசித்து வரும் 25 அருந்ததியினர் குடும்பங்கள் மீது அங்குள்ள குருமன்ஸ் கவுடா ஆதிக்க சாதிவெறியர்கள் கடந்த ஓராண்டுக்கும் மேலாக தொடர்ந்து வன்கொடுமைகளை ஏவி வருகின்றனர். ஆதிக்க சாதிவெறியர்களின் அடர்நியங்களைத் தட்டிக் கேட்போரை மட்டுமின்றி, தெருவில் சாதாரணமாக இருவர் நடந்து போனாலே, எங்களைப் பற்றித்தான் பேசிக்கொண்டு போகிறாய் என வம்பிழுப்பது; சாதிப்பெயரைச் சொல்லி இழிவாகப் பேசுவது; தாக்குவது - என வன்மத்துடன் செயல்பட்டு வருகின்றனர். இந்த ஆதிக்க சாதி வெறியர்களால் கங்காதேவி என்ற பெண் நிர்வாணப்படுத்தப்பட்டு, மானபங்கப்படுத்தப்பட்ட சம்பவம் ஒன்றே, இங்கு நிலவும் சாதி ஆதிக்கக் கொடுமைக்குச் சான்று கூறப் போதுமானது.

இத்தகைய வன்கொடுமைக் குற்றங்கள் மீது வழக்குப் பதிந்து ஆதிக்க சாதியினரைத் தண்டிப்பதற்குப் பதிலாக, பிழைப்புக்காக ஓசூர், நாமக்கல் போன்ற தொழில்நகரங்களுக்குச் சென்று கூலிவேலை செய்யும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீதே பொய்யான வழக்கைப் பதிவு செய்து, அவர்களை அலைக்கழிக்கிறது போலீசும் மாவட்ட நிர்வாகமும்.

இந்நிலையில், இப்பகுதியில் இயங்கிவரும் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம் இப்பிரச்சினையில் தலையிட்டு, பாதிக்கப்பட்ட ஜெலித்திம்மனூர் அருந்ததியினர் இன மக்கள் மீது போடப்பட்டுள்ள பொய்வழக்குகளை ரத்து செய்யக் கோரியும்; ஆதிக்கசாதி வெறியர்களை வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்து சிறையிலடைக்கக் கோரியும் கடந்த 9.10.2012 அன்று பாலக்கோடு வட்டாட்சியர் அலுவலகம் முன்பாக கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்தி, பின்னர் வட்டாட்சியரிடமும் பென்னாகரம் போலீசு துணைக்கண்காணிப்பாளரிடமும் கோரிக்கை மனுவை அளித்தது.

தமது அதிகாரத்தையும் ஆதிக்கத்தையும் நிலைநிறுத்திக் கொள்ளத் துடிக்கும் ஆதிக்க சாதி வெறியர்களை மக்களிடமிருந்து தனிமைப்படுத்தியும், இப்பகுதியிலுள்ள ஜனநாயக சக்திகளை அணிதிரட்டியும் அடுத்தக் கட்டப் போராட்டத்திற்கு ஆயத்தமாகி வருகிறது, மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம்.

● பு.ஜ.செய்தியாளர்.

மிகவும் வறிய நிலையில் வாழ்க்கை நடத்தும் பழங்குடியினரின் உயிர்களைப் புழு-பூச்சிகளைவிட அற்பமாகக் கருதும் திமிர்த்தனமும், இவர்களைக் கொன்றால் யார் கேள்வி கேட்கமுடியும் என்ற ஆணவமும் இத்தகைய அரசு பயங்கரவாதத்தின் பின்னணியில் உள்ளன. எவரமீதும் பயங்கரவாத, தீவிரவாத முத்திரையைக் குத்தி விட்டால் போதும், அவர்களைச் சித்திரவதை செய்து கொன்றாலும் சட்டவிரோதமானதில்லை எனும் அணுகு முறையைத்தான் சட்டிஸ்கரில் அரசு பயங்கரவாதிகள் பின்பற்றி வருகின்றனர். இது, மனித உரிமைக்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் நாகரிகத்துக்கும் விடப்பட்டுள்ள சவால் அன்றி, வேறில்லை.

● அழகு

அரியானா:

நாட்டின் அவமானச் சின்னம்!

அரியானாவில் தூழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் மீது ஆதிக்க சாதிவெறிக் கும்பல் ஏவிலிடும் பாலியல் வல்லுறவுத் தூக்குதல்களைப் பத்தோடு பதினொன்றாக நீர்த்தும் போகச் செய்ய காங்.அரசு முயலுகிறது.

அரியானா மாநிலத்தில் கடந்த இரு மாதங்களில் நடந்துள்ள 19 பாலியல் வன்புணர்ச்சி தாக்குதல்களில் 15 தாக்குதல்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த பெண்கள் மீது நடத்தப்பட்டவை எனப் புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இந்த 15 வழக்குகளில் பெரும்பாலானவை ஆதிக்க சாதி வெறியர்களால் நடத்தப்பட்ட கும்பல் பாலியல் வன்புணர்ச்சித் தாக்குதல்கள் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வழக்குகளில் ஒன்றிரண்டில்தான் முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டு, குற்ற மிழைத்த ஆதிக்க சாதி வெறியர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். இதுவும்கூடத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் அமைப்புகளும் போராடிய பிறகுதான் நடந்திருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எதிரான வன்கொடுமை, ஆதிக்க சாதிக் கொழுப்பும் ஆணாதிக்க திமிரும் வக்கிரமும் கொண்ட ஜாட் சாதி பஞ்சாயத்துகள், அப்பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஆதரவாக நடந்துகொள்ளும் ஓட்டுக்கட்சிகள்-அரசு இயந்திரம் - இதுதான் அரியானாவின் உண்மை முகம் என்பது ஏற்கெனவே பலமுறை அம்பலமாகியிருக்கிறது. இப்பொழுதும் கூட, அம்மாநிலத்தை ஆண்டு வரும் காங்கிரசு கட்சியும், போலீசும், ஜாட் பஞ்சாயத்துகளும் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களுக்கு எதிராக நடந்துள்ள

இந்த வன்புணர்ச்சித் தாக்குதல்களை உப்புசப்பில்லாத விவகாரமாக ஆக்கி, கைகழுவி விடத் தொடர்ந்து முயன்று வருகின்றன.

ஜாட் சாதியைச் சேர்ந்த கும்பலால் 15 தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் பாலியல் வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாகியுள்ள நிலையில், காங்கிரசுக் கட்சியின் தலைவி சோனியா காந்தி ஜிந்த் மாவட்டத்தில் சச்சா கேரா என்ற கிராமத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர்களால் பாலியல் வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாகி, தீக்குளித்துத் தற்கொலை செய்து கொண்ட தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணின் குடும்பத்தைச் சந்தித்து ஆறுதல் அளிக்கச் சென்றார். ஒரு சில நிமிடங்களே நடந்த இந்த ஆறுதல் நாடகத்தின் மூலம் எல்லா சாதிகளிலும் பெண்களுக்கு எதிரான போக்கிரி கும்பல் இருப்பதாகக் காட்டியதோடு, “கற்பழிப்புக் குற்றம் நாடு முழுவதும் நடப்பதுதான்” எனக் கூறி, அரியானா அரசிற்கு வக்காலத்து வாங்கினார்.

அக்கட்சியைச் சேர்ந்த உள்ளூர் தலைவரான தரம்வீர் கோயட், “இக்கற்பழிப்பு சம்பவங்களில் 90 சதவீதம் பெண்ணின் சம்மதத்தோடு நடந்தவைதான்” எனக் குறிப்பிட்டு, பாதிக்கப்பட்ட பெண்களை நடத்தை கெட்டவர்களாகக் குற்றஞ்சுமத்துகிறார். வன்புணர்ச்சி குற்றத்தில்

அரியானாவின் டாப்ரா கிராமத்தில் 16 வயதான தாழ்த்தப்பட்ட சிறுமியைக் கும்பல் பாலியல் வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாக்கிய ஆதிக்க சாதியைச் சேர்ந்த குற்றவாளிகளைக் கைது செய்யக் கோரி, உள்ளூர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், அமைப்புகளும் நடத்திய போராட்டம்.

ஈடுபட்ட சாதி வெறியர்களுள் பலர் திருமணமானவர்கள் என்ற உண்மையை மறைத்துவிட்டு, “இளைஞர்களுக்கு 16 வயதிலேயே திருமணம் செய்து விட்டால், அவர்கள் அலைவதைத் தடுக்க முடியும்” எனக் கூறி, குழந்தைத் திருமண முறைக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறது, உள்ளூர் காப் (சாதி) பஞ்சாயத்து. இந்தக் காட்டுமிராண்டித்தனமான யோசனையை அரியானாவின் முன்னாள் முதல்வர் ஓம் பிரகாஷ் செளதாலா வழிமொழிந்து, பின்பு ஜகா வாங்கிக் கொண்டார்.

முதலாளித்துவ அறிவுஜீவிகளோ, “அரியானா மாநிலத்தில் 1000 ஆண்களுக்கு எண்ணூர்த்தி சொச்சம் பெண்கள் இருப்பதுதான் இப்பிரச்சினைக்குக் காரணம்” எனக் காரணம் கற்பிக்கிறார்கள். அரியானா மாநிலத்தில் பெண்களின் எண்ணிக்கை சரிந்து கொண்டே போவதற்கு ஆணாதிக்கம் நிறைந்த பிற்போக்கு குடும்பங்கள் பெண்

சிக்களைச் சட்டவிரோதமான முறையில் கருவிலேயே அழித்துவிடுவதுதான் காரணம் என்பதும்; ஆண்கள் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாகப் பெண்கள் இருக்கும் இடங்களிலும் பாலியல் வன்புணர்ச்சி நடைபெற்று வரும் உண்மையும் இவர்களை உறுத்தவில்லை போலும்.

அரியானாவை ஆண்டு வரும் காங்கிரசு அரசோ இன்னும் ஒருபடி மேலே போய், “தனது ஆட்சியின் நற்பெயருக்குக் களங்கம் கற்பிக்கும் அரசியல் சதி இது” என்ற புறகுணி பிரச்சாரத்தை நடத்தி வருகிறது. அரியானா போலீசு துறை இயக்குநர் ரஞ்ஜிவ் சிங் தலால், “கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் கற்பழிப்புக் குற்றங்களின் எண்ணிக்கையில் 80 குறைந்துள்ளதாக” பப்ளினி விவரத்தைத் தூக்கிப்போடுகிறார். ஹிலார் மாவட்ட போலீசு கண்காணிப்பாளர், “தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் ஆதிக்க சாதியினரால் கற்பழிக்கப்படுவது குறைவுதான்” என வாதிடுகிறார். கோஹானா நகரின் துணைக் கண்காணிப்பாளர், “பெண்கள் மேற்கத்திய பாணி உடைகளை அணிவதால்தான் கும்பல் கற்பழிப்புக் குற்றங்கள் அதிகரிப்பதாக”க் கண்டுபிடித்துச் சொல்கிறார். இவற்றின் மூலம் அம்மாநில அரசு, “இது சட்டம்-ஒழுங்கு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையே தவிர, இதில் சாதிக்கு இடமில்லை” எனச் சாதிக்க முயலுகிறது.

ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் ஆதிக்க சாதிவெறியர்களால் பாலியல் வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வழக்கிலும் காப் பஞ்சாயத்து தலையீடு செய்து, குற்றவாளிகளைக் காப்பாற்றியிருக்கிறது; காப் பாற்ற முயலுகிறது என்பதற்கு -ற்றுக்கணக்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. ஹிலார் மாவட்டம்-டாப்ரா கிராமத்தைச் சேர்ந்த 16 வயதான தாழ்த்தப்பட்ட இளம் பெண் வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாக்கப்பட்ட வழக்கில் குற்றம் சுமத்தப்பட்டுள்ள ஜாட் சாதியைச் சேர்ந்த சுனிலை போலீசு கைது செய்துவிடாமல் காப்பாற்றி வருகிறது,

அரியானாவில் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் உள்ளிட்டு, சிறுமிகள், திருமணமான மகளிர் என வயது வேறுபாடின்றி பெண்கள் மீதான பாலியல் வல்லுறவுத் தாக்குதல்கள் அதிகரித்து வருவதைக் கண்டித்து, ரோடக் நகரில் மகளிர் அமைப்பினர் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

அக்கிராம காப் பஞ்சாயத்து. குற்றவாளிகளை அடையாளம் காட்டுவதற்காக சுனிலைப் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் முன்போலீசு நிறுத்தியபோது, அப்பெண் காப் பஞ்சாயத்தின் கட்டாயத்தால் அவனை அடையாளம் காட்டவில்லை. இப்பாலியல் வன்புணர்ச்சி வழக்கு தொடர்பாக காப் பஞ்சாயத்து நடத்திய கூட்டத்தில் வெளியாட்களையும் பத்திரிகையாளர்களையும் கிராமத்திற்குள் நுழைய அனுமதிக்கக் கூடாது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதாகவும், அப்பொழுது அக்கூட்டத்தில் அம்மாவட்ட போலீசு கண்காணிப்பாளர் இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

டாப்ரா வழக்கில் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் வழக்குரைஞரான ரஜத் கல்லான், “போலீசு, நீதித்துறை என அரசு இயந்திரம் முழுவதிலும் ஜாட் சாதியினர் நிறைந்துள்ளனர். அதிகார வர்க்கமும் காப் பஞ்சாயத்தும் பல்வேறு வழிகளில் நெருக்கமாக உள்ளது. இந்த நெருக்கம் காரணமாக, தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களுக்கு எதிரான பலாத்கார வழக்குகளில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை காப் பஞ்சாயத்துதான் தீர்மானிக்கின்றன. போலீசு அதற்குத் தலையாட்டுகிறது” எனக் குற்றஞ்சுமத்துகிறார்.

“ஆதிக்க சாதியைச் சேர்ந்த குற்றவாளிகள் போலீசால் கைது செய்யப்படும்தொழுது, காப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் தலையிட்டு, நீதிமன்றத்திற்கு வெளியே வழக்கைத் தீர்த்துக் கொள்வதாகக் கூறி, குற்றவாளியை விடுவித்து விடுகிறார்கள். இதையும் மீறி வழக்கு நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றால், பஞ்சாயத்தின் மிரட்டலால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணே பிறழ் சாட்சியாக மாறிவிடுகிறார்” என்கிறார் ஜிந்த் மாவட்ட போலீசு கண்காணிப்பாளர்.

அம்மாநிலத்தில் நீதிமன்ற விசாரணைக்குச் செல்லும் வன்புணர்ச்சி வழக்குகளில் வெறும் 13 சதவீத வழக்குகளில்தான் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவதாகப் பப்ளினி விவரங்கள் கூறுகின்றன. இப்பப்ளினிவிவரமும் போலீசு கண்காணிப்பாளரின் கூற்றும் வழக்குரைஞர் ரஜத் கல்சான் முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டை உறுதி செய்கின்றன.

கடந்த செப்.9 அன்று டாப்ரா கிராமத்தில் நடந்த பாலியல் வன்புணர்ச்சி வழக்கில், குற்றவாளிகள் அச்சம்பவத்தைத் தாமே கைபேசியில் படமெடுத்ததோடு, அதனைப் பலருக்கும் அனுப்பி வைத்தனர். பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் தந்தை கிருஷ்ணகுமார் இந்த அவமானத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் தற்கொலை செய்து கொண்டார். குற்றவாளிகளைக் கைது செய்யாவிட்டால், கிருஷ்ணகுமாரின் உடலை அடக்கம் செய்ய மாட்டோம் எனக் கோரித் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் போராடிய பிறகுதான், இவ்வழக்கில் போலீசு முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்தது. அதிலும்

கூட, பாதிக்கப்பட்ட பெண் தந்த வாக்குமூலத்தைத் திரித்து எழுதி, சில தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர்களையும் வழக்கில் சேர்க்க முனைந்து அம்பலப்பட்டுப் போனது.

சோனியா அரியானாவிற்கு வந்து ஆறுதல் நாடகம் நடத்திச் சென்ற மறுநாளே, கைதால் என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த திருமணமான தாழ்த்தப்பட்ட இளம் பெண் இரண்டு ஆதிக்க சாதி வெறியர்களால் பாலியல் பலாத்காரப்படுத்தப்பட்டார். குற்றவாளிகள் இருவரும் அப்பெண்ணிற்கு ஏற்கெனவே அறிமுகமானவர்கள் என்பதையும்; குற்றம் நடப்பதற்கு முன்பு அப்பெண் அவர்களோடு கைபேசியில் பேசியிருக்கிறார் என்பதையும் வைத்துக் கொண்டு, இவ்வழக்

பாலியல் வல்லுறவுக்கு ஆளாகி, அவமானம் தாங்காமல் தற்கொலை செய்து கொண்ட தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணின் குடும்பத்தினரைச் சந்தித்த சோனியாவின் ஆறுதல் நாடகம்.

கில் குற்றவாளிகளைத் தப்பவைக்கும் முகமாக அப்பெண்ணின் நடத்தையைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி வருகிறது போலீசு. இப்படிப் பல்வேறு வழக்குகளில் ஆதிக்க சாதியைச் சேர்ந்த குற்றவாளிகளுக்குச் சாதகமாகச் செயல்பட்ட போலீசார் மீது கிரிமனல் சட்டப்படியோ, வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டப்படியோ எந்தவொரு வழக்கும் தொடரப்படுவதில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

‘‘தனது பண்ணையாளின் மனைவியோடும் மகளோடும் வல்லுறவு கொள்ளாத எந்தவொரு ஜாட்டும், தன்னை ஜாட் என்று அழைத்துக் கொள்ளாத தகுதியில்லாதவன்’’ என்று காப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பெருமையாக கூறிக் கொண்டு திரிவதை அரியானாவின் ஒவ்வொரு கிராமப்புறத்திலும் இன்றும் காண முடியும். இன்று இவர்கள் பண்ணையார்களாக, நிலப்பிரபுக்களாக மட்டும் இல்லை. தனியார்மயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு புதுப் பணக்காரக் கும்பலாகவும் உருவெடுத்துள்ளனர். இவர்கள்தான் அரியானாவில் முதலீடு செய்யும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு நிலங்களை வாங்கிக் கொடுக்கும் ரியல் எஸ்டேட் தரகர்களாக, அந்நிறுவனங்களுக்குக் கூலி ஆட்களை சப்ளை செய்யும் காண்டிரக்டர்களாக மாறி பெரும் பணத்தில் புரள்கின்றனர்.

இந்த நிலப்பிரபுத்துவ பிற்போக்குக் கும்பலிடம் பணப்புழக்கம் அதிகரிப்பதற்கு ஏற்ப, தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு எதிரான அவர்களின் சாதிக் கொழுப்பும் வக்கிரமும் அதிகரித்து வருகிறது. அரியானாவில் 2004-ஆம் ஆண்டில் பதிவான பாலியல் வன்புணர்ச்சி குற்றங்களின் எண்ணிக்கை (386), 2011-இல் இரண்டு மடங்காக அதிகரித்திருப்பதை (733) இந்தப் பின்னணியில் வைத்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

ஆதிக்க சாதிவெறிக் கும்பல் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களைப் பாலியல் பலாத்காரப்படுத்தும் வழக்குகளில்,

அந்த வக்கிரத்தை அக்கும்பல் கைபேசியில் பதிவு செய்து கொள்வதோடு, அக்காட்சிகளைப் பலருக்கும் அனுப்பி வைக்கும் போக்கும் தற்பொழுது அதிகரித்து வருகிறது. அவர்கள் தங்களின் செய்கையை வெட்கப்படத்தக்கதாகவோ, குற்றமாகவோ பார்ப்பதில்லை. தங்களின் ஆண்மையையும் ஆதிக்க சாதித் திமிரையும் நிலைநாட்டும் செயலாகவே கருதுகின்றனர். இவை தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களுக்கு எதிராக நடத்தப்படும் இவ்வன்புணர்ச்சி தாக்குதல்கள் காமத்தின் பாற்பட்டதல்ல; ஆதிக்க சாதித் திமிரோடு தொடர்புடையது என்பதைத் தான் நிரூபித்துக் காட்டுகின்றன.

பாலியல் வன்புணர்ச்சியில் ஈடுபடும் குற்றவாளிகளுக்கு மட்டுமல்ல, சாதியை மறுத்துத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் தம்பதியினரைப் படுகொலை செய்யும் குற்றச் செயலுக்குக் ‘‘கௌரவக் கொலைகள்’’ என நாமகரணம் சூட்டி, அப்படுகொலைகளைச் செய்யும் ஆதிக்க சாதிவெறி பிடித்த கொலைகாரர்களையும் காப் பஞ்சாயத்துகள்தான் ஆதரித்துக் காப்பாற்றி வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட சட்டவிரோத, சமூக விரோத, பிற்போக்கான காப் பஞ்சாயத்துகளைத் தடை செய்வதை ஓட்டுக் கட்சிகளே முன்னின்று தடுத்து வருகின்றன.

இந்த நிலையில் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு எதிரான வன்கொடுமை, வன்புணர்ச்சி வழக்குகளில் நீதி கிடைத்து விடும் என யாரேனும் நம்ப முடியுமா? எட்டு மாதங்களுக்கு முன்பு நர்வானா என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணின் மீது ஜாட் சாதிவெறிக் கும்பல் பாலியல் வல்லுறவு தாக்குதல் நடத்திய வழக்கில், அக்குற்றவாளிகளின் மீது வழக்குப் பதிவு செய்ய போலீசு மறுத்துவிட்டதால், குற்றவாளிகளுள் சிலரைத் தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர்கள் கொன்றொழித்தனர். நீதி பெறுவதற்கு இதைக்காட்டிலும் காரிய சாத்தியமான வழி வேறெதுவும் இருக்கிறதா?

● செல்வம்

“வளர்ச்சி”யின் வன்முறை!

சென்னை நகரின் அடிக்கட்டுமான வளர்ச்சிக்காக,
குடிசைப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்கள் நகருக்கு வெளியே வீசியெறியப்படுகிறார்கள்.

சென்னையிலுள்ள கிரீம்ஸ் சாலைக்கு அருகே அமைந்துள்ள மர்கீஸ் கார்டன் பகுதியில், கடந்த ஜூன் 26 அன்று 70 குடிசை வீடுகளும்; ஜூலை-2 அன்று 45 வீடுகளும்; எஞ்சியிருந்த குடிசைகள் ஜூலை 11 அன்றும் எனத் தவணை முறையில், சுமார் ஒரு மாத காலத்திற்குள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் அங்கிருந்த 130 குடிசைகளும் எரிந்து சாம்பலாகின. இப்பகுதியினை அடுத்து, ஜூலை 29 அன்று சென்னை - அசோக் நகரையொட்டி அமைந்துள்ள அம்பேத்கர் நகரில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் 500-க்கும் மேற்பட்ட குடிசைகள் தீக்கிரையாகின. இதனைத் தொடர்ந்து பட்டினப்பாக்கம் சீனிவாசபுரம் குடிசைப்பகுதியில் ஏற்பட்ட தீவிபத்தில் -ற்றுக்கும் மேற்பட்ட குடிசைகள் எரிந்து சாம்பலானது மட்டுமின்றி, உடல்கருகி ஒருவர் இறந்தும் போனார்.

கூவம் கரையில் கட்டப்பட்டு வரும் அதிவேக நெடுஞ்சாலைப் பணியை காரணம் காட்டி, மர்கீஸ் கார்டன் பகுதி மக்களையும்; மெட்ரோ ரயில் பணியைக் காரணம் காட்டி அம்பேத்கர் நகர்பகுதி மக்களையும் அவ்விடத்தைக் காலிசெய்துவிட்டு கிளம்புமாறு அதிகாரிகளும், அமைச்சர்களும் அவர்களின் அல்லக்கைகளான உள்ளூர் கரைவேட்டிகளும் இப்பகுதி மக்களை தொடர்ந்து மிரட்டி வந்ததோடு, நகருக்கு வெளியே செம்மஞ்சேரியில் மாற்று இடம் தருவதாகவும் நைச்சியமாகப் பேசிவந்தனர். இந்த நிலையில் இப்பகுதிகளில்

நடைபெற்றுள்ள இத்தீவிபத்துக்களைத் திடீர்தீவிபத்துக்கள் என அவ்வளவு சாதாரணமாக ஒதுக்கித்தள்ளிவிட முடியாது. எனினும், இவற்றைத் தற்செயலான தீவிபத்துகள்தான் என்று கூறி வழக்கை முடித்துவிட்டன, போலீஸ் தீயணைப்புத்துறையும்.

இப்படிப்பட்ட மர்மமான தீவிபத்துகளில் சிக்கித் தமது குடிசைகளையும், உடைமைகளையும் பறிகொடுத்து விட்டு நிராதராவாய் நடுத்தெருவில் நிற்கும் அம்மக்களுக்கு பெயரளவிலான நிவாரணங்களையும் இழப்பீடுகளையும் வழங்கக்கூட, அரசு இப்பொழுதெல்லாம் முன் வருவதில்லை. மாறாக, அப்பகுதிகளில் இருந்து அவர்களைக் காலி செய்து, புறநகர்ப் பகுதிகளுக்குத் துரத்தியடிப்பதில்தான் குறியாக இருக்கிறது.

மர்கீஸ் கார்டன் தீ விபத்து நடந்தவுடன், ஜூனியர் விகடன் இதழுக்குப் பேட்டியளித்த சென்னை மாநகரத் ‘தந்தை’ சைதை சா.துரைசாமி, “இந்த மக்கள் ஒவ்வொரு மழைக்காலத்திலும் வெள்ளம் பெருகி சிரமப்படுகிறார்கள். இப்போது அடிக்கடி தீ விபத்தும் ஏற்படுகிறது... அவர்களுடைய ஆரோக்கியத்துக்காகவும் நலனுக்காகவும் செம்மஞ்சேரிக்குக் குடிபெயரச்சொல்கிறோம்.... இவர்கள் செம்மஞ்சேரியிலிருந்து நகருக்குள் வந்து போவதற்கு இலவச பஸ் பாஸ் வேண்டுமானால் ஏற்பாடு செய்யலாம்” (ஜூ.வி, ஜூலை-25) எனக் கூறியிருக்கிறார். இம்மக்களின்பால் அரசு கொண்டிருக்கும் ‘நல்லெண்ணத்தை’ இந்த பேட்டி ஒன்றே புரியவைத்துவிடும்.

சென்னை-அசோக் நகரையொட்டி அமைந்துள்ள அம்பேத்கர் நகரில் ஏற்பட்ட திடீர்தீவிபத்தில் 500-க்கும் மேற்பட்ட குடிசைகள் எரிந்து போன அவலம்.

இவ்வாறு அடிக்கடி குடிசைகள் எரிந்து சாம்பலாகும் சம்பவங்கள் சென்னைக்குப் புதியதொன்றும் அல்ல. மாநகர வளர்ச்சித் திட்டங்களும், சென்னையை அழகுபடுத்தும் திட்டங்களும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நாளிலிருந்தே சென்னை நகரில் குடிசைப் பகுதிகள் எரியத் தொடங்கிவிட்டன. வியாசர்பாடி பகுதியைச் சேர்ந்த பி.எஸ். மூர்த்தி நகர்,

பி.கே.புரம், புதுநகர், சேத் துப்பட்டு ஷெனாய் நகர் அவ்வைபுரம், நந்தம் பாக்கம் எம்.ஜி.ஆர். நகர் மற்றும் எம்.ஜி.ஆர்.நகர் விரிவு, கொருக்குப் பேட்டை ஜே.ஜே.நகர், மர் கீஸ் கார்டன் மற்றும் அம் பேதகர் நகர் குடிசைகள் எனக் கடந்த பத்தாண்டு களில் எரிந்து போன குடிசைப்பகுதிகளில் பட்டியலை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்.

வியாசர்பாடி - பேசின் பிரிட்ஜ் சாலையை அகலப் படுத்துதல்; வியாசர்பாடி மேம்பாலம்; அடையாறு ஆற்றின் மேலும் அதன் கரையை ஒட்டியும் அமைக்கப்படும் மலர் மருத்துவ மனை தொடங்கி போரூர் நந்தம்பாக்கம் பாலம் வரையிலான அதிவேக நெடுஞ்சாலை; சென்னை துறைமுகத்திலிருந்து மதுரவாயல் வரையில் கூவம் நதிக்கு மேலாகச் செல்லும் அதிவேக நெடுஞ்சாலை; எண்ணூர் - பேசின் பிரிட்ஜ் - வால்டாக்ஸ் ரோடு வழியாக பக்கிங்காம் கால்வாய் மீது அமைக்கப்படும் அதிவேக நெடுஞ்சாலை; பறக்கும் ரயில்பாதைக்கு இணையான சாலை, மெட்ரோ ரயில் என 'சிங்காரச் சென்னை' யின் கனவுத் திட்டங்கள் நடைபெறும் இடங்களில் இருந்த குடிசைகளைல்லாம் பலவந்தமாக அப்புறப்படுத்தப்பட்டுள்ளன அல்லது மர்மமான முறையில் எரிந்து போயுள்ளன. உலக வங்கி அளித்துள்ள தமிழ்நாடு நகர வளர்ச்சித் திட்டம்-2, 2005 என்ற ஆய்வறிக்கை, சென்னையிலுள்ள 122 குடிசைப்பகுதிகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென தமிழக அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்கியிருப்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

குடிசைப்பகுதிகள் அப்புறப்படுத்தப்படுவதென்பது, 'சர்வதேசதரம் வாய்ந்த சிங்கார சென்னை' என்ற கனவுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குரிய அவசியமான நடவடிக்கை என்பதாக ஆளும் வர்க்கம் சித்தரிக்கிறது. நடுத்தர வர்க்கமும் மகுடிக்குத் தலையாட்டும் பாம்பு போல இக்கருத்தை தீவிரமாக ஆதரிக்கிறது. ஒரு தெருவிலிருந்து மற்றோர் தெருவிற்கு வீட்டை மாற்றிக் கொள்வதைப் போன்றதல்ல இந்த இடப்பெயர்வு. நகர்ப்புற குடிசைப்பகுதிகளில் வாழ்ந்து வரும் உழைக்கும் மக்கள், சென்னை நகரத்திலிருந்து 30 - 40 கி.மீ. தொலைவுக்கு அப்பால் உள்ள செம்மஞ்சேரி, கண்ணகி நகர், ஒக்கியம், கார்பில் நகர், எர்ணாவூர், நல்லூர், கன்னடபாளையம் போன்ற இடங்களுக்கு விரட்டியடிக்கப்படுகின்றனர். இதனை அம்மக்களின் வாழ்வாதாரத்தைப் பறிக்கும் நடவடிக்கையாக இவர்கள் பார்ப்பதில்லை.

கழிவு நீரில் மிதக்கும் செம்மஞ்சேரி குடியிருப்புகள்: மறுகாலனியாக்கம் உருவாக்கிய நவீன சேரி.

நகர், நகர் என்று அழைப்பதால், இவைகளெல்லாம் சென்னையின் அண்ணாநகர், பெசன்ட் நகர் போன்ற 'தரமான' நகர்களில்லை. சென்னை நகருக்குள் சேரும் குப்பைகளைக் கொட்டப் பள்ளிக்கரணை மற்றும் கொடுங்கையூரில் திறந்தவெளிக் குப்பைக் கிடங்குகளை அரசு வைத்திருப்பது போல, நகரிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படும் ஏழை மக்களை நகருக்கு வெளியே கொண்டு போய்க் கொட்டுவதற்கென்றே உருவாக்கப்பட்ட குப்பை கிடங்கை போன்றதுதான் செம்மஞ்சேரியும், மற்ற நகர்களும்!

செம்மஞ்சேரியில் கட்டப்பட்டுள்ள கான்கிரீட் வீடுகளை, 160 சதுர அடியில் கட்டப்பட்ட கான்கிரீட் பொந்துகள் என்றுதான் சொல்ல முடியும். சாலை வசதி, குடிநீர் வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி என மக்கள் வாழ்வதற்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகள் எதுவுமே செம்மஞ்சேரியில் கிடையாது. சிறுமழைக்கே வீடுகளின் முன்பு குளம் போல் தேங்கிக் கிடக்கிறது, கழிவுநீருடன் கலந்த மழைநீர். இச்சுகாதாரமற்ற சூழலிலும் பாம்புகள் படையெடுக்கும் ஆபத்திற்கு மத்தியிலும் அங்கு குடியமர்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

செம்மஞ்சேரியில் அரசு இரண்டு 'வசதிகளை' அக்கறையோடு ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறது. ஒன்று டாஸ்மாக் சாராயக் கடை. மற்றொன்று போலீஸ் நிலையம். அரை மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறை ரோந்து வந்து இக்குடியிருப்பை கண்காணிக்கிறது, போலீஸ். "இருவருக்கு மேல் கூடி நின்று பேசக்கூடாது; இரவு 10 மணிக்கு மேல் எவரும் நடமாடக்கூடாது" என்பது போன்ற போலீஸின் வாய்மொழி உத்திரவுகளே இங்கே சட்டமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை மட்டுமின்றி, மழிக்காத முகத்தையோ, ஒழுங்காக வாராத தலையையோ கண்டால் அவரைக் குற்றவாளியாக்குவது; எவரையும் சந்தேகக்கே எனத் தள்ளிக்கொண்டு போய், விடிய விடிய

போலீ நிலையத்தில் அடைப்பது; அவர்களின் கைரேகை மற்றும் விழி ரேகையைப் பதிவு செய்து பீதியூட்டுவது என எந்நேரமும் போலீசின் கண்காணிப்பிலேயே இறுத்தப்பட்டிருக்கும் வதை முகாமாகவே உள்ளது செம்மஞ்சேரி.

சென்னை நகரத்தில் நிலவும் இரண்டு மணி நேர மின்வெட்டைக்கூடச் சகித்துக் கொள்ள முடியாமல் புலம்பும் நடுத்தர வர்க்கத்திற்கு, செம்மஞ்சேரியில் உள்ள 7000 குடியிருப்புகளில் 5000-க்கும் மேற்பட்ட வீடுகளுக்கு மின் இணைப்பே இல்லை என்ற உண்மையும்; நகரத்திலிருந்து செம்மஞ்சேரிக்கு விசிறி எறியப்பட்ட குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், தமது படிப்பைத் தொடரப் போதுமான பள்ளிக்கூட வசதி குடியிருப்புக்கு அருகிலேயே ஏற்படுத்தித் தரப்படாததால், படிப்பைக் கைவிட்டுக் குழந்தைத் தொழிலாளர்களாகப் போக வேண்டிய அவல நிலையை எதிர்கொண்டுள்ளனர் என்பதும் தெரியுமா? தெரிந்தாலும், அவர்களுக்கு உரைக்குமா?

நகரத்திலிருந்து விரட்டப்பட்டு, செம்மஞ்சேரியில் குடியமர்த்தப்பட்டவர்களுள் பெரும்பாலோர் கொத்து வேலை, வீட்டு வேலை, பெயிண்டிங் வேலை போன்ற தொழில்களில் ஈடுபடும் உதிரித் தொழிலாளர்கள். இவர்களது பிழைப்பு நகரத்தைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது. இக்கூலித் தொழிலாளர்கள் செம்மஞ்சேரியிலிருந்து கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரம் பேருந்து பயணம் செய்தால் தான் நகரத்திற்கு போய்ச்சேர முடியும். அவர்கள் காலையில் எட்டு மணிக்குள்ளாக நகரிலுள்ள குறிப்பிட்ட மையங்களுக்குச் சென்றால்தான், வேலை தரும் தரகர்களை அணுகி அன்றைய பொழிப்பைப் பெற முடியும். பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு வேலை நடக்குமிடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் எனவே, அதிகாலையே வீட்டைவிட்டுக் கிளம்பியாக வேண்டும்; பேருந்துக் கானகட்டணம், டி, பீடிச் செலவுக்கு எனக் கையில் -று ரூபாய் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; தாமதமாகச் செல்ல நேரிட்டாலோ, அல்லது வேலையில்லையென்றாலோ, பேருந்துக்குக் கொடுத்த காசு அரசுக்குப் போட்ட வாய்க்கரிசி என்றெண்ணி வந்த வழி திரும்புவதைத் தவிர வேறுவழியில்லை.

தினமும் இவ்வாறு வேலை தேடிச் செல்வதில் உள்ள சிக்கல்; பயணச்செலவு; தொடர்ச்சியாக வேலை கிடைப்பதில் ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகள் ஆகியவற்றின் காரணமாக, வடமாநில மற்றும் வெளிமாவட்டத் தொழிலாளர்களைப் போலவே, இவர்களும் வேலை நடக்கும் இடங்களிலே நான்கைந்து நாட்கள் தங்கி வேலை செய்து விட்டு, பின்னர் வீடு திரும்பும் அகதி வாழ்க்கைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

நகர்ப்புறக் குடிசைகளில் வாழ்ந்தபோது, வீட்டு வேலைகளுக்குச் சென்றுவந்த பெண்களுள் பலர், இடப்

சென்னையில் குடிசைகளிலும் நடைபாதைகளிலும் வசித்துவரும் உழைக்கும் மக்களின் குடியிருப்பு உரிமையை வலியுறுத்தி, அமைப்புசாராத தொழிலாளர் கூட்டமைப்பின் தலைமையில் நடந்த ஆர்ப்பாட்டம்.

பெயர்விற்குப் பின்னர் அந்த வேலைவாய்ப்பை இழந்துள்ளனர். குடும்பச் சூழல் காரணமாக அந்த வேலையைத் தொடர வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பவர்கள் அதிகாலை 5 மணிக்கே எழுந்து ஓடவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகியுள்ளனர். இதன் காரணமாகவே, குடும்பம் குட்டி என எதனையும் கவனிக்க முடியாத சூழலில் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

நாற்றம் பிடித்த கூவத்துக்கு மத்தியிலும், சுகாதார மற்ற நகர்ப்புறச் சேரிகளிலும் வாழ்ந்துவந்த போது, கூலி வேலையைத் தேடிக்கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் இவர்களுக்குக் கிடைத்து வந்தன; இவர்கள் மீது அரசு திணித்திருக்கும் இந்தக் கட்டாய இடப்பெயர்வோ அவர்களின் வேலைவாய்ப்பைப் பறிப்பதாகவும்; பிள்ளைகளின் கல்வியைப் பறிப்பதாகவும் மாறிவிட்டது. மீனவக் கிராமங்களிலிருந்து செம்மஞ்சேரிக்கு விரட்டியடிக்கப்பட்ட மீனவப் பெண்கள் வயிற்றுப்பிழைப்புக்காக சிறு நீரகத்தை விற்ற சம்பவங்களும்; செம்மஞ்சேரியிலும் கண்ணகி நகரிலும் வாழ்வைத் தொடர முடியாமல் தற்கொலை செய்துகொண்டவர்களது பட்டியலுமே இவ்வுண்மையை விளங்கச் செய்யும்.

பன்னாட்டு மென்பொருள் நிறுவனங்களுக்கு அடிநிலம் முதற்கொண்டு அனைத்து வசதிகளையும் தாமாகவே செய்து தந்து நகரின் மையப்பகுதியில் அவர்களை அமர்த்தும் அரசு, தமது குடும்ப உழைப்பின் மூலம் இந்த நகரத்தையே உருவாக்கி, அதன் இயக்கத்திற்கும் ஆதாரமாய் அமைந்த உழைக்கும் மக்களை, இப்பொழுது வேண்டாத குப்பைகளைப் போல நகருக்கு வெளியே தூக்கி வீசுகிறது.

இது, உழைக்கும் மக்கள் மீது அரசு ஏவும் நவீன தீண்டாமை; மறுகாலனியாக்கக் கொள்கை உருவாக்கியிருக்கும் நவீன சேரிப்பகுதிகள் தான், இந்த செம்மஞ்சேரிகள்.

● இளங்கதிர்

2-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தனது சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் அனைத்திலிருந்தும் தண்டிக்கப்படாமல் தப்பித்து வருகிறது, இக்குழுமம்.

இந்தப் பின்னணியில்தான், சட்டப்படியான முன்னறிவிப்புகள் எதுவுமின்றி 3 யூனிட்களை இழுத்து மூடிவிட்டு, அதில் பணியாற்றிய 2800-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வீதியில் தள்ளியது சிதார் வெசல்ஸ் நிர்வாகம். இந்தச் சட்டவிரோதக் கதவடைப்பைக் கண்டித்து, தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளிடம் முறையிடுவது, உண்ணாவிரதம் உள்ளிட்ட சட்டப்பூர்வமான முறைகளில் போராடிய தொழிலாளர்கள் மீது குண்டர்களைக் கொண்டும் போலீசுப்படையைக் கொண்டும் தாக்குதலை தொடுத்தது நிர்வாகம். “சங்கம் வைத்துக்கொண்டு கம்பெனியை எதிர்த்தவனுக்கெல்லாம் இங்கே வேலையில்லை” எனத் திமிராக அறிவித்தது. “சாவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை” என்று தொழிலாளர்கள் கதறியபோதும் கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தள்ளியது.

இத்தகைய அடக்குமுறையின் காரணமாகத்தான், அரம் சட்டமும் தன்னையும் தனது சுக தொழிலாளர்களையும் இந்த அடக்குமுறைகளிலிருந்து காத்து நீதி வழங்கும் என எதிர் பார்த்து ஏமாந்து போனதால்தான் தீக்குளித்துத் தற்கொலை செய்து கொண்டார் ஜான்சன் டேவிட். அவரைத் தீக்குளிக்கத் தள்ளிய இத்தகைய பின்புலம் முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதமன்றி, வேறென்ன?

வடக்கே அரியானாவின் மாணேசர் தொடங்கி தென்கோடியில் திருச்சி, புதுக்கோட்டை என நாடெங்கிலும் வேரூன்றி வருகிறது முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதம். சட்டமும், நீதிமன்றமும், அதிகார வர்க்கமும் போலீசும் இதற்குப் பக்கபலமாகத் துணைநிற்கின்றன. சட்டவரம்பிற்குள்ளாக நின்று, முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதத்தை வீழ்த்தி முடியாதென்பதை மீண்டும் ஒரு முறை உணர்த்தியிருக்கிறது, ஜான்சன் டேவிட்டின் மரணம்.

தற்கொலை செய்து கொள்வதற்கு முன்பாக ஜான்சன் டேவிட் எழுதியிருக்கும் கடிதத்தில், தொழிலாளர்கள் சந்திக்கும் துயரங்களைப் பட்டியலிட்டும்; தொழிலாளர்களைப் பழிவாங்கிய சிதார் வெசல்ஸ் நிறுவனத்தின் முதலாளித்துவக் கும்பலையும் அவர்களது கைக்கூலிகளையும் தண்டிக்கக் கோரியும் கண்டனம் செய்திருக்கிறார். மேலும், உடல் முழுதும் தீயில் கருகி, உயிர் பிரியும் தருவாயிலும், “நான் ஒருவன் இறப்பதனால் சுக தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்குமானால், நான் சந்தோசமாக சாவை எதிர்கொள்கிறேன்” எனத் தனது மரண வாக்குமூலத்தில் கூறிச் சென்றிருக்கிறார், அவர்.

இப்பொழுது சொல்லுங்கள், ஜான்சன் டேவிட்டின் மரணத்திற்குத் தொழிலாளி வர்க்கம் செலுத்தும் உண்மையான அஞ்சலி என்னவாக இருக்க முடியும், முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதத்தைத் தீக்கிரையாக்க களமிறங்குவதைத் தவிர!

● கலைமதி

பதினாறு மணி நேர மின்வெட்டின் காரணமாகத் தமிழகத்தின் பெருவாரியான மக்கள், நிம்மதியிழந்து, வாழ்விழந்து புழுங்கித்தவிக்கும் நிலையில், புளுகுணி ஜெயாவின் கையாலாகாதத்தை அம்பலப்படுத்தியும் மின்வெட்டிற்கு பின்னே மறைந்துள்ள தனியார்மய அரசியலை மக்கள் மத்தியில் விளக்கும் வகையிலும், “திட்டமிட்டுத் திணிக்கப்படுகிறது செயற்கை மின்வெட்டு! பவரை (அதிகாரத்தை) கையிலெடுப்போம்! பவரை வரவைப்போம்!” என்ற முழக்கங்களுடன் ம.க.இ.ச.; வி.வி.மு.; பு.மா.இ.மு.; பு.ஐ.தொ.மு.; பெ.வி.மு.; ஆகிய புரட்சிகர அமைப்புகள் தமிழகமெங்கும் பிரச்சார இயக்கத்தை நடத்தி வருகின்றன.

விருத்தாசலம் பாலக்கரையில் கடந்த 20.10.2012 அன்று காலை 10 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரையில் தொடர் முழக்கப் போராட்டம் நடைபெற்றது. மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம் ஒருங்கிணைத்து நடத்திய இப்போராட்டத்தில், மழையையும் பொருட்படுத்தாமல் பெருந்திரளான மக்கள் பங்கேற்றனர். ரிப்ராக்க்டரி சங்கத்தின்தலைவர் சோமசுந்தரம், கண் மருத்துவர் வள்ளுவன், விருத்தாசலம் வழக்குரைஞர்கள் சங்கத் தலைவர் பட்டி முருகன், மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத்தின் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் வழக்குரைஞர் சி.இராஜா உள்ளிட்டோர் கண்டன உரையாற்றினர்.

தருமபுரியில் இராஜகோபால் பூங்கா அருகில் கடந்த 14.10.2012 அன்று வி.வி.மு.வின் சார்பில் கண்டன ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெற்றது. வி.வி.மு.வின் கிளைச் செயலர் தோழர் கோபிநாத் மற்றும் வட்டக்குழு உறுப்பினர் தோழர் முத்துக்குமார் ஆகியோர் கண்டன உரையாற்றினர்.

தொடர் மின்வெட்டால், கோவை, திருப்பூர் போன்ற தொழில் நகரங்களிலுள்ள சிறு-குறு தொழில்கள் முடக்கப்பட்டு, கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் நடுத்தெருவில் தள்ளப்பட்ட இந்த நிலையிலும் கூட, கொள்ளை இலாப நோக்கில் செயல்படும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்குத் தடையற்ற மின்சாரம் வழங்கும் தமிழக அரசின் வக்கிரத்தை அம்பலப்படுத்தியும்; சென்னை போன்ற பெருநகரங்களில் இயங்கும் ஆடம்பர கேளிக்கை விடுதிகளின் மின்சாரப் பயன்பாட்டிற்குக் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க வக்கற்ற தமிழக அரசு 16 மணி நேர மின்வெட்டின் மூலம் அச்சமையை மக்கள் மீது இறக்கி வைப்பதை அம்பலப்படுத்தும் வகையிலும் பேச்சாளர்கள் கண்டன உரையாற்றினர்.

“பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு வழங்குகின்ற தடையற்ற மின்சாரத்தை ரத்து செய்! தமிழகம் முழுவதும் சமச்சீர் மின்வெட்டை உடனே அமலாக்கு! முடக்கி வைத்திருக்கும் அரசு மின்நிலையங்களை உடனே இயக்கு! தனியார் மின் உற்பத்தி நிலையங்களை அரசுடமையாக்கு!” என்ற முழக்கங்களை முன் வைத்து நடத்தப்பட்ட இவ்வார்ப்பாட்டங்கள், பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் ஓரணியில் அணிதிரண்டு போராட வேண்டிய அவசியத்தை விளக்குவதாக அமைந்தன.

● பு.ஐ.செய்தியாளர்

பதினைந்து ரூபாய்க்கு இன்று என்ன பெரிய மதிப்பிருந்துவிட முடியும்? ஆனால், கர்நாடகா மாநில அரசு உடுப்பி நகரில் அமைந்துள்ள அரசு ஆசிரியைப் பயிற்சி நிறுவனத்தில் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களாகப் பணியாற்றி வரும் அக்கு, லீலா என்ற இரு தாய்மார்களுக்கும் மாதச் சம்பளம் பதினைந்து ரூபாய்க்கு மேல் ஒருநயாபைசாகூட உயர்த்தித் தர முடியாது என அடாவடித்தனமாகவும் அற்பத்தனமாகவும் நடந்து வருகிறது. 1971-ஆம் ஆண்டு வேலைக்குச் சேர்ந்த அவ்விருவரையும் இன்று வரை பணிநிரந்தரமும் செய்யாமல், அரசு ஊழியருக்கு ஏற்றபடிச் சம்பளத்தையும் உயர்த்திக் கொடுக்காமல், அவ்விருவரையும் கொத்தடிமைகளைப் போலவே நடத்தி வருகிறது, அம்மாநில அரசு.

அவ்விருவரும் சட்டப்படித் தங்களுக்குத் தர வேண்டிய ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கக் கோரி 2001-ஆம் ஆண்டு கர்நாடக மாநில நிர்வாக ஆணையத்தில் முறையிட்டவுடனேயே, கர்நாடகா அரசு மிகவும் கீழ்த்தரமான முறையில் அவர்களைப் பழிவாங்கும் நோக்கில், அவர்களுக்குக் கொடுத்து வந்த அற்பமான பதினைந்து ரூபாய் மாதச் சம்பளத்தையும் நிறுத்தியது.

மாநில நிர்வாக ஆணையம் அவர்கள் இருவரையும் நிரந்தர அரசு ஊழியர்கள் ஆக்குமாறு மாநில அரசுக்கு 2003-இல் உத்தரவிட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து கர்நாடகா உயர்நீதிமன்றம் அவர்கள் இருவரின் சம்பளத்தை உடனடியாக உயர்த்திக் கொடுக்குமாறு உத்தரவிட்டது. இந்த உத்தரவுக்கு எதிராக கர்நாடக மாநில அரசு உச்ச நீதிமன்றத்தில் தொடுத்த வழக்கில் அவ்விரு தாய்மார்களுக்கும் சாதகமாகத் தீர்ப்பு கிடைத்த பிறகும் கர்நாடக மாநில அரசு அவ்விருவரின் பணியை நிரந்தரமாக்கவில்லை; சம்பளத்தை உயர்த்தி உத்தரவிடவில்லை; நிறுத்தப்பட்ட அற்ப சம்பளத்தையும் தரவில்லை.

அக்குவும் லீலாவும் தமக்குச் சம்பளம் தருவது நிறுத்தப்பட்ட பிறகும் கூட அந்த அரசு ஆசிரியைப் பயிற்சி நிறுவனத்தின் கழிப்பறைகளை தினந்தோறும் மூன்று முறை சுத்தம் செய்து வருகிறார்கள். கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாகச் சம்பளமே வாங்காமல் வேலைசெய்து வரும் அவர்களின் இப்பெருந்தன்மையைக் கண்டு அதிகார வர்க்கம் வெட்கமடைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், அம்மாநில அரசோ அவர்கள் இருவருக்கும் நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளத்தைக் கொடுக்காமல் வேலையைவிட்டுத் துரத்திவிடவே முயன்று வருகிறது.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் போடப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் வரிச் சலுகைகள் மட்டும் பல இலட்சம் கோடி ரூபாய்கள்! கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் தனியார் முதலாளிகளும்

மாதம் பதினைந்து ரூபாய்தான் சம்பளம்! கர்நாடகா மாநில அரசின் அடாவடி-அற்பத்தனம்!!

அரசியல்வாதிகளும் அதிகாரவர்க்கமும் இணைந்து நடத்தியிருக்கும் ஊழல்-கொள்ளையின் அளவோ பல பத்து இலட்சம் கோடி ரூபாய்கள்! குறிப்பாக, கர்நாடகாவை ஆண்டுவரும் பா.ஜ.க.வைச் சேர்ந்த ரெட்டி சகோதரர்கள் சட்டவிரோதமான முறையில் பெல்லாரி மாவட்டத்தின் இரும்பு வளத்தைச் சுரண்டிக் கொள்ளையடித்து பெருங்கோடசுவரர்களாக உருமாறிய கதை நாம் அறியாததல்ல!

இப்படி கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் கோடிகோடியாகக் கொள்ளையடிப்பதை அனுமதிக்கும் ஆளுங்கட்சியும், அதிகாரவர்க்கமும் அவ்விரு தாய்மார்களின் உழைப்புக்கேற்ற கூலியைக் கொடுக்க மறுப்பது எப்பேர்ப்பட்ட அநீதி! அக்குவிற்கும் லீலாவிற்கும் எதிராக வழக்கு நடத்துவதற்குப் பல இலட்ச ரூபாய்களை வாரியிறைக்கத் தயங்காத மாநில அரசு, பதினைந்து ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளத்தை ஏற்றித் தர மறுப்பது எப்பேர்ப்பட்ட வக்கிரம்! இந்த அருவெறுக்கத்தக்க, கீழ்த்தரமான, உழைக்கும் மக்கள் விரோத மனோநிலையை எதிர்த்து அல்லலா அவ்விரு தாய்மார்களும் விடாப்படியாகப் போராடி வருகிறார்கள்!

சமூக அக்கறை கொண்ட பலர் அவர்கள் இருவருக்கும் பண உதவி செய்ய முன்வந்ததை அத்தாய்மார்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டனர். “எங்களுக்குத் தேவை நீதி; பண உதவியோ, பச்சாதாபமோ அல்ல” என உறுதியாகக் கூறுகிறார்கள், அவர்கள். உழைக்கும் மக்கள் கைக்கொள்ள வேண்டிய சுயமரியாதையல்லவா இது!